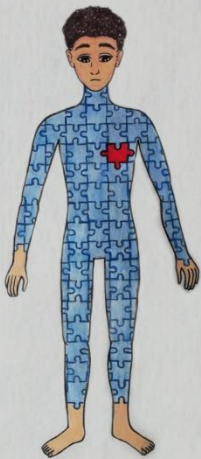

Pedofiele jongeren

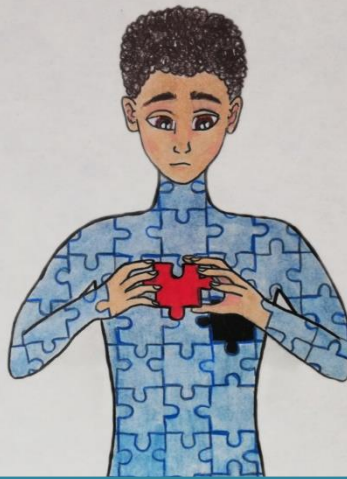
Een kwalitatief onderzoek naar de mogelijkheden
voor laagdrempelige hulp voor pedofiele jongeren
en hun ouders

Sanury Khelifi-Sar

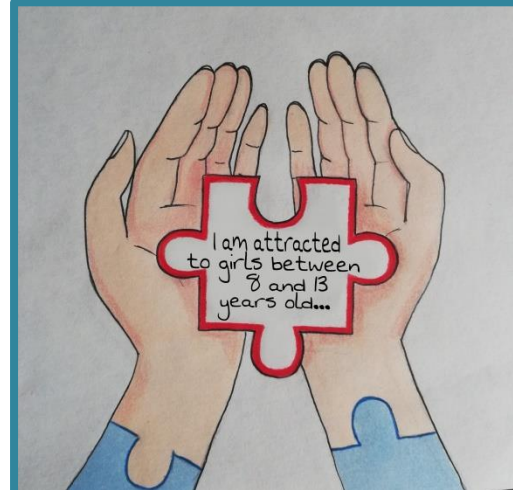
21-6-2021

*When you're in puberty, you start
to discover who you are*

*It's kinda like a puzzle you have to
solve on your own*

*But what if you find out that you're
minor attracted ?*

Illustratie gemaakt door onderzoeker

Studentnummer:
Module:
Afstudeerbegeleider:
Opdrachtgever:
Opleiding:

500615686
Afstuderen
Denise Snoodijk
Justine Pardoën
Pedagogiek

Hogeschool
van
Amsterdam

Samenvatting

In dit afstudeerwerkstuk is voor opdrachtgever Justine Pardoën onderzocht wat de wensen zijn qua laagdrempelige hulp voor pedofiele jongeren en hun ouders die niet thuis horen in de forensische hulpverlening. Door middel van literatuuronderzoek is naar voren gebracht hoe pedofiele gevoelens beleefd worden en wat zij willen qua omgang op micro, exo en macro niveau. Ook is er door literatuuronderzoek onderzocht welke instellingen zowel in Nederland als in het buitenland bereid zijn om pedofiele jongeren te helpen, met of zonder forensische insteek, en welke interventies dan worden toegepast. Via veldonderzoek is bekeken hoe pedofiele gevoelens eruit kunnen zien en wat de keerzijde is van het hebben van deze gevoelens. Verder is er onderzocht wat momenteel succesvol is aan de hulp die beschikbaar is, wat verbeterd kan worden aan die hulp en wat er verder wenselijk is qua laagdrempelige hulp op micro, exo en macro niveau. Het is vastgesteld dat een meerderheid van de pedofiele jongeren en volwassenen zich niet schuldig maakt aan hands-on of hands-off kindermisbruik. Ze begrijpen welke gevolgen kindermisbruik heeft en hebben dan ook geen forensische hulpvraag, maar wel andere hulpvragen die in verband staan met hun pedofiele gevoelens. Er zijn weinig professionele instellingen die het uitdragen om pedofiele jongeren met een niet-forensische hulpvraag te willen helpen. De angst van pedofiele jongeren om door hulpverleners gestigmatiseerd te worden is groot en reëel, omdat hulpverleners niet het juiste beeld hebben van deze populatie. Om de attitudes en ervaringen in beeld te brengen, is er een semigestructureerd diepte interview gehouden met pedofiele jongvolwassenen die net jongere af zijn en pedofiele volwassenen die terug kijken op hun jongere jaren (n=5). Er is aan ze gevraagd hoe zij hun pedofiele gevoelens ervaren in een positieve en negatieve zin, wat ze nodig hadden in hun jongere jaren, en op welk vlak de hulp voor pedofiele jongeren en hun ouders verbeterd moet worden. Ook is er door middel van deskresearch de opvoedvragen van ouders met een pedofiele jongere in kaart gebracht. Verder is er met zorgprofessionals (n=3) die affiniteit hebben met het onderwerp pedofilie een diepte interview gehouden over de juiste laagdrempelige hulp voor pedofiele jongeren en door middel van Delphi-onderzoek gevraagd of de voorstellen van de pedofiele respondenten voor verbetering qua hulp, haalbaar zijn. Er wordt aanbevolen om betere voorlichting te geven over pedofilie aan een breed publiek, namelijk aan de hulpverlening, jeugdhulpverlening en op het middelbare onderwijs. De hulpverlening zou pedofiele jongeren niet op een forensische manier moeten benaderen, maar hun en hun ouders begeleiden om met intern en extern stigma om te kunnen gaan.

Inhoud

Samenvatting.....	1
1. Inleiding	4
1.1 Aanleiding en probleemanalyse	4
1.2 Probleemdefinitie	6
1.3 Doel van het onderzoek.....	6
1.4 Pedagogische, maatschappelijke en grootstedelijke relevantie.....	7
1.5 Over de opdrachtgever	8
1.6 Onderzoeksvraagstelling	8
2. Literatuuronderzoek.....	9
2.1 Wat zijn kenmerken van pedofiele gevoelens bij jongeren?	9
2.2 Wat is bekend over wensen van jongeren met pedofiele gevoelens ten aanzien van het leren omgaan met hun seksuele geaardheid?	13
2.3 Welke opvoedvragen zijn bekend die ouders van pedofiele jongeren hebben?.....	17
2.4 Wat is bekend over instellingen die op een adequate manier jongeren met pedofiele gevoelens benaderen?.....	19
2.5 Wat zijn adequate primaire en secundaire preventieve interventies ten aanzien van jongeren met pedofiele gevoelens?	23
2.6 Conclusie en implicaties voor het veldonderzoek.....	26
3. Onderzoeksmethode	28
3.1 Onderzoeksstrategie	28
3.2 Onderzoekspopulaties en steekproef.....	28
3.3 Meetinstrument.....	30
3.4 Deskresearch	30
3.5 Procedure.....	31
3.6 Data-analyse	31
3.7 Validiteit.....	32
3.8 Betrouwbaarheid	32
4. Resultaten	33
4.1 Achtergrondinformatie respondenten.....	33
4.2 Wat zijn kenmerken van pedofiele gevoelens bij jongeren?	33
4.3 Welke wensen hebben jongeren met pedofiele gevoelens ten aanzien van het leren omgaan met hun seksuele geaardheid?	39
4.4 Welke opvoedvragen hebben ouders van jongeren met pedofiele gevoelens?	44

4.5 Wat is bekend over instellingen die op een adequate manier jongeren met pedofiele gevoelens benaderen?.....	46
4.6 Welke primaire en secundaire interventies worden ondernomen ten aanzien van jongeren met pedofiele gevoelens?	49
5 Conclusie en discussie.....	51
5.1 Veldvraag 1: Wat zijn kenmerken van pedofiele gevoelens bij jongeren?	51
5.2 Veldvraag 2: Welke wensen hebben jongeren met pedofiele gevoelens ten aanzien van het leren omgaan met hun seksuele geaardheid?	52
5.3 Veldvraag 3: Welke opvoedvragen hebben ouders van jongeren met pedofiele gevoelens?	54
5.4 Veldvraag 4: Wat is bekend over instellingen die op een adequate manier jongeren met pedofiele gevoelens benaderen?.....	56
5.5 Veldvraag 5: Welke primaire en secundaire interventies worden ondernomen ten aanzien van jongeren met pedofiele gevoelens?	57
5.6 Eindconclusie	57
5.7 Discussie.....	58
5.8 Aanbevelingen voor beleid en verder onderzoek.....	59
Bijlagen	68
Bijlage 1: Operationalisatietabel	68
Bijlage 2: interviewopzet	72
Bijlage 3: Codeboom.....	73
Bijlage 4: Interview met Lexi + codering	81
Bijlage 4: Interview met Erik + codering.....	87

1. Inleiding

1.1 Aanleiding en probleemanalyse

In 2013 heeft oud-pedagogiek student David Jacobson zijn afstudeeronderzoek gedaan naar de manier waarop jongeren en ex-jongeren hulp en informatie hebben gezocht voor hun vermeende pedofiele gevoelens. Uit dit onderzoek is gebleken dat er geen preventieve professionele jeugdhulpverlening is voor jongeren met pedofiele gevoelens. Net als het onderzoek van Jacobson (2013), is ook dit onderzoek in opdracht van Justine Pardoën. Pardoën zal in ‘Over de opdrachtgever’ uitgebreider worden voorgesteld.

Jeugdhulporganisaties die het belang ervan inzien om met dit onderwerp aan de slag te gaan en hun verantwoordelijkheid te nemen ondanks de maatschappelijke afkeuring, zouden hun krachten kunnen bundelen met een platform zoals Pedofilie.nl (Jacobson, 2013). Deze website is opgericht door Ben Kirssen (pseudoniem). Ben is zelfverklaard pedofiel en neemt via Pedofilie.nl, zijn blog en Twitter het podium om het gesprek te voeren over pedofilie (n.d., Kirssen). Hij schrijft voor professionals, studenten, ouders, onderzoekers en mensen die denken dat ze pedofiele gevoelens hebben om met elkaar in dialoog te kunnen gaan over dit onderwerp in de breedste zin des woords. De site was een bron van persoonlijke beleving, men kon anoniem vragen stellen en gedachten delen (Pedofilie.nl, 2003). Helaas moest het forum van de site gesloten worden, omdat er te weinig admins¹ waren en te veel trolls². Het forum is nog wel te lezen door bezoekers. Er waren echter wel huisregels toen het forum nog actief was. Pedofilie.nl wou niet aanzetten tot strafbaar gedrag, daarom was het organiseren van strafbare feiten in de forums verboden. Ook het delen van illegale websites was verboden. Kindermisbruik mag niet goedgepraat worden, integendeel, de site hoopte juist preventief te kunnen werken op dit gedrag door middel van het geven van de juiste informatie die momenteel nog te lezen is voor bezoekers. Professionele organisaties kunnen veel baat hebben bij deze site, aangezien zij hulpvragen bevat waarop zij kunnen anticiperen. Het is dus interessant om uit te zoeken hoe professionele jeugdhulporganisaties staan tegenover het eventueel implementeren van preventieve hulpverlening voor jongeren met pedofiele gevoelens en hoe zij ondersteuning bieden aan ouders van pedofiele jongeren.

Er is beweging als het gaat om het doorbreken van het taboe omtrent het onderwerp pedofilie; sinds 2013 hebben meerdere mensen zich eraan gewaagd, zowel nationaal als internationaal. Op de fora van Pedofilie.nl staan meerdere studenten die onderzoek hebben gedaan en het platform gebruikt hebben om respondenten te werven (Pedofilie.nl, 2016). Een moeder is naar voren gekomen en heeft anoniem haar ervaring verteld over hoe haar zoon uit

de kast kwam als pedofiel (Elise, 2017). Madeleine van der Bruggen, psycholoog en criminoloog aan de universiteit van Leiden, betoogt ook in haar TEDtalk dat we onze visie op pedofilie moeten veranderen in een meer volwassene visie: ‘so rather than letting our emotions rule, please let’s be mature about this problem and think about clever solutions’ (TEDtalk, 2018, 8:00). Ook Elizabeth Letourneau, professor aan de John Hopkins Bloomberg School of Public Health en directeur van de Moore Center for the Prevention of Sexual Abuse erkent tijdens haar TEDMED talk dat er vanuit de emotie wordt gereageerd op dit probleem: ‘Yet instead we’re focusing on prevention, we focused nearly all our effort on punishment’ (TEDMED, 2017, 5:02). Vanuit meerdere perspectieven wordt dus betoogd voor een meer pragmatische benadering.

Preventieve hulp omtrent het onderwerp pedofilie, speciaal gericht op jongeren en hun ouders, ontbreekt in Nederland (Jacobson, 2013). Toch blijkt uit meerdere onderzoeken naar de seksuele interesse van mannen, dat tussen de 1 en 10 % van de ondervraagden toegeven interesse te hebben in minderjarigen. Harde cijfers over adolescenten die deze interesse hebben ontbreken nog, maar een groot deel van de pedofiele gevoelens worden tijdens de adolescentie ontdekt. Er mag dan voorspeld worden dat dezelfde percentages van seksuele en romantische interesse in minderjarigen ook aanwezig zijn onder tienerjongens en jong volwassene mannen. Dit indiceert dat vele jongeren met pedofiele interesses baat hebben bij laagdrempelige preventieve hulp (Shields, Murray, Ruzicka, Buckman, Kahn, Benelmouffok, & Letourneau, 2020). Met dit onderzoek wordt een poging gedaan hier meer aandacht voor te krijgen. Onderzoekers in Duitsland hebben al een preventief programma opgezet gericht op mensen die zich seksueel aangetrokken voelen tot kinderen en op mensen die zich al hebben vergrepen maar nog niet betrappt zijn, genaamd Prevention Project Dunkelfeld, afgekort als PPD (Letourneau, Schaeffer, Bradshaw, & Feder, 2017). Het doel van de therapie in het programma is:

- Het reduceren van emotioneel vlak zijn. Dit is een symptoom waarbij de cliënt weinig tot geen emoties kan ervaren. Dit kan de motivatie om te veranderen in de weg zitten.
- Het reduceren van cognitieve verstoringen voor misbruik. Dit zijn gedachten die misbruik goedpraten voor de cliënt.
- Het toenemen van seksuele regulatie. De cliënt heeft hierbij controle over zijn seksuele driften.

Toch blijkt de therapie meer bewezen effectief voor mensen die al de fout in zijn gegaan dan voor de mensen die dat nog niet hebben gedaan (Beier, et al., 2015). Hier is dus meer sprake van tertiaire preventie dan van primaire en secundaire preventie.

Pedofiele personen hebben hun ideeën over preventieve hulp al kenbaar gemaakt op het forum van Pedofilie.nl, zo zegt Dante (2018):

‘Wat zou het mooi zijn als jongeren met deze gevoelens in ieder geval horen dat hun gevoelens op zichzelf niet verkeerd zijn. Wat zou het mooi zijn als een leraar tijdens een les over seksuele diversiteit zou zeggen: ‘Het kan ook gebeuren dat je een heel moeilijke seksuele voorkeur hebt, bijvoorbeeld dat je je aangetrokken voelt tot kinderen. Dat is iets waar je verder helemaal niets aan kunt doen, maar je moet dan wel goed weten hoe je daarmee om kunt gaan. Gelukkig zijn er dan plekken die je daarbij kunnen helpen, zoals Pedofilie.nl’ (Pedofilie.nl, 2018).

Dante geeft dus aan dat pedofilie besproken zou moeten worden tijdens seksuele opvoeding op school, wat een voorbeeld is van een primaire preventie interventie (Pedofilie.nl, 2018). Wensen voor primaire en secundaire preventie vanuit verschillende zorgprofessionals en de doelgroep mensen met pedofiele gevoelens zijn er dus wel, maar zijn nog niet duidelijk in kaart gebracht. De suggesties voor verder onderzoek zijn als volgt: de respondenten (N=48) die Jacobson (2013) had geworven gaven al in een kleine mate aan wat hun behoeftes waren omtrent professionele hulp. Deze behoeftes zouden uitgebreider onderzocht kunnen worden bij meer respondenten. Ook zou er gekeken kunnen worden of er een samenhang is tussen het gebrek van steun in de jongere levensfase en het ervaren van problemen met pedofiele gevoelens in de volwassene levensfase (Jacobson, 2013).

1.2 Probleemdefinitie

Behoeftes van hoe laagdrempelige hulp eruit moet zien voor pedofiele jongeren en hun ouders zijn nog niet in kaart gebracht. Het is ook onduidelijk of de behoeftes aan laagdrempelige hulp, zowel primair als secundair, aansluiten op het aanbod dat Nederland heeft. Mocht dit aanbod ontbreken, maar de behoefte eraan wel aanwezig zijn, is het nog de vraag of deze behoeftes uitvoerbaar zijn.

1.3 Doel van het onderzoek

Opdrachtgever en onderzoeker willen weten of jeugdhulporganisaties de kennis en interventies bezitten die nodig zijn om jongeren met pedofiele gevoelens en hun ouders laagdrempelig te kunnen begeleiden. Met laagdrempelig wordt bedoeld dat de hulp vooral

gericht is op zelfacceptatie en algemeen psychisch welbevinden zonder een forensische benadering van het probleem. Het is onduidelijk wat voor visie jeugdhulporganisaties hebben over het hebben van pedofiele gevoelens en de interpersoonlijke problematiek die daarmee samenhangt. Dit onderzoek zit daarom in de diagnostische fase en oplossingsvoorwaarden fase van de interventiecyclus, omdat al bekend is dat pedofiele jongeren behoefte hebben aan laagdrempelige niet-forensische hulp, maar onduidelijk is hoe deze hulp eruit hoort te zien en of die al beschikbaar is in Nederland. Verder wordt er in dit onderzoek meer kennis verzameld over hoe pedofiele gevoelens ervaren worden en wat deze precies inhouden om beter aan te kunnen sluiten bij de belevingswereld van pedofiele jongeren. Onderzoeker en opdrachtgever willen dus een overbrugging maken tussen welke vormen van interventies en omgang wenselijk zijn voor jongeren met pedofiele gevoelens en de bereidheid van professionele jeugdhulporganisaties om hieraan te voldoen en kennis over deze doelgroep aan te nemen.

1.4 Pedagogische, maatschappelijke en grootstedelijke relevantie

Onderzoeker is zich bewust van het feit dat zij als aankomend professional en pedagoog argwaan en weerstand kan verwachten van het publiek als onderzoek wordt gedaan naar het onderwerp pedofilie. Als pedagoog word je als de beschermer van het welzijn van het kind gezien en als gids voor ouders en medeopvoeders. Men vergeet echter dat het einddoel van alle onderzoeken naar dit taboe onderwerp is om kindermisbruik te reduceren en de algemene geestelijke gezondheid te verbeteren, wat weer beroep doet op de taak van de pedagoog, namelijk het welzijn van het kind voorop stellen. Het welzijn van de jongere die ontdekt dat hij of zij pedofiele gevoelens heeft, blijft in gevaar als deze door het publiek wordt weggezet als tikkende tijdbom of potentiële dader (Persoonlijke communicatie, chatroom Pedofilie.nl, 29 November 2018). De onderzoeker ontfermt zich over deze doelgroep en de ouders van hen. Het welzijn van het kind en de jongere voorop stellen begint met het afbakenen van wie daadwerkelijk kindermisbruiker is en wie door de maatschappij wordt neergezet als kindermisbruiker. Dit onderzoek richt zich namelijk op jongeren die geen potentieel gevaar vormen, maar wel hulpvragen hebben met betrekking tot hun pedofiele gevoelens. Onterecht worden pedofiel en kindermisbruiker als synoniem gebruikt (Jacobson, 2013). We moeten van dit beeld af; zolang een persoon niets verkeerd heeft gedaan, kunnen we deze niet weren uit de maatschappij (TEDtalk, 2018,07:56). Sterker nog, we moeten erkennen dat deze geaardheid bestaat en op zichzelf niet goed of fout is. Jongeren die worstelen met hun lastige seksuele voorkeur verdienen de hulp die ze nodig hebben zodat ze leren omgaan met hun

gevoelens en uiteindelijk een gelukkig leven kunnen leiden. Ouders van deze jongeren verdienen de antwoorden op hun hulpvragen en de begeleiding die hier eventueel bij nodig is. Professionele jeugdhulporganisaties in Nederland moeten hun verantwoordelijkheid nemen om deze beide groepen op te vangen. Harde cijfers over waar pedofiele volwassenen en pedofiele jongeren zich het meest bevinden in Nederland ontbreken. Onderzoeker gaat er daarom vanuit dat de pedofiele populatie evenredig verspreid is door Nederland. Het onderzoek heeft daardoor geen hoofdstedelijke relevantie, maar een meer landelijke.

1.5 Over de opdrachtgever

Pardoen was medeoprichter van Ouders Online in 1996, een online platform voor (aankomende) ouders met kinderen van alle leeftijden. Dit platform groeide uit tot de grootste ouder-community van Nederland. Ouders zoeken hier steun bij elkaar en kunnen hulp en tips uitwisselen over opvoeding. Ouders Online is echter verkocht. Inmiddels leidt ze alweer ruim zes jaar Bureau Jeugd & Media en heeft ze sinds 2017 een praktijk voor persoonlijke filosofische en biografische gesprekken, de Denkruijnt in Amsterdam (Pardoen, 2017).

1.6 Onderzoeksvraagstelling

De hoofdvraag, ook wel de onderzoeksvraagstelling genoemd, is als volgt:

Wat is een adequaat preventief antwoord van ervaringsdeskundigen en zorgprofessionals op de wensen van jongeren met pedofiele gevoelens en hun ouders?

De literatuur- en veldvragen in dit onderzoek zijn:

Literatuurvragen	Veldvragen
<i>Wat zijn kenmerken van pedofiele gevoelens bij jongeren?</i>	<i>Wat zijn kenmerken van pedofiele gevoelens bij jongeren?</i>
<i>Wat is bekend over wensen van jongeren met pedofiele gevoelens ten aanzien van het leren omgaan met hun seksuele geaardheid?</i>	<i>Welke wensen hebben jongeren met pedofiele gevoelens ten aanzien van het leren omgaan met hun seksuele geaardheid?</i>
<i>Welke opvoedvragen hebben ouders van jongeren met pedofiele gevoelens?</i>	<i>Welke opvoedvragen hebben ouders van jongeren met pedofiele gevoelens?</i>
<i>Wat is bekend over instellingen die op een adequate manier jongeren met pedofiele gevoelens benaderen?</i>	<i>Wat is bekend over instellingen die op een adequate manier jongeren met pedofiele gevoelens benaderen?</i>
<i>Wat zijn adequate primaire en secundaire preventieve interventies ten aanzien van jongeren met pedofiele gevoelens?</i>	<i>Welke primaire en secundaire interventies worden ondernomen ten aanzien van jongeren met pedofiele gevoelens?</i>

Tabel 1. Overzicht van literatuurvragen en veldvragen.

2. Literatuuronderzoek

2.1 Wat zijn kenmerken van pedofiele gevoelens bij jongeren?

In deze paragraaf wordt het verloop van de ontdekking van pedofiele gevoelens beschreven van jongeren. Op welke leeftijd gebeurt dat voor het eerst? En hoe reageert de jongere hier op? De klinische definitie van het woord ‘pedofiel’ wordt in kaart gebracht. De kenmerken van pedofiele gevoelens en wat deze betekenen voor de jongere zullen beschreven worden.

2.1.1 Jongeren

Om antwoord te kunnen geven op deze vraag, moet eerst afgebakend worden wat we verstaan onder jongeren. Een Google search met dit woord leidt tot synoniemen zoals ‘jongvolwassene’ of ‘adolescent’ (Encyclo, n.d.). Adolescent is de term die wordt gebruikt in de ontwikkelingspsychologie, volgens Craeynest (2013) spreken we dan van de leeftijd tussen de 12 en 22 jaar. De term ‘puberteit’ wordt dan slechts gebruikt om het fysiologische proces van de geslachtsrijping aan te geven (Craeynest, 2013). Van Beemen en Beckerman (2018) geven aan dat de adolescentieperiode van 12 tot 18 jaar duurt. Echter, de nieuwe generatie doet langer over studeren en langdurige of definitieve keuzes zoals het hebben van een loopbaan en het stichten van een gezin worden uitgesteld. Daarom kan de adolescentie een periode van langer dan tien jaar beslaan (Van Beemen & Beckerman, 2018). Ook Tieleman (2011) bakent de periode van de adolescentie af van 12 tot 22 jaar en erkent dat met de puberteit slechts de bio-seksuele ontwikkeling wordt aangeduid. Adolescentie staat voor alle ontwikkelingsgebieden gedurende deze periode (Tieleman, 2011). We kunnen nu dus stellen dat als we het hebben over jongeren, ofwel adolescenten, we spreken van jonge mensen tussen de 12 en 22 jaar oud.

2.1.2 Leeftijd waarop pedofiele gevoelens worden ontdekt

Het is belangrijk om de seksuele ontwikkeling van jongeren in kaart te brengen voordat er verdieping plaatsvindt in welke leeftijd jongeren hun pedofiele gevoelens ontdekken. Kinderen van 8 jaar oud kunnen al verliefd worden en hier verlegen van worden. Ze weten dan al dat dit anders is dan normale vriendschap (Doef, 1994). Het ontdekken van de seksuele oriëntatie gebeurt gemiddeld tussen de leeftijd van 12 tot 15 jaar, jongeren voelen zich dan voor het eerst aangetrokken tot iemand van hetzelfde of het andere geslacht. Soms gebeurt dit vroeger (Leusink & Ramakers, 2014). De respondenten die Jacobson (2013) heeft geworven voor zijn onderzoek kwamen gemiddeld op hun 17^e levensjaar achter hun pedofiele gevoelens (Jacobson, 2013). Hulpzoekende pedofiele personen geven ook in een ander onderzoek aan

dat ze rond dezelfde leeftijd achter hun seksuele interesses kwamen (Schaefer, Mundt, Feelgood, Hupp, Neutze, Ahlers, Goecker, & Beier, 2010).

In een onderzoek van Bogaerts (2015) geven de respondenten aan dat het ontdekken van de pedofiele oriëntatie een langzaam proces was. Ze merkten niks op toen ze in hun vroege adolescentie zich aangetrokken voelden tot leeftijdsgenoten, maar begonnen langzaam in de gaten te hebben dat ze zelf ouder werden maar de mensen tot wie ze zich aangetrokken voelden van dezelfde leeftijd bleven (Houtepen, Sijtsma, & Bogaerts, 2015). Volgens Möller (1983) begint het ontdekken van de gevoelens soms al in de vroege adolescentie, de jongeren merken dan al op dat ze graag met jongere kinderen spelen en deze ook aantrekkelijk vinden. Op dat moment weten jongeren vaak niet wat deze gevoelens voor ze betekenen en dat er zelfs een woord bestaat. Pas veel later leggen ze het verband tussen hun gevoelens en het woord 'pedofiel' (Möller, 1983; Shields, et al., 2020)

2.1.3 Klinische definitie van 'pedofiel'

Volgens de *Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders* (DSM-5, vijfde editie) wordt er gesproken van een pedofiele stoornis als de persoon gedurende tenminste zes maanden terugkerende en intens seksueel opwindende fantasieën, seksuele drang of gedrag met betrekking tot seksuele handelingen met een prepuberaal kind of kinderen (tot 13 jaar) heeft. In deze zin wordt 'of gedrag met betrekking tot seksuele handelingen' benoemd omdat alleen al de fantasieën en de drang genoeg indicatoren zijn voor het stellen van de diagnose (Seto, 2012). Echter, wijkt de Zorgstandaard van de GGZ af van dit, hier is meer over te lezen in paragraaf 2.5.3 *Een adequate houding jegens jongeren met pedofiele gevoelens* (GGZ Standaarden, 2021). De persoon moet ook op zijn minst 16 jaar oud zijn en minstens vijf jaar ouder dan het kind of de kinderen waar het in dit verband om gaat. Verder moet de persoon last hebben van zijn eigen seksuele fantasieën of drang (intern stigma). De pedofiele stoornis wordt gezien als een parafilie, ofwel als een seksuele afwijking (American Psychiatric Association, 2013). Jongeren tussen de 12 en 15 jaar zijn volgens de DSM-5 te jong voor de diagnose, maar in diverse onderzoeken geeft een kleine minderheid respondenten aan dat ze al voor de leeftijd van 15 jaar wisten dat ze pedofiel waren (Seto, 2012).

2.1.4 Pedofiele gevoelens

De DSM-5 benoemt alleen de seksuele aspecten van het pedofiel zijn (omdat de DSM-5 spreekt over pedofilie als parafilie) terwijl er ook niet-seksuele aspecten zijn. Romantische gevoelens zijn breed en seksuele gevoelens kunnen daar een onderdeel van zijn. Als je aan

pedofiele personen vraagt om hun gevoelens die ze hebben voor kinderen te beschrijven, kom je volgens Möller (1983) tot gedetailleerde antwoorden:

‘Het spontane, die zachte handjes. Zo heerlijk als ze je kunnen omhelzen, zo schitterend als ze zijn. Ze kunnen je soms voor schut zetten op een natuurlijke kinderlijke manier. Heerlijk fijne gekke dingen doen, het ongeremde enz.’ (Möller, 1983, p. 32)

‘De soepelheid, het begrip, de speelse manier waarop het kind alles hanteert. Een kind is bereid om nieuwe dingen te beleven zonder vast te zitten. Zo van: zo moet ik mij gedragen. Dat kent een kind nog niet, het is nog open. Je kunt morgen andere dingen met ze beleven dan vandaag. Het is iedere dag boeiend en nieuw. Het kind is toekomstgericht, het leeft niet geregeld. Als je naar volwassenen kijkt, die regelen alles van te voren, alles moet geprogrammeerd worden. Het is een bevrijding voor me om met een kind samen te mogen zijn, gewoon open te staan voor wat de dag brengt. En er is nog iets: de antennes van een kind zijn meters vooruit, die van volwassenen worden steeds korter. En de power waarmee een kind zijn taal leert, de pioniersgeest om zijn omgeving te ontdekken.’ (Möller, 1983, p. 32)

‘Ja, dan komen de bekende clichés: het kind is zo eerlijk, spontaan. Het kind is niet altijd eerlijk, het is ook niet altijd spontaan, maar goed, meestal is hij het wel. Zuiver, fris, nog onaangetast. Het tedere, zachte, dat is het wel.’ (Möller, 1983, p. 32)

Respondenten in het eerder genoemde onderzoek van Houtepen, Sijtsema en Bogaerts (2015) vertellen dat ze echt verliefd kunnen worden op een kind en ook fantaseren over een romantische relatie met het kind in kwestie. Ze vinden dat kinderen er mooi uitzien en dat ze een bepaalde schoonheid hebben. Verder benoemen ze openheid, eerlijkheid, spontaniteit en naïviteit als de eigenschappen die ze aantrekken tot kinderen (Houtepen, Sijtsema, & Bogaerts, 2015).

2.1.5 Verwarring, verdriet en stigma

Voor jongeren kunnen deze gevoelens verwarrend zijn, afhankelijk van de leeftijdscategorie waar ze op vallen. Zoals eerder beschreven, is het ontdekken van deze gevoelens namelijk een langzaam proces, al helemaal als de leeftijdscategorie van de kinderen waar ze op kunnen vallen maar enkele jaren jonger is dan die van de jongere zelf:

‘I was attracted to younger girls throughout high school but I think it was when I was 15 that I developed a serious crush on a 9- year-old girl and I thought hang on a minute because when you're 15 and you have a crush on a 13-year-old or a 12-year-old, you think a bit of an age difference but it's not huge. When you develop a crush on a 9-year-old, it's like oh, okay

something's different here. That's when I realized the lower end of age range of attraction was probably lower than my peers or at least that's what I thought.' (Shields et al., 2020, p. 6)

Het komt ook voor dat de jongere eerst denkt homoseksuele gevoelens te hebben (Möller, 1983). Als de jongere onder het **inclusieve type** pedofiel valt, het type die ook op mensen van hun eigen leeftijd kan vallen, is het aannemelijk dat het proces langer duurt dan als de jongere onder het **niet-inclusieve type** valt (het type die dus alleen op kinderen valt) (American Psychiatric Association, 2013). Als jonge pedofiele personen ontdekken dat hun gevoelens overeenkomen met de term 'pedofiel' voelen zij zich onprettig en naar:

'Toen heb ik een paar weken niks anders gedaan dan gehuild' (Möller, 1983, p. 35)

'Ik voelde dat er iets niet in orde was en had mijn vermoedens. Het werd zo sterk dat ik begon te stotteren. Ik ben toen drie maanden zwaar kapot geweest.' (Möller, 1983, p. 35).

'I was really scared. I was actually really terrified and I felt guilty and I was really sad and alone about it to be honest. I was scared of people finding out and their reaction and that I wasn't normal. As it progressed, I felt guilty because I knew that it was wrong, the attraction itself. I thought that it was wrong and so I hated myself for it and I suppressed it.' (Shields et al., 2020, p. 7)

Door de publieke opinie en het vaak eenzijdig geschetste beeld van de media, zijn ze bang om weggezet te worden als 'monsters' of 'kinderverkrachters' of zien zij zichzelf al zo. Net als bij de media en de samenleving, ontbreekt bij deze jongeren soms de kennis over het verschil tussen een pedofiel en pedoseksueel gedrag, wat het interne stigma in de hand werkt. Het hebben van pedofiele gevoelens is namelijk niet verboden. Het vertonen van pedoseksueel gedrag, ook wel bekend als seksuele handelingen tussen volwassenen en kinderen, is dat wel (Stop It Now België, 2017). Sommigen schamen zich voor hun gevoelens en proberen deze te onderdrukken met copingstrategieën zoals drugsgebruik. Weer anderen kunnen hun eigen gevoelens redelijk accepteren maar zijn wel bang voor de mening van anderen en het voelde voor hen als een last om hun gevoelens voor zich te houden (Houtepen, Sijtsma, & Bogaerts, 2015).

De stress die in verband staat met stigmatisatie die jonge pedofiele personen kunnen ervaren, heeft negatieve gevolgen. Ze kampen met sociale en interpersoonlijke problemen. Ze kunnen hun emoties minder goed reguleren (Hatzenbuehler, 2009), hebben minder kansen in het leven (Jahnke, Imhoff, & Hoyer, 2015) en de kans dat ze seksueel overschrijdend gedrag

gaan vertonen wordt groter (Ward & Siegert, 2002; Marshall & Marshall, 2010).

2.2 Wat is bekend over wensen van jongeren met pedofiele gevoelens ten aanzien van het leren omgaan met hun seksuele geaardheid?

In deze paragraaf wordt er gekeken tot hoever de wetenschappelijke literatuur de wensen van pedofiele jongeren met betrekking tot het leren omgaan met hun geaardheid in kaart heeft gebracht. Voordat dit aan bod komt, wordt er betoogd wanneer pedofilie als een seksuele oriëntatie gezien kan worden. Als we kijken naar wensen van jongeren met pedofiele gevoelens, dan lijkt daar alleen over geschreven in het veldonderzoek van Jacobson (2013) en een recent kwalitatief onderzoek onder jongvolwassenen met pedofiele gevoelens (N=30) tussen de 18 en 30 jaar oud (Shields, et al., 2020). Wel is er meer bekend over de wensen van andere jonge 'sexual minorities' ten aanzien van het leren omgaan met hun seksuele geaardheid. Ook hebben volwassen pedofiele personen die kindermisbruik expliciet afkeuren, in interviews duidelijkheid gebracht over hoe de buitenwereld met hun seksuele geaardheid om hoort te gaan. De attitudes van seksuele minderheden, pedofiele jongvolwassenen en pedofiele volwassenen kunnen ons dichterbij brengen van het antwoord op de deelvraag.

2.2.1 Pedofilie als seksuele geaardheid

In het eerder benoemde artikel van Seto (2012) betoogt hij dat pedofilie bij mannen vergelijkbaar is met een seksuele oriëntatie. De DSM-5 schrijft dat als een persoon geen intern stigma ervaart door zijn pedofiele gevoelens en hun seksuele behoefte niet in de praktijk brengen op een illegale manier, je dan niet spreekt van een pedofiele stoornis, maar van een pedofiele seksuele oriëntatie (American Psychiatric Association, 2013). In het artikel van Seto (2012) worden mannen specifiek benoemd omdat de meeste pedofiele respondenten van het mannelijke geslacht zijn en omdat pedofilie zich anders manifesteert in vrouwen. Het blijkt dat pedofilie veel overeenkomsten heeft met de op de gender gerichte oriëntaties, namelijk dat de bewustwording van de gevoelens vaak tijdens de adolescentie manifesteert. Romantische en seksuele gedachten over personen waar de persoon op valt zijn aanwezig, dus zoals een homoseksuele man deze gedachten heeft over mannen, heeft een pedofiel persoon die over kinderen. Pedofilie is net als de gendergerichte oriëntaties stabiel, dit betekent dat het aanwezig blijft tijdens de gehele levensloop. Ondanks de vele pogingen om de homoseksuele oriëntatie om te buigen tot de heteroseksuele oriëntatie door middel van conversietherapie, blijkt dit niet bewezen effectief. Het is daarom aannemelijk dat deze therapievorm ook niet

gaat werken bij pedofilie. Pedofilie voldoet aan de criteria van een seksuele oriëntatie, maar omdat hij leeftijdsgericht is, zal het wel als een aparte oriëntatie moeten worden gezien naast de gender gerichte hetero, homo en biseksuele oriëntaties (Seto, 2012).

2.2.2 Jongeren als 'sexual minorities'.

Jongeren met pedofiele gevoelens of de pedofiele oriëntatie behoren tot de zogenoemde 'sexual minorities' of wel de 'seksuele minderheden'. Dit zijn alle oriëntaties die buiten de heteroseksuele oriëntatie vallen (Ullerstam, 1967). Er zijn veel onderzoeken die het welzijn van jonge seksuele minderheden hebben vergeleken met hun heteroseksuele leeftijdsgenoten. In het onderzoek van Needham en Austin (2010) is er een samenhang gevonden tussen het gebrek aan ouderlijke ondersteuning en het toenemen van depressieve klachten, suïcidale gedachten en middelenmisbruik onder lesbische, homoseksuele en biseksuele jongeren (Needham & Austin, 2010). Het blijkt dat acceptatie van de seksuele oriëntatie die afwijkt van de heteronormativiteit en de ouderlijke steun die hiermee gepaard gaat, een beschermende factor is tegen verschillende mentale en lichamelijke gezondheidsproblemen (Ryan, Russel, Huebner, Diaz, & Sanchez, 2010).

Hoewel de lesbische, homoseksuele en biseksuele oriëntatie meer geaccepteerd is in de westerse samenleving, heeft deze groep net als pedofiele personen nog steeds last van stigmatisatie. Buiten ouderlijke ondersteuning, blijkt het hebben van online vrienden ook een beschermende factor te zijn voor jonge seksuele minderheden. Deze groep neigt sneller om online steun te zoeken dan hun heteroseksuele leeftijdsgenoten. Ze beoordelen de vriendschappen die hier uit voortvloeien als meer ondersteunend dan de vriendschappen die ze buiten het internet kennen (Ybarra, Mitchell, Palmer, & Reisner, 2015).

In een onderzoek van Davis, Saltzburg en Locke (2009) geven jonge seksuele minderheden hun behoeftes uitgebreid aan. Ze willen ten eerste acceptatie en normalisatie van hun oriëntatie op micro-, exo- en macroniveau. Microniveau is waar de jongere direct contact mee heeft, het gezin, vrienden, school, sportclubs en eventueel de kerk (Bronfenbrenner, 2009). Op dit niveau willen jongeren dat ouders en broers/zussen hun geaardheid accepteren. Ze wensen ook LGBT(Lesbian, Gay, Bisexual, Trans) vriendelijke kerkgemeenschappen. Binnen het schoolcurriculum willen seksuele minderheden meer aandacht voor thematiek rondom LGBT en dat er meer LGBT literatuur beschikbaar is. Volgens Davis et al (2009) willen LGTB jongeren op exoniveau, de gemeenschap waarin de jongere leeft maar niet direct invloed op heeft, dat er gelegenheid wordt gecreëerd waar ze met een vertrouwenspersoon kunnen praten die bekend is met de doelgroep (Bronfenbrenner, 2009).

Ook willen ze dat er praatgroepen worden gefaciliteerd door en voor seksuele minderheden in samenwerking met heterojongeren. Op Bronfenbrenner's macroniveau, het culturele en politieke klimaat waarin de jongere leeft, willen seksuele minderheden dat de politiek zich harder maakt tegen institutionele discriminatie van LGBT-jeugd en -volwassenen. Er moet makkelijker hulp en informatie beschikbaar zijn voor LGBT-jeugd en hun ouders. Seksuele minderheden pleiten ook voor gratis voorbehoedsmiddelen voor jongeren en onderduikadressen voor als ouders hun kind op straat zetten als deze er voor uit is gekomen dat hij of zij geen hetero is. Verder willen seksuele minderheden meer volwassen LGBT-rolmodellen en de gelegenheid om in contact te komen met hen (Davis et al, 2009).

2.2.3 Behoeftes van pedofiele volwassenen en jongvolwassenen

In een interview gehouden door journalistiekstudenten van Fontys Hogeschool in Tilburg (2017), geven drie pedofiele volwassenen hun behoeftes aan ten aanzien van het leren omgaan met hun geaardheid. Twee mannen en één vrouw waren geworven van Pedofilie.nl. Als het gaat om de huidige gedachtegang van de maatschappij, geven zij aan dat men minder moet gaan denken in stereotypen, dat een pedofiel persoon niet altijd een oude vieze man is die kinderen verkracht. Zij willen dat men weet dat zij ook walgen van kindermisbruik. Ze willen dat pedofilie wordt erkend als een geaardheid en dat ze er niet voor kiezen dat zij zich aangetrokken voelen tot kinderen. Die aantrekking is voor sommigen een dagelijkse strijd, ze weten dat kindermisbruik slecht is en het hebben van veel zelfdiscipline zorgt ervoor dat pedofiele personen zich hier niet aan wagen. Ze willen dat men beseft wat voor een opoffering dit is. Verder vinden ze dat pedofilie niet altijd een ver-van-je-bed show is, het kan namelijk zomaar je eigen kind, buurman of partner zijn die pedofiele gevoelens heeft. Als het gaat om het ondernemen van acties, geven pedofiele volwassenen aan dat er meegedacht moet worden in praktische oplossingen waar kinderen niet daadwerkelijk betrokken bij zijn, zoals virtuele kinderporno en (seks)poppen. Hoe controversieel dit ook klinkt voor velen, pedofiele personen menen dat als er alternatieven zijn waar ze hun seksuele behoeftes op kwijt kunnen dit een hoop frustratie wegneemt en hiermee ook kindermisbruik verminderd wordt (Soethout & Becker, 2017).

Respondenten die Jacobson (2013) had geworven voor zijn onderzoek, gaven aan dat contact met lotgenoten als zeer waardevol werd gezien. Deze contacten waren zowel online als in het echt. Net als de seksuele minderheden in het onderzoek van Davis, Saltzburg en Locke (2009), gaven de respondenten van Jacobson aan dat er behoefte was om te praten met een vertrouwenspersoon die bekend is met de doelgroep (Jacobson, 2013).

In het onderzoek van Shields en collega's (2020) geven jongvolwassenen met pedofiele gevoelens aan wat hen zou helpen om beter te kunnen omgaan met hun gevoelens. Ze geven aan dat er een behoefte is aan positieve rolmodellen:

'The biggest thing that could have helped me, honestly, would have been role models. If there were people who were ... If there were people in the media who were open and made it clear that just because you have those attractions does not mean that you're going to become a monster. It's really no different than somebody has an attraction to adult women. They don't go out raping. They treat them respectfully. There's nothing different in terms of being attracted to children.' (Shields et al., 2020, p. 9)

Rolmodellen kunnen de functie vervullen om pedofiele jongeren te laten zien dat aantrekking tot kinderen niet hoeft te betekenen dat ze dan ook veroordeeld zijn om misbruiker te worden en dat je daarnaast een gezond en gelukkig leven kunt leiden. Rolmodellen kunnen ook in een tweede behoefte voorzien, namelijk de behoefte aan meer positieve boodschappen. Het interne stigma dat veel pedofiele jongeren en volwassenen ervaren komt door het synonieme gebruik van de termen 'pedofiel' en 'kindermisbruiker' in de media en de volksmond. Pedofiele volwassenen die nooit hebben misbruikt, die zich openlijk uitspreken tegen misbruik en verder een gelukkig bestaan leiden zouden als goed rolmodel kunnen fungeren maar hun representatie in de media is gering (Shields, et al., 2020). De negatieve berichtgeving en de publieke argwaan tegenover pedofilie heeft ook invloed op de motivatie van jongeren om hulp te zoeken:

'[Myths] increase stigma. They essentially put barriers in place to have any sort of help be available to people, because ultimately, if someone has an attraction to kids and they don't think they can be helped with it, they're not going to try and find help. They're just going to view it as a hopeless case. They're going to be depressed about it.' (Shields et al., 2020, p. 9)

'I think understanding the problem is the key to fostering a safe environment for children and dispensing with this whole sort of mythology of the bogeyman, which is not constructive. It sells newspapers but it makes guys like me feel deeply depressed, which by the way— obviously a pedophile who has been isolated over many years and very depressed and can't talk about his problems... ultimately in the end is he going to be a friend of society or a foe of society?' (Shields et al., 2020, p. 9)

2.3 Welke opvoedvragen zijn bekend die ouders van pedofiele jongeren hebben?

Als ouders vermoedens hebben dat hun kind pedofiele gevoelens heeft of als het kind zelf over zijn of haar gevoelens heeft verteld aan de ouders, is te voorspellen dat dit een reactie uitlokt en de ouders vragen hebben. Deze vragen kunnen gericht zijn naar het kind, naar de omgeving van de ouder of naar een deskundige. Door de vragen in kaart te brengen, kunnen jeugdhulporganisaties hun opvoedingsondersteuning hierop beter afstemmen. Het lijkt erop dat er nog geen kwalitatief onderzoek is gedaan naar reacties, attitudes en vragen van ouders van wie hun kind zijn of haar pedofiele gevoelens heeft geopenbaard. Wel zijn er vragen in kaart gebracht van ouders van andere seksuele minderheden, namelijk van homoseksuele en biseksuele jongeren.

2.3.1 Opvoedvragen gedefinieerd

Opvoedvragen worden volgens het Nederlands Centrum Jeugdgezondheid (2013) gedefinieerd als vragen die ouders en opvoeders hebben op het moment dat ze onzeker zijn over de opvoeding in alle fasen van het kind, voornamelijk bij overgangsfases van bijvoorbeeld peuter naar kleuter. Opvoedvragen zijn van alle tijden en horen bij het opvoeden (Oudhof, de Wolff, de Ruiters, Kamphuis, L'Hoir, & Prinsen, 2013).

Opvoedvragen worden dus gesteld zodra er opvoedzorgen zijn. Volgens van Yperen (2009) heeft elke levensfase van een kind zijn specifieke problemen die onder 'normaal' of 'ernstig' worden gecategoriseerd. Een kind heeft hierbij zijn ontwikkelings- en de ouder zijn opvoedingsopgave. Zodra ouders opvoedvragen hebben over de pedofiele gevoelens van hun kind, wordt dit opvoedprobleem als 'ernstig' beschouwd omdat dit valt onder 'Problemen bij seksuele oriëntatie' volgens de tabel ontwikkeld door van Yperen (2009). Echter, van Yperen en collega's zijn bezig met de doorontwikkeling van hun tabel en problemen met de seksuele oriëntatie vallen daarbij niet meer exclusief onder het kopje 'ernstig' (van Yperen, persoonlijke communicatie, 29 oktober 2020).

Tabel 2. Overzicht van ontwikkelingsopgave van het kind, opvoedingsopgave van de ouder en bijhorende problemen die kunnen optreden tijdens de adolescentie (van Yperen, 2009).

Globale leeftijd	Belangrijke milieus	Ontwikkelingsopgave	Opvoedingsopgave	'Normaal' probleem	Voorbeelden van qua moment, duur of intensiteit ernstig probleem bij kind
± 12-16 jaar	Gezin; School; 'Peer group'; internet gemeenschappen Verenigingen; Werkkring; Diverse sociaal-culturele velden	Emotionele (en praktische) zelfstandigheid; omgaan met eigen en andere sekse; ontwikkeling van waardesysteem: persoonlijke identiteit, school, beroep en samenleving	Emotionele steun bieden; tolerantie voor experimenten; leeftijdsadequate grenzen stellen; voorbeeldfunctie vervullen; meer symmetrische relatie met kind aangaan	Gebruik psychoactieve stoffen (alcohol, drugs); twijfels over identiteit en/of toekomst; problemen met uiterlijk; problemen met autoriteiten; incidenteel spijbelen	problemen door alcohol, drugs; stoornis in de identiteit; anorexia en boulimia (nervosa); problemen bij seksuele oriëntatie; suicide; oppositionele gedragsstoornis puber; gedragsstoornis in groepsverband; delinquentie; schooluitval

2.3.2 Opvoedvragen van ouders met homoseksuele of biseksuele kinderen

Ouders van pedofiele jongeren hebben een overeenkomst met ouders van homoseksuele jongeren, beiden zijn ouders van een kind die behoort tot een gestigmatiseerde groep. Het gevolg hiervan is dat ouders ook hun eigen transitie begaan in het proces, je kind behoort immers plots tot een kwetsbare groep (Conley, 2011). In dit onderzoek wordt erkend dat pedofilie als geaardheid of seksuele oriëntatie anders is dan de homo- of biseksuele oriëntatie, maar omdat het onderdeel is van de chronofilie³, richt het zich op de uiterlijke en persoonlijke kenmerken die bij een bepaalde leeftijd horen in plaats van dat de aantrekking gericht is op de gender van een persoon. De problematiek die het met zich mee kan brengen is daarom ook anders, maar het stigma die beide groepen ervaren is op bepaalde gebieden hetzelfde (Freimond, 2013).

Kaufman (1991) beantwoordt de meest gestelde vragen van ouders over homoseksualiteit bij hun kinderen. De antwoorden geven handvaten aan ouders om de geaardheid van hun kind te accepteren en om het zelfvertrouwen van hun kind te vergroten. De volgende opvoedvragen hebben ouders over homoseksuele tieners:

'How can I tell? How can I tell whether my child is really gay? What does "gay" mean anyway?' Hier vraagt een ouder zich af of er van te voren al kenmerken zijn mocht hun tiener homoseksueel zijn. Soms vragen ouders zich pas af wat het daadwerkelijk inhoudt om homoseksueel te zijn nadat ze ermee geconfronteerd worden in hun directe omgeving. *'Why did it happen? Why is my child gay? Is it my fault? Can it be treated? Has my child always been gay?'* Als ouders niet op de hoogte zijn dat seksuele oriëntatie tot op zekere hoogte vast staat bij een persoon en dat dit niet gaat veranderen, hebben ze de veronderstelling dat het is ontstaan door de opvoeding. Ze zoeken de reden achter waarom hun kind homoseksueel is en of het te behandelen valt. Vragen zoals *'What about risks to health? Will this affect my child's*

health? What about protection?’ suggereren dat ouders vermoeden dat homoseksualiteit de fysieke en mentale gezondheid beïnvloedt. Door onwetendheid kunnen ouders ook het idee hebben dat de homoseksualiteit van hun kind betekent dat ze nooit kleinkinderen zullen krijgen. (Kaufman, 1991)

Een aantal van deze vragen komt sterk overeen met de meest gestelde vragen van ouders zoals opgenomen in de brochure van de Amerikaanse organisatie PFLAG (Parents, Families and Friends of Lesbian, Gay, Bisexual and Transgender People). PFLAG is een organisatie die zich inzet voor LGBT- jongeren en programma’s aanbiedt voor ouders, scholen, bedrijven en religieuze instellingen om de acceptatie en het begrip voor LGBT mensen te vergroten (PFLAG, 2009). Andere vragen die ouders kunnen hebben over hun LGBT-jongeren kunnen zijn: *‘What do you do when you first find out that your child is gay, lesbian, bisexual or transgender?’*. Ouders willen weten wat ze concreet kunnen doen, wanneer hun kind net uit de kast is gekomen. Ouders die dit zich afvragen voelen zich verrast en ervaren vele emoties. *‘How can s/he be sure? Maybe s/he’s just rebelling or experimenting.’* Omdat het accepteren van homoseksualiteit of biseksualiteit een proces is, kunnen ouders denken dat hun kind slechts door een fase gaat of zich aan het afzetten is. *‘Why did my child wait so long to tell me?’* Ouders zijn experts over hun eigen kind en zij kunnen dan verrast zijn als hun kind ze vertelt over hun realisatie over hun geaardheid. *‘Isn’t being gay considered deviant behavior?’* Sommige ouders hebben de veronderstelling dat homoseksualiteit of biseksualiteit als abnormaal wordt beschouwd binnen de medische wereld en vragen dan om bevestiging. *‘Will my child be discriminated against? Is s/he in danger?’* Als ouders zich ervan bewust zijn dat seksuele minderheden gestigmatiseerd worden, kunnen zij zich zorgen maken over dat hun kind slachtoffer wordt van discriminatie of geweld. *‘But my religion teaches that homosexuality is wrong.’* Religieuze ouders kunnen behoefte hebben aan theologisch advies over of homoseksualiteit en biseksualiteit nou echt zondig is of niet. *‘Now what? How can I support my child?’* Ouders beseffen dat hun kind onderdeel is van een gestigmatiseerde groep en willen weten hoe zij hun kind het beste kunnen ondersteunen (PFLAG, 2010).

2.4 Wat is bekend over instellingen die op een adequate manier jongeren met pedofiele gevoelens benaderen?

In deze paragraaf wordt beschreven welke (inter)nationale instellingen, zowel online als offline of telefonisch, jongeren met pedofiele gevoelens op een adequate manier benaderen. Met adequaat wordt bedoeld dat als jongeren of hun ouders contact opnemen met deze

instellingen met vragen over pedofilie, hier op een passende manier op wordt gereageerd. Passend wil zeggen dat de vragen beantwoord worden, eventueel verwezen wordt naar hulp op maat en er rekening wordt gehouden met de behoeftes van de jongeren en hun ouders.

2.4.1 Instellingen in het buitenland

In de Verenigde Staten is er een online ondersteunende groep opgericht voor mensen met pedofiele gevoelens genaamd <https://virped.org>. Virped staat voor ‘virtuous pedophile’ ruwweg vertaald naar ‘pedofiel met hoge morele standaarden’. De groep wordt als volgt beschreven:

‘The goals of our organization are to reduce the stigma attached to pedophilia by letting people know that a substantial number of pedophiles do not molest children, and to provide peer support and information about available resources to help pedophiles lead happy, productive lives. Our highest priority is to help pedophiles never abuse children. We hope you will explore our web site with an open mind.’ (Devin & Edwards, welcome to virtuous pedophiles, 2012).

De jongere moet 18 jaar of ouder zijn om lid te kunnen worden van de groep. Pedofiele jongeren die jonger zijn dan 18 jaar, kunnen een bericht sturen om zo in contact te komen met organisaties die hun leeftijdscategorie helpen (Devin & Edwards, for young pedophiles, 2017). De groep is opgericht door Nick Devin en Ethan Edwards (niet hun echte namen) beiden zijn pedofiel en worden gesteund door meerdere wetenschappers.

Een andere site die pedofiele personen, jong of oud steunt is <http://www.b4uact.org/>. Ook professionals en ouders of familie die meer willen weten over pedofilie kunnen terecht bij deze organisatie. In plaats van ‘pedophiles’ of ‘paedophiles’ worden mensen met pedofiele gevoelens MAP’s genoemd; Minor Attracted Person. Dit omdat er stigma kleeft aan het woord ‘pedophile’ of ‘paedophile’ en omdat het een overkoepelende term is voor iedereen die valt op minderjarigen binnen de ‘chronophilia’. Over de missie van de organisatie schrijft de site het volgende:

Afbeelding 2. Overzicht van doelen van B4U-ACT (B4U-ACT, 2014).

- To publicly promote professional services and resources for self-identified individuals (adults and adolescents) who are sexually attracted to children and desire such assistance.
- To educate mental health providers regarding approaches needed in understanding and responding to individuals (adult and adolescents) who are sexually attracted to children and who either seek or are referred for services regarding issues identified by such persons or by those referring them for services.
- To develop a pool of health care providers who agree to serve individuals (adults and adolescents) who are sexually attracted to children, utilizing the therapeutic approaches advocated by the organization.
- To educate the public regarding issues faced by individuals (adults and adolescents) who are sexually attracted to children
- To undertake other projects, programs, and activities as the need to do so presents itself.

De organisatie heeft twee online peer support groepen ter beschikking: Eén voor pedofiele personen en één voor familieleden en vrienden van pedofiele personen. Hier kunnen ze steun bij elkaar zoeken en vragen stellen (B4U-ACT, 2015). B4u-act heeft een netwerk bestaande uit professionals die bereid zijn om pedofielen de hulp te bieden die aansluit op hun behoeftes. Mensen met pedofiele gevoelens kunnen een bericht sturen om in contact te komen met deze professionals (B4U-ACT, 2018). Verder organiseert B4u-act workshops voor professionals, pedofielen, vrienden en familieleden van pedofielen en studenten (B4U-ACT, 2019).

In Duitsland is er al iets meer dan een decennium een project bezig genaamd Prevention Project Dunkelfeld (Beier, Neutze, Mundt, Ahlers, Goecker, Konrad, Schaefer, & Gerard, 2009). Dit project is gericht op mensen met pedofiele gevoelens die vanuit intrinsieke motivatie hulp zoeken. Dit kunnen verschillende soorten mensen zijn: mensen die net hun gevoelens hebben ontdekt, mensen die al een langere tijd rondlopen met hun gevoelens en bang zijn om misbruik te plegen of mensen die wel de wet hebben overtreden, maar daar nog niet op betrapt zijn. Wat deze groep gemeen heeft is dat ze vanuit zichzelf hulp willen. Dunkelfeld betekent ‘donker veld’ en verwijst naar het gegeven dat het project zich richt op mensen die onbekend zijn bij justitie. Professionals wordt het namelijk door de Duitse wet verboden om meldingen te doen bij justitie als er vermoedens zijn van kindermisbruik. Landelijke campagne met slogans als ‘lieben sie kinder mehr, als ihnen lieb ist?’ (Hou je meer van kinderen dan je lief is?) en ‘Kein Täter Werden’(Word geen dader) werden ingezet om de doelgroep te bereiken (Beier, et al., Encouraging Self-Identified Pedophiles and Hebephiles to Seek Professional Help: First Results of the Prevention Project Dunkelfeld (PPD), 2009).

Prevention Project Dunkelfeld is ontwikkeld in het Institute for Sexology and Sexual Medicine in Berlijn evenals het project ‘Just dreaming of them’ dat zich richt op adolescenten tussen de 12 en 18 met pedofiele gevoelens. De ontwikkelaars menen dat jongeren niet thuis horen bij het Dunkelfeld project, omdat ze nog in ontwikkeling zijn. Om aandacht te vragen voor het project en om cliënten te werven, is er net als bij project Dunkelfeld gebruikgemaakt van een campagne (Beier, et al., 2016). Speciaal om de aandacht van jongeren te prikkelen, is er gebruikgemaakt van teksten met afbeeldingen die gebaseerd zijn op emoji’s. Bij de generatie jongeren van nu, die geen tijd zonder internet heeft gekend, zijn emoji’s niet weg te denken. De teksten kunnen onderdeel zijn van een chatgesprek of gebruikt worden in social media (Tang & Hew, 2019).

Afbeelding 3. Posters die gebruikt worden voor de campagne van 'Just dreaming of them'. De dino poster is gericht op jongeren die vallen op jonge jongens met de tekst 'Hij droomt nog van dinosaurussen. Jij droomt over hem'. De teddy bear poster is gericht op jongeren die op jonge meisjes vallen met de tekst 'Zij deelt haar bed met teddy beertjes. Jij zou het bed met haar willen delen' (Beier, et al., 2016) .

Ook op de Duitse televisie werd reclame gemaakt voor het project. Voor de mensen van wie Duits niet hun moedertaal was, was er Engelstalige ondertiteling⁴. Het project heeft als algemeen doel om misbruik te voorkomen of te stoppen, pedofiele jongeren die geen potentieel gevaar vormen en meer behoefte hebben aan laagdrempelige hulp zouden zich daarom niet op hun plek kunnen voelen bij dit project (Beier, Oezdemir, Schlinzig, Groll, Hupp, & Hellenschmidt, 2016; van Hoeck, 2015).

2.4.2 Instellingen in Nederland

In Nederland is sinds 2012 de telefoonlijn Stop it Now gelanceerd waarmee mensen die zich zorgen maken over hun eigen pedofiele gevoelens, fantasieën over seksuele handelingen met kinderen of de neiging hebben om kinderporno te kijken, kunnen bellen. Ook mensen die zorgen maken over een persoon in de omgeving die zich bezig houdt met het bovengenoemde, mogen gratis bellen (StopitNow, 2016). Stop it Now en Pedofilie.nl werken sinds een aantal jaar nauw met elkaar samen. Jongeren die denken pedofiele gevoelens te hebben, maar uitdrukken hier niet naar te willen handelen, worden als ze de behoefte hebben om anoniem te praten met gevoelsgenoten doorverwezen naar de chatroom van Pedofilie.nl. Stop it Now richt zich op mensen die een potentieel gevaar vormen voor kinderen of die illegaal beeldmateriaal zouden willen bekijken, maar dat niet doen. De groep jongeren en hun ouders waar dit onderzoek zich op richt, horen dus niet thuis in de forensische hulpverlening. Mocht de jongere wel uitdrukken de angst te hebben om te handelen naar zijn of haar pedofiele gevoelens, dan wordt er binnen Stop it Now overlegd over naar welke specialist er doorverwezen moet worden voor eventuele behandeling. Ook kunnen hulpverleners en huisartsen bellen voor meer informatie over pedofilie.

Werkgroep JON, geleid door inmiddels gepensioneerde forensisch orthopedagoog Frans Gieles, geeft mensen met pedofiele gevoelens de gelegenheid om met elkaar in gesprek te gaan (Gieles, 2013). De organisatie is geheel onafhankelijk van de overheid en draait op donaties. De personen die lid willen worden van de zelfhulpgroep, kunnen via email contact opnemen. Deelname is niet geheel anoniem, maar de gegevens worden met uiterste discretie bewaard (persoonlijke communicatie, Gieles, maart 2019). Leden moeten een verdrag ondertekenen, dat ze geen hands-on of hands-off misbruik gaan plegen (Nationaal Rapporteur Mensenhandel en Seksueel Geweld tegen Kinderen, 2020). De zelfhulpgroep is er voor jong en oud. Als men liever een individueel gesprek wil voeren, dan is dit ook mogelijk. De reiskosten om naar de bijeenkomsten te komen kunnen vergoed worden door JON. Deelname is ook gratis.

2.5 Wat zijn adequate primaire en secundaire preventieve interventies ten aanzien van jongeren met pedofiele gevoelens?

In deze paragraaf wordt beschreven welke vormen van therapie, voorlichting en andere methodieken het welzijn van jongeren met pedofiele gevoelens kunnen beschermen. Zoals eerder beschreven, hebben jongeren die behoren tot een gestigmatiseerde groep meer kans om interpersoonlijke problematiek te ontwikkelen. Binnen de pedagogiek worden interventies toegepast om de ontwikkeling van het kind een duw in de goede richting te geven (van IJendoorn & de Frankrijker, 2005). Preventie is een synoniem van voorkomen en is een veel gebruikte term in de sociale en zorgende werksector. Preventie ten aanzien van jongeren met pedofiele gevoelens is bedoeld om te voorkomen dat de jongere interpersoonlijke problematiek ontwikkelt. Interpersoonlijke problematiek kan lijden tot psychische klachten en verslaving aan verdovende middelen, wat een risicofactor is voor het plegen van seksueel misbruik. Primaire preventie is gericht op het voorkomen van problematiek en psychische klachten. Secundaire preventie is erop gericht om de impact van de problemen en psychische klachten die al aanwezig zijn te reduceren (the Institute for Work & Health, 2015). Gezegd moet worden dat niet alle mensen met pedofilie hulp zoeken omdat ze bang zijn om te gaan misbruiken, sommigen willen hulp voor hun lijden onder de fantasieën, de eenzaamheid en het stigma. Dit soort mensen zullen zich niet thuis voelen in de hulpverlening die zich richt op het voorkomen van misbruik (van Hoeck, 2015).

2.5.1 Primaire preventieve interventies

Zorgprofessionals en mensen met pedofiele gevoelens van de chatroom van Pedofilie.nl drukken uit dat er meer voorlichting over pedofilie zou moeten gegeven worden op

middelbare scholen (Versteeg, Oosterwijk & anoniem, persoonlijke communicatie, juni 2019). Momenteel wordt pedofilie vooral besproken in de psychopathologische context in het hoger onderwijs. Het is een verzwegen thema binnen het curriculum over seksuele voorlichting op het middelbare onderwijs, men denkt nog steeds aan een oude vieze man bij het woord ‘pedofiel’. Doordat het onderwerp niet bespreekbaar is, kunnen jongeren met de pedofiele geaardheid gaan denken dat ze de enige zijn en zich eenzaam voelen met hun gevoelens (van Gelder, 2016). In onderzoek van Oliver (2015) beschrijft een voormalig zedendelinquent met de pedofiele oriëntatie wat hij miste in zijn tienerjaren en wat hem zou geholpen hebben om beter om te gaan met zijn gevoelens. Zo beschrijft hij dat een docent die seksuele voorlichting gaf niet wist wat zij aan moest met de tiener die zojuist zijn pedofiele gevoelens aan haar kenbaar had gemaakt. Ook geeft hij aan dat er honderden boeken en pamfletten beschikbaar zijn voor jongeren om informatie te geven over alcohol, drugs, scheiding tussen ouders, tienerzwangerschap en seksuele oriëntatie maar dat daar geen informatie tussen staat over het omgaan met pedofiele gevoelens (Oliver, 2005). Er mist dus expertise op het gebied van pedofilie die op een gepaste manier overgebracht kan worden aan jongeren, informatie die te vinden is belicht namelijk vooral de wetenschappelijke en niet de menselijke kant van pedofilie (Jacobson, 2013).

Contact met gevoelsgenoten, ook wel peer support genoemd, wordt door mensen met pedofiele gevoelens als (zeer) positief gezien (Jacobson, 2013; Houtepen, Sijtsma, & Bogaerts, 2015). Dit contact kan als zowel primaire alsook secundaire interventie worden gezien, omdat de gevoelsgenoten zich in verschillende fases bevinden. Hiermee wordt bedoeld dat er gevoelsgenoten zijn die hun geaardheid al hebben geaccepteerd en een zorgeloos leven leiden maar ook gevoelsgenoten die nog midden in het acceptatieproces zitten. Verder kunnen er gevoelsgenoten tussen zitten die de stap naar de hulpverlening nodig vonden en die hebben gemaakt. Door deze diversiteit in de groep kunnen jongeren met pedofiele gevoelens verbinding zoeken met personen die matchen met hun adviesvragen. Factoren binnen deze peer groepen die als helpend worden ervaren zijn het open kunnen praten over gevoelens, de moed die gevoelsgenoten geven om met niet-pedofiele mensen te praten over pedofiele gevoelens en de algemene kennismaking met gevoelsgenoten die tegen seksuele relaties zijn tussen kinderen en volwassenen (Houtepen, Sijtsma, & Bogaerts, 2015). Peer support kan in de vorm van een maandelijkse bijeenkomst zoals bij werkgroep JON, waar de drempel echter hoger ligt aangezien het eerste contact met de coördinator niet anoniem verloopt. Online peer groepen zoals de chatroom van Pedofilie.nl kunnen dan uitkomst bieden.

2.5.2 Secundaire preventie interventies

Als jongeren met pedofiele gevoelens ook last hebben van bijvoorbeeld depressieve gevoelens, eenzaamheid, middelenmisbruik, een laag zelfbeeld, angststoornissen of andere interpersoonlijke problematiek, dan zijn primaire preventie interventies hoogstwaarschijnlijk niet voldoende. Eventueel bijkomende ontwikkelingsstoornissen zoals autisme of persoonlijkheidsstoornissen zoals borderline maken het nog moeilijker voor de jongere om met zijn of haar pedofiele gevoelens en stigma om te gaan. Therapievormen die zijn ontwikkeld om met bovengenoemde problematiek kunnen de jongeren helpen om beter te leren omgaan met hun pedofiele gevoelens. Voorbeelden van therapievormen die kunnen worden ingezet bij comorbiditeit zijn cognitieve gedragstherapie⁵, exposure therapie⁶ en compassiegerichte therapie⁷ (McLeod, 2019; Wolpe, 1969; Gilbert, 2009).

2.5.3 Een adequate houding jegens jongeren met pedofiele gevoelens

Bovengenoemde interventies hebben alleen zin als er bij de zorgverleners sprake is van een adequate professionele basishouding tegenover pedofilie en als er kennis is over het onderwerp. De GGZ heeft samen met cliënten met pedofiele gevoelens en de nieuwste wetenschappelijke inzichten in de zorgstandaard beschreven wat een gewenste houding is van de hulpverlener bij het geven van zorg aan mensen met pedofilie en waar de zorg zich op moet richten. De belangrijkste functie van een zorgstandaard is om richting te geven aan de wijze waarop de zorgvraag van mensen met een psychische stoornis of een verhoogd risico daarop wordt beantwoord (uiteraard in samenhang met de klinische behandelrichtlijnen) (GGZ Standaarden, 2021). Zorgstandaard heeft ook besloten om af te wijken van de DSM-5 als het gaat om wanneer men voldoet aan de diagnose pedofiele stoornis: zorgstandaard vindt het onterecht dat er al sprake is van een stoornis als de persoon in kwestie masturbeert op seksuele fantasieën, omdat dit een onschadelijke en niet-strafbare uiting is van pedofilie (GGZ Standaarden, 2021). Aspecten die als belangrijk worden beschouwd vanuit het cliëntenperspectief binnen de zorg voor mensen met pedofilie staan in het kader hieronder. Daarnaast is het belangrijk dat er meer voorlichting komt over parafilieën, om het taboe te doorbreken (GGZ Standaarden, 2021, p.78)

Afbeelding 4. Overzicht van belangrijke aspecten binnen de zorg voor pedofiele personen.

• Transparantie ○ De anonimiteit en privacy van de patiënt wordt gewaarborgd;○ Er worden afspraken gemaakt over wat er met gegevens wordt gedaan;○ Er wordt niet per definitie van uitgegaan dat iemand risico loopt om zedendader te worden;• Bejegening ○ De zorgverlener benadert de hulpvraag neutraal en luistert empathisch;○ De zorgverlener focust op de feiten en de klachten;

- **Toegankelijkheid**
 - De informatie over de zorg is goed vindbaar en bevat duidelijke informatie;
 - Zorg moet ook beschikbaar zijn voor de directe omgeving;
 - De uitstraling en woordkeuze op de website/flyer moet uitnodigen om zorg te zoeken;
- **Toegang hulp**
 - Adequate doorverwijzing vanuit de eerste lijn (zoals de huisarts);
 - Meer plekken beschikbaar met 'gevoelsgenotencontact';
- **Kennis zorgverleners**
 - Over eventuele bijkomende psychische klachten;
 - Over mogelijke problemen in het persoonlijke leven van de patiënt;
 - Over de maatschappelijke mogelijkheden en knelpunten van de patiënt;
- **Hulp voor de persoonlijke situatie**
 - Hulp moet gericht zijn op acceptatie van jezelf als persoon die pedofiele gevoelens heeft en jezelf ruimte te geven om te zijn wie je bent;
 - Hulp gericht op de daadwerkelijke hulpvraag van de patiënt;
 - Hulp gericht op omgang met seksuele gevoelens, toekomstplannen en/of alternatieve emotionele en seksuele uitlaatkleppen;
 - Hulp gericht op het vinden van een maatschappelijk verantwoorde manier om met pedofiele gevoelens om te gaan;
- **Hulp voor de directe omgeving**
 - Hulp gericht op steun bij coming-out en verantwoord uiten van gevoelens;
 - Hulp gericht op de omgang met maatschappelijk stigma rond de parafilie;
 - Hulp gericht op de directe omgeving van de hulpzoekende.

2.6 Conclusie en implicaties voor het veldonderzoek

2.6.1 Conclusie

Mensen met pedofiele gevoelens ontdekken dat hun voorkeur afwijkend is rond de puberteit, als de leeftijd waar ze zich toe aangetrokken voelen, niet mee lijkt te groeien. Terwijl leeftijdsgenoten verliefd worden op elkaar of fantaseren over die ene popster, hebben pedofiele jongeren gevoelens voor kinderen tussen de 5 en 12 jaar. Pedofilie is in beginsel een geaardheid, maar kan zich ook klinisch uiten op het moment dat de jongere erg last heeft van intern stigma en/of de pedofiele gevoelens worden gepraktiseerd op een voor kinderen schadelijke manier. Volgens de DSM-5 wordt er dan gesproken van een pedofiele stoornis, wat gediagnosticeerd kan worden vanaf het 16de levensjaar. Pedofiele jongeren hebben net als andere jonge seksuele minderheden meer kans op psychische problematiek, zoals depressie, suïcidale gedachten en verslaving in vergelijking met hun hetero-leeftijdsgenoten. Net als LGBT-jongeren, hebben pedofiele jongeren verschillende behoeftes qua hulp op micro-, macro- en mesoniveau. Ze willen dat ouders ook betrokken worden bij deze hulp, maar ouders hebben ook hun opvoedvragen als ze ontdekken dat hun kind behoort tot de seksuele minderheden.

In het buitenland zijn er verschillende organisaties die voor pedofiele jongeren niet-forensische laagdrempelige hulp bieden. In Nederland zijn er iets minder opties, maar in de Zorgstandaard staan aanwijzingen voor de GGZ of jeugdhulporganisaties voor de juiste

houding jegens jongeren en volwassenen met pedofiele gevoelens. Verschillende interventies en therapieën kunnen helpen bij de hulpvraag van pedofiele jongeren, maar een niet-beoordelende houding met basiskennis over pedofilie vanuit de behandelaar is dan voorwaardelijk.

2.6.2 Implicaties voor het veldonderzoek

Er is weinig kwalitatief onderzoek gedaan naar hoe pedofiele gevoelens beschreven worden door een niet-forensische steekproef. In dit veldonderzoek zullen mensen met pedofiele gevoelens bevraagd worden zodat zij hierover kunnen praten zoals hetero's en teleiofielen dat ook doen over hun romantische en seksuele gevoelens. Onderzoeker zal ook vragen naar welke kanten van deze gevoelens als positief worden ervaren en welke als negatief. Er kan dan gekeken worden of het interne stigma waar de literatuur over schrijft bij iedereen aanwezig is, of dat er toch uitzonderingen zijn.

Verder zal de steekproef gevraagd kunnen worden of ze hun behoeftes aan hulp en steun kunnen beschrijven op micro-, macro- en mesoniveau, zoals LHBT-jongeren dat hebben gedaan in meerdere kwalitatieve onderzoeken. Misschien hebben ze dan ook al ideeën over hoe dit vorm gegeven kan worden.

De opvoedvragen van ouders van LGBT-jongeren die uit het literatuuronderzoek zijn gekomen, gaan vergeleken worden met vragen die ouders van pedofiele jongeren hebben. Zo kan er gekeken worden welke overeenkomsten er zijn, maar ook naar de verschillen. Verwacht wordt dat het stigma bij pedofiele jongeren ernstiger is en dat ouders zich meer zorgen maken.

Jeugdhulporganisaties kan gevraagd worden naar hun visie over de juiste laagdrempelige hulp voor pedofiele jongeren en hun ouders. Als ze deze nog niet hebben, zal er gevraagd kunnen worden of ze er open voor staan om deze te ontwikkelen door zich te verdiepen in wat pedofiele gevoelens betekenen voor pedofiele jongeren en volwassenen. Mochten jeugdhulporganisaties zich niet competent genoeg voelen om hun visie te delen in een interview, dan zullen hulpverleners die zich al hebben ingelezen hebben over het onderwerp pedofilie gevraagd worden om hun visie over wat er verbeterd moet worden voor pedofiele jongeren op micro-, macro- en mesoniveau. Ten slotte is de literatuur gebruikt om de operationalisatietabellen op te stellen om de begrippen meetbaar te maken voor de interviews.

3. Onderzoeksmethode

In dit hoofdstuk zal het gehele onderzoeksproces verantwoord worden. De onderzoeksstrategie zal beschreven worden. De onderzoekspopulaties en hoe deze zijn geworven komen zal worden toegelicht. Het meetinstrument en verschillende onderzoeksmethoden komen aan bod. De procedure en data-analyse zullen worden verantwoord. Verder zal er aandacht besteed worden aan de validiteit en betrouwbaarheid.

3.1 Onderzoeksstrategie

In hoofdstuk 1 kwam al naar voren dat de hoofd- en deelvragen een open, niet in cijfers uit te drukken karakter hebben en zich dus het beste lenen voor kwalitatief onderzoek. Omdat het onderzoek verschillende doelstellingen heeft en er meerdere populaties betrokken zijn, zal er ook gebruik gemaakt worden van meerdere kwalitatieve onderzoeksmethoden; beschrijvend onderzoek, verkennend onderzoek, digitaal-etnografisch onderzoek, en Delphi-onderzoek (Baarda, 2009). Beschrijvend onderzoek zal worden ingezet om de kenmerken van pedofiele gevoelens bij jongeren te beschrijven. Verkennend onderzoek zal worden gebruikt om de behoeftes van pedofiele jongeren te verduidelijken, de opvoedvragen van ouders van deze jongeren in kaart te brengen, jeugdhulporganisaties hun visie op te vragen en werkende preventie interventies voor pedofiele jongeren te exploreren (Baarda, 2009). De methode etnografisch onderzoek zal tot op zekere hoogte worden gebruikt om de pedofiele doelgroep beter te leren kennen (Baarda, 2009). Onderzoeker zal tijdens het hele onderzoek actief participeren in de chatgroep van Pedofilie.nl. Omdat de onderzoeker zich dan online begeeft, wordt dit netnografisch onderzoek genoemd (Brouwer, 2010). Delphi-onderzoek houdt in dat meningen over nieuw beleid worden verzameld en voorgelegd aan deskundigen (Baarda, 2009). In dit onderzoek zullen de wensen voor laagdrempelige hulp voor pedofiele jongeren worden voorgelegd aan zorgprofessionals. De interviewopzet voor de zorgprofessionals zal dan ook pas worden opgezet nadat alle pedofiele respondenten zijn geïnterviewd.

3.2 Onderzoekspopulaties en steekproef

Er zijn drie verschillende eenheden die betrokken worden bij het onderzoek: pedofiele jongeren en volwassenen, ouders van pedofiele jongeren en (jeugd)zorgprofessionals. Pedofiele jongeren tussen de 12 en 20 jaar oud die bereid waren om deel te nemen aan het onderzoek, ontbraken. Ze gaven meestal als reden aan dat ze net nieuw waren in de chatgroep van Pedofilie.nl en middenin het realisatieproces van hun gevoelens zaten. Volgens Shields et al. (2020) is dit te verklaren omdat jonge mensen cognitief gezien nog niet helemaal ontwikkeld zijn om een realisatieproces zoals het ontdekken van pedofiele gevoelens te

verwerken. Dit houdt in dat deze jongeren hun gevoelens en behoeftes voor hulp moeilijk onder woorden kunnen brengen. Daarom is de keuze gemaakt om jongvolwassenen (tussen de 20 en 30 jaar), volwassenen (tussen de 30 en 40 jaar) en rijpe volwassenen (tussen de 40 en 60 jaar) met pedofiele gevoelens te betrekken bij het onderzoek zodat zij hun ervaringen konden delen over hun jongere jaren. Ouders van pedofiele jongeren worden indirect betrokken bij het onderzoek. Dit heeft als reden dat er te weinig tijd is om actief ouders te werven die bereid zijn om mee te doen met het onderzoek. In de laatste paragraaf van dit hoofdstuk zal worden uitgelegd op welke manier ouders indirect betrokken waren bij het onderzoek. Voor de laatste groep eenheden, de zorgprofessionals, was het de bedoeling om deze te werven uit jeugdhulpinstellingen zoals de Opvoedpoli en bureau Jeugdzorg. Er werd bij de werving getoetst of deze professionals al een visie hadden over het helpen van pedofiele jongeren en hun ouders en bereid waren om hier meer over te vertellen in een interview. Vanuit deze toetsing kwam een non-respons, redenen hiervoor waren dat er te weinig tijd was voor het interview of omdat er werd aangegeven dat er te weinig kennis was over het onderwerp pedofilie. Daarom is ervoor gekozen om drie zorgprofessionals te betrekken bij het onderzoek die al affiniteit hadden met het onderwerp pedofilie. Zij kunnen vanuit hun praktijkervaring delen wat ze momenteel doen om mensen met pedofiele gevoelens te helpen en wat er volgens hen verbeterd kan worden aan hulp voor pedofiele jongeren en hun ouders. De steekproef zal bestaan uit vijf pedofiele personen en drie zorgprofessionals (Baarda, 2009).

Pedofiele respondenten zijn vanuit de chat van Pedofilie.nl geworven. Er kan gesproken worden van een steekproef van extremen, omdat de actieve deelnemers van de chat zich expliciet uitspreken tegen seksuele handelingen tussen volwassenen en kinderen (Baarda, 2009). Onderzoeker hield een quotasteekproef door in de chat te melden dat de fase om te gaan interviewen was aangebroken en op zoek was naar vijf respondenten. Meerdere deelnemers hadden kenbaar gemaakt mee te willen doen, zij mochten zelf bepalen of ze via de chat geïnterviewd wilden worden of 'in real life'. Onderzoeker heeft vijf deelnemers geselecteerd van diverse leeftijdsgroepen. Daarvan waren er twee bereid om geïnterviewd te worden in real life en drie deelnemers kozen ervoor om via de chat geïnterviewd te worden.

De zorgprofessionals die affiniteit hebben met het onderwerp pedofilie zijn als volgt geworven: één professional was geciteerd tijdens het literatuuronderzoek en is daarom via email benaderd voor deelname, een andere professional was actief in de chat van Pedofilie.nl en kon via de chat benaderd worden en de laatste professional is benaderd op aanraden van een pedofiele respondent, dus via de sneeuwbalmethode (Baarda, 2009).

3.3 Meetinstrument

Er is voor gekozen om een semigestructureerd interview af te nemen met iedere respondent. Een semigestructureerd interview geeft namelijk de gelegenheid om vooraf een vragenlijst op te stellen die als kader functioneert om de veldvraag meetbaar te maken, maar tegelijkertijd kan er dan ingespeeld worden op het beantwoordingsproces. Er is dan meer mogelijkheid om te kunnen doorvragen of om onduidelijkheden bespreekbaar te maken (Baarda, 2009). Om de begrippen in de veldvragen meetbaar te kunnen maken, is er een operationalisatietabel opgesteld (zie Bijlage 1, Operationalisatietabel). Hierin worden begrippen door middel van literatuur verduidelijkt en meetbaar gemaakt. Vanuit de operationalisatietabel is er een interviewopzet gemaakt (Zie Bijlage 2, Interviewopzet). Voorbeelden van interviewvragen zijn *‘Kun jij je pedofiele gevoelens beschrijven in de breedste zin des woords?’* of *‘Stel je voor, jij kan je ouders vertellen over jouw pedofiele gevoelens. Welke vragen denk je dat je ouders hebben voor jou of voor hulpverleners?’*

3.4 Deskresearch

Om antwoord te kunnen geven op de veldvraag *Welke opvoedvragen hebben ouders van jongeren met pedofiele gevoelens?* is er onder andere gebruik gemaakt van de zogeheten onderzoeksmethode ‘deskresearch’. Bij deskresearch maakt de onderzoeker gebruik van bestaande bronnen zoals dagboeken, oude kranten, foto’s of zoals in dit onderzoek, online forums en interviews (Baarda, 2009). Zoals eerder beschreven, zijn ouders van pedofiele jongeren indirect betrokken bij het onderzoek. De opvoedvragen die ze hebben over hun pedofiele jongere, zijn opgehaald uit online forums en interviews. Zoektermen die gebruikt werden zijn te lezen in de onderstaande tabel.

Tabel 3. Overzicht van zoektermen die gebruikt werden tijdens het deksresearch.

Nederlandse zoektermen	Amerikaanse en Britse zoektermen
Help, mijn zoon is pedofiel	Help, my son is a pedophile/peadophile
Mijn kind is pedofiel	My child is a pedophile/peadophile
Wat als je zoon pedofiel is	What would you do if your child was a pedophile/peadophile
Ouders van pedofiel	Parents of a pedophile/peadophile

Om zoveel mogelijk bestaand materiaal te werven, zijn de zoektermen in drie verschillende talen opgezocht via Google (Krul, 2014). Sommige forums en interviews zijn per toeval gevonden tijdens het literatuuronderzoek. Opvoedvragen zijn tijdens het literatuuronderzoek gedefinieerd, deze afbakening heeft eraan bijgedragen dat onderzoeker de opvoedvragen uit de online forums en interviews kon halen.

3.5 Procedure

Twee van de vijf pedofiele respondenten zijn in real life geïnterviewd. Eén van hen werd op de Hogeschool van Amsterdam geïnterviewd en de ander bij de onderzoeker thuis. Deze interviews duurden ongeveer 30 minuten. De ruimte die op de Hogeschool van Amsterdam werd gereserveerd, was afsluitbaar. Zo kon in een rustige omgeving het interview afgenomen worden. Onderzoeker zorgde voor het andere in real life interview dat ze alleen thuis was, zo kon de huiskamer dienen als een rustige ruimte waar onderzoeker en respondent niet gestoord konden worden. De overige drie respondenten werden via de chat geïnterviewd, deze interviews duurden gemiddeld tussen de 60 á 90 minuten. De reden hiervoor was dat het typen van uitgebreide antwoorden meer tijd in beslag neemt dan antwoord geven in een real life interview. Interviews met de zorgprofessionals werden afgenomen op de praktijk van de desbetreffende professional. Deze interviews duurden ook ongeveer 30 minuten. Doordat onderzoeker zich vanaf de eerste fase van de scriptie zich begaf in de chat van Pedofilie.nl, werd het de deelnemers al snel duidelijk wat het doel van het onderzoek was. Volgens Morris (2015) was de deelname aan de chat vanaf de beginfase van essentieel belang, gezien de doelgroep sterk gestigmatiseerd is. Het vertrouwen winnen van de doelgroep is dan de hoofdtaak van de onderzoeker. Door het vertrouwen te winnen en door duidelijk te zijn over het doel van het onderzoek, waren meerdere deelnemers bereid om via de chat geïnterviewd te worden en sommigen ook in real life (Morris, 2015). Interviews via de chat waren uiteraard anoniem, met de respondenten is ook afgesproken om zich voor te stellen met een zelfgekozen pseudoniem. De gegevens van de respondenten die in real life werden geïnterviewd, werden vertrouwelijk behandeld. Zo praatte één van de respondenten in de derde persoon en benoemde de echte naam, in de transcriptie is dit veranderd in het zelfgekozen pseudoniem. De respondenten maakten er geen bezwaar tegen dat de interviews werden opgenomen met een goed beveiligde laptop. Met goed beveiligd wordt bedoeld dat de laptop alleen toegankelijk is door het invoeren van een wachtwoord. Onderzoeker heeft dit wachtwoord extra complex gemaakt. Met de deelnemers is mondeling besproken dat de geluidsopnames verwijderd worden nadat het onderzoek is afgerond.

3.6 Data-analyse

Van de interviews zijn transcripties geschreven. Deze transcripties zijn gedeeltelijk woordelijk getranscribeerd, dus woorden zoals 'uh' of gestotter zijn weggelaten (Smits, 2019). Wel zijn emotionele uitingen zoals gelach of een sarcastische ondertoon getranscribeerd. Onderzoeker heeft deze keuze gemaakt zodat de context van wat de

geïnterviewde zegt duidelijker wordt voor de lezer. Opvallende gedeeltes zoals de behoeftes aan hulp of de opvoedvragen van ouders die pedofiele respondenten benoemden in hun interviews, zijn meegenomen om de interviewopzet voor de zorgprofessionals te kunnen maken. Na het transcriberen van alle interviews, zijn de stukken die relevant zijn voor de onderzoeksvragen open gecodeerd. Dit werd gedaan door gebruik te maken van de functie ‘opmerkingen’ in Word. Hierna werden de geselecteerde fragmenten axiaal gecodeerd, dus werden ze in categorieën onderverdeeld. De fragmenten kregen een categorie en een label. Hiervan is een codeboom gemaakt en achter elke code staat welke respondenten dit benoemden in de interviews (Zie Bijlage 3, Codeboom).

3.7 Validiteit

De validiteit van een onderzoek beschrijft in hoeverre het onderzoek meet wat het moet meten (Benders, 2014). Zoals hiervoor benoemd, zijn er verschillende onderzoeksmethoden ingezet, wat de validiteit van het onderzoek verhoogd. Doordat het meetinstrument is gebaseerd op de operationalisatietabel die is samengesteld op basis van literatuuronderzoek, vergroot dit ook de validiteit. Dit komt omdat de begrippen van de tabel door één of meerdere bronnen afgebakend zijn (Baarda, 2009).

3.8 Betrouwbaarheid

De betrouwbaarheid van een onderzoek houdt in dat de resultaten van het onderzoek dezelfde uitkomst moeten hebben als het onderzoek herhaald zou worden (Baarda, 2009). Onderzoeker is transparant geweest over de verschillende onderzoeksmethoden en werkwijze van dit onderzoek. Er is openheid gegeven over de interviewopzet, operationalisatietabel, twee gecodeerde interviews en de codeboom doordat deze zich in de bijlagen bevinden.

4. Resultaten

In dit hoofdstuk zullen de onderzoeksresultaten van het veldonderzoek gepresenteerd worden. 4.1 beschrijft kenmerken van de pedofiele respondenten. 4.2 begint met de beschrijving van pedofiele gevoelens. In 4.3 worden de behoeftes aan omgang en hulp van pedofiele jongeren beschreven en 4.4 gaat over de opvoedvragen van ouders van pedofiele jongeren. Vanaf 4.5 komen zorgprofessionals die nauw betrokken zijn bij de doelgroep aan bod, ze geven aan wanneer ze besloten te werken met pedofiele personen en bij wat voor instelling zij werkzaam zijn. 4.6 beschrijft wat voor interventies zij inzetten en wat hun advies is om laagdrempelige hulp te verbeteren voor pedofiele jongeren.

4.1 Achtergrondinformatie respondenten

Pseudoniem	Leeftijd	Genderidentiteit	Aangetrokken tot
Lexi	23	Vrouw	Jongens tussen de 3 en 10 jaar, vrouwen van eigen leeftijd
Apollo	50 +	Man	Meisjes tussen de 6 en 12 jaar
Evert	54	Non-binair	Meisjes tussen de 6 en 12 jaar
Mike	37	Man	Meisjes tussen de 8 en 12 jaar
Bas	26	Man	Jongens en jonge mannen tussen de 8 en 19 jaar

Tabel 4. Kenmerken van de pedofiele respondenten.

4.2 Wat zijn kenmerken van pedofiele gevoelens bij jongeren?

In deze paragraaf worden de kenmerken van pedofiele gevoelens bij (ex-)jongeren verduidelijkt. De gevoelens bestaan uit meerdere componenten: een emotionele, fysieke en seksuele component.

4.2.1 emotionele aantrekking

Vier van de vijf respondenten gaven aan dat ze een sterke emotionele verbinding voelen met kinderen. Bij één respondent ontbrak dit gevoel, bij haar was alleen sprake een fysieke en seksuele aantrekking. Op de vraag of ze nog nooit verliefd was geweest op een kind antwoordde ze:

‘Nee, ik denk gewoon dat het niet bestaat bij mij. Ik heb dat ook uitgebreid weer besproken met mijn therapeut. Kijk, er zijn wel een aantal jongens die ik heel erg knap vind en aantrekkelijk, maar nooit zo dat ik verliefd op ze word, dat ik ze cadeautjes wil geven of wil verwennen. Het is gewoon zo dat ik ze alleen heel aantrekkelijk vind.’ - Lexi

Wat overeenkwam bij de overige respondenten in hun emotionele aantrekking tot kinderen, waren karaktereigenschappen zoals spontaniteit en onbevangenheid. Toch gaven de respondenten ook weer verschillende antwoorden op wat ze emotioneel aantrekt tot kinderen:

‘Voor wat betreft de jeugdigheid (emotionele aspect) vind ik de onbevangenheid, het onschuldige en de vaak al aanwezige zorgzaamheid mooi om te ervaren. Maar het kunnen ook bengels zijn.’ - *Apollo*

‘Maar wat ik vooral belangrijk vind is hoe kinderen zichzelf gedragen. Want ik vind hele leuke poppetjes, mooi aangekleed en die heel goed luisteren eigenlijk helemaal niet interessant. Ik heb veel liever een meisje wat in bomen klimt of die lekker gaat voetballen.’ - *Evert*

‘Verlegenheid, terughoudend, maar daarna stiekem ook wel aanhankelijk. [...] Iemand die weet wat ze wil en af en toe wat eigenwijs kan zijn. Dat kan zo leuk zijn. Zo lang ze niet gaat doordrammen.’ - *Mike*

‘[...] innerlijk [heb ik het liefst] jongens die echt vrij zijn. [...] Qua praten en doen, niet verlegen. Ja dat dus. [...] Ik houd wel van beetje een Amsterdams dialect, een beetje een schoffie’ - *Bas*

Eén respondent zag zijn non-binaire genderidentiteit terug in kinderen:

‘Ja, het belangrijkste wat bij mij zelf gemerkt heb, is dat ik gevoelsmatig veel overeenstemming heb met kinderen omdat die nog niet zo specifiek man of vrouw zijn en dat ben ik zelf als persoon ook niet.’ - *Evert*

Een andere respondent heeft van zijn cultuur meegekregen dat het oké is om ook op volwassen leeftijd kinderlijk te mogen zijn. Op deze manier kan hij de wereld ervaren op een wijze zoals een kind dat ook doet:

‘Ze ervaren nog een heel andere wereld dan volwassenen, en daar kan ik een connectie mee maken. Het kind in mij is nog volop aanwezig. Heeft ook met mijn Aziatische achtergrond te maken. [...] In die Aziatische cultuur mogen mensen nog kind zijn. Je mag zaken ook altijd als een kind beleven. Heel veel dingen die ik als kind zag, kan ik nog steeds als kind ervaren. Naast de volwassen kijk op het leven. Het is en/en.’ - *Apollo*

Drie respondenten hadden elk hun eigen manier gevonden om hun emotionele gevoelens voor kinderen te kunnen uiten op een voor henzelf en maatschappelijk verantwoorde manier. Eén respondent heeft een pop, om aan zijn zorgbehoeftes te voorzien zoals het kammen van de haren. Een ander vertelde dat hij een roman aan het schrijven was over een meisje die een relatie aangaat met haar oudere neef. Een respondent gaf ook aan dat hij de interactie met kinderen niet actief opzoekt, maar dat hij dit ook niet uit de weg gaat, als dit zich voordoet.

Hij houdt dan rekening met de behoeftes en de autonomie van het kind, maar kan ook opvoedend optreden als dit nodig is:

‘Kijk, ik maak wel praatjes met kinderen. Maar kort en nooit opdringerig. Niet omdat ik me betrappt zou voelen, maar omdat ik het dan aan hun laat als ze meer willen praten. [...] Laatst kwam ik mijn buurmeisje tegen, dan maak ik een praatje en gaat ze daar zelf verder op in. Dat zijn leuke gesprekjes. En fijn natuurlijk dat ze in mijn Age of Attraction valt met 8 jaar. Ja, in zekere zin geef ik ze wel wat autonomie daarin. Kijk, als ze rottigheid uithalen of zich niet veilig gedragen ligt het initiatief bij mij [om ze daarop aan te spreken].’ - *Apollo*

Over verliefdheid werd door twee respondenten gesproken. Ze verschilden echter van mening over verliefd worden, de één omschreef dit als iets moois, de ander vond verliefd worden onhandig:

‘Verliefd ben ik wel geweest, en ik sta open voor die gevoelens, Ze zijn op zich best mooi.’ - *Apollo*

‘[Over het kunnen bespreken van pedofiele gevoelens met je ouders als jongere] ja! En ook als je verliefd wordt, wat natuurlijk niet zo handig is, maar dat je dat wel kan zeggen.’ – *Evert*

4.2.2 Fysieke aantrekking

Alle vijf de respondenten hebben in meer of mindere mate beschreven welke fysieke kenmerken zij aantrekkelijk vinden aan kinderen. Drie van de vijf respondenten gaven heel concreet aan dat het ontbreken van de secundaire geslachtskenmerken een grote rol speelt in de fysieke aantrekking:

‘In fysiek opzicht vind ik het mooi om te zien dat ze nog niet de [secundaire] geslachtskenmerken hebben. Zoals borsten, brede heupen et cetera. Dat maakt het voor mij een verfijnde en elegante schoonheid. Het heeft iets paradijselijks en magisch.’ - *Apollo*

‘Ja, met totaal niet vrouwelijke kenmerken, op het moment dat ze borstgroei krijgt dan wordt dat voor mij al heel lastig. [...] als dat lichaam zich in de pubertijd gaat begeven, dat kan soms al heel vroeg zijn, op tien jaar. Ja, dan houdt het toch een beetje op voor mij.’ - *Evert*

‘Daar waar mijn klasgenootjes helemaal blij werden van Pamela Anderson, keek ik veel liever naar mijn klasgenotes. Ook op voortgezet onderwijs ging mijn voorkeur naar kleinere meiden, met het liefst zo min mogelijk borstvorming en graag heel lang haar.’ - *Mike*

Eén respondent vergeleek haar fysieke aantrekking tot jongens met haar inclusieve aantrekking tot vrouwen, een ander vergeleek zijn fysieke aantrekking met hoe hetero's tot elkaar aangetrokken zijn:

‘Dit heb ik in het begin van de behandeling uitgebreid besproken met mijn therapeut, die wou helemaal het naadje van de kous weten, maar uiteindelijk is daar uitgekomen dat ik het lichaam van die kinderen aantrekkelijk vind zoals ik het lichaam van een volwassen vrouw aantrekkelijk vind. Ik kan niet precies definiëren wat daar nou precies aantrekkelijk aan is voor mij. Maar het gaat dus echt om het lichaam.’ - *Lexi*

‘Gewoon echt zoals de meeste mannen op vrouwen vallen en andersom.’ - *Bas*

Op de vraag wat de respondenten fysiek nou het aantrekkelijkste vinden aan kinderen, hebben zij het volgende geantwoord:

‘*lacht* Weetje dat ik daar eigenlijk nog nooit over heb nagedacht eigenlijk? Ik heb sowieso een voorkeur voor jongens boven meisjes. Qua haar niet echt, het is meer de lichaamsbouw. Misschien ook meer de tint van het lichaam, dus wat meer bruinig. Wat donkerder zeg maar en slank, dus niet dik.’ - *Lexi*

‘Net wat ik zeg, dat bepaalde type meisjes daar val ik wel op. Maar dat zijn dan wel de met meer spullen achtige benen.’ - *Evert*

‘Een mooi gezicht kan gewoon... Zo mooi zijn. [...] Sprekende ogen zijn erg mooi, kleur maakt voor zowel ogen als haar niet heel erg veel uit, al is er een kleine voorkeur naar groen of blauwe ogen en rood krullend, of ander blond haar. Sproetjes zijn bij mij ook een pluspunt. [...] En als ik dan wat verder door kijk, nadat het gezicht is goedgekeurd, wil ik ook wel graag weten of ze mooie billen heeft. [...] Klein, maar wel een beetje een ronde vorm. Ik houd niet zo van platte billen, maar ook weer niet van die hele grote billen.’ - *Mike*

‘Uiterlijk vooral slank’ - *Bas*

4.2.3 Seksuele aantrekking

Alle vijf de respondenten gaven aan dat er bij hen sprake was van seksuele aantrekking. Alle vijf de respondenten vonden dat seksuele relaties tussen volwassenen en kinderen geen plek hebben op deze wereld en dat het downloaden of verspreiden van kinderporno onethisch is, maar erkenden dat ze de seksuele component van de pedofiele gevoelens in meer of mindere mate ervaren:

‘Het zijn seksuele gevoelens, ik hoor andere mensen met pedofiele gevoelens ook praten over verliefde gevoelens en dat is bij mij niet of nog niet aan de orde gekomen. Het is eigenlijk voor mij alleen een seksuele aantrekking.’ - Lexi

‘[Over verliefdheid] Al is het wel zo dat ik helemaal betoverd kan zijn en ook mijn verlangens heb. Verlangens naar enerzijds gezelschap van dat meisje en er is zeker ook opwindning. [...] Dan zijn er natuurlijk de beperkingen, maar met heel weinig kan ik me wel gelukkig voelen. En ja, de fantasie is dan ook belangrijk. Dat zijn niet alleen seksuele fantasieën overigens.’ - Apollo

‘En dan is er ook nog zoiets als een aantrekking die mij opwindt, seksueel, ja en hoe dat komt dat weet ik niet. [...] ik kan bij bepaalde meisjes, niet bij alle, best opgewonden raken.’ - Evert

‘[Ik vind jongens] seksueel aantrekkelijk maar ook zeker meer het houden van enzo.’ - Bas

Eén respondent gaf tijdens het interview aan dat hij met justitie in aanraking was gekomen doordat hij illegale beelden in bezit had. Op hoe dat zo was gekomen en of het voorkomen had kunnen worden, antwoordde hij het volgende:

‘Dat is ook al weer van lang geleden. Ik heb gewerkt bij een elektronicabedrijf en we hadden een serie DVD-spelers die vast liepen als je er een gebrande CD in probeerde te spelen. Daar zat dus een keer een CD in met tieners er op, waardoor er een kwartje begon te rollen bij mij. Ik ben toen zelf ook gaan zoeken naar dergelijke porno. Dat was zo rond 2003. Toen was ik ook nog in mijn relatie. Later was het niet zo zeer meer interesse, maar vooral een verzameldrang die ik heel erg sterk voelde in mijn depressieve momenten. Ik heb geen idee of er wel iets was wat me tegen had kunnen houden. Ondanks dat ik redelijk intelligent ben, heb ik soms echt een bret voor de kop.’ - Mike

Op de vraag of een hypothetische therapeut die hulp verleende bij de depressie, dit had kunnen voorkomen door directief aan te geven waarom het onethisch is om kinderporno te bezitten, antwoordde hij:

‘Misschien wel, maar ja, dan hadden mensen er vanaf moeten weten. Zowel de depressie, als ook mijn gevoelens en soms dus ook lust, voor kinderen. Wat ook wel weer stom is, want als ik een kind op straat zie is lust wel bijna het laatste waar ik aan denk. Het lijkt wel een apart compartiment te hebben in mijn hoofd of zo.’ - Mike

Verder gaven drie van de vijf respondenten aan dat hun seksuele aantrekking zich kan uiten in fantasieën en dromen.

4.2.4 Internaliserende negatieve gevoelens en de ervaring met maatschappelijk stigma

Voornamelijk de seksuele component van de pedofiele gevoelens veroorzaakt bij twee van de vijf respondenten intern stigma. Vooral de respondent bij wie haar pedofiele gevoelens alleen bestaan uit die fysieke en seksuele aantrekking, voelde zich een minderheid binnen een minderheid. Ze werd via de chat van Pedofilie.nl aangesproken door personen die net als haar alleen een fysieke en seksuele aantrekking tot kinderen hebben. Echter, hadden zij in tegenstelling tot Lexi, wel ervaring met pedoseksuele handelingen. De personen die haar aanspraken waren zelf niet actief zijn in de chat. De respondent voelde hier zich naar over, ze kreeg het idee dat als je alleen seksuele gevoelens hebt voor kinderen, je dan toch eerder over de grens gaat. Dit had een negatieve invloed op haar zelfbeeld:

‘Het is heel lastig om te accepteren gewoon überhaupt dat je die gevoelens hebt. Ik zie bijvoorbeeld bij andere pedofiele mensen als ik met ze praat dat ze ook verliefde gevoelens hebben en dan ben ik mij er heel erg van bewust ‘hey dat is bij mij niet zo’. Dat vind ik ook heel erg moeilijk omdat je het dan toch op een andere manier ervaart. Op één of andere manier denk ik dat dat niet wordt gezien als iets goeds als alleen het seksuele op de voorgrond staat’ -
Lexi

De andere respondent zag pedofilie als iets wat niet legaal zou moeten zijn. Hierom vond hij dat je moet toegeven dat je voor altijd alleen zult blijven:

‘Ik vertel hier nu heel open over vooral ook omdat het allemaal anoniem is maar ik vind er natuurlijk niks positiefs aan zelf. Je weet dat je als je je zelf niet voor de gek houdt, je altijd alleen zult blijven. Pedofilie is ook niet iets wat ik zelf graag legaal zou willen hebben. Ik denk er hetzelfde over zoals de gemiddelde Nederlander, dat het smerig is en echt niet kan.’ -
Bas

Beide respondenten beschreven in meer of mindere mate dat ze gevoelens hebben van walging en zelfhaat. Vooral omdat ze de link legden met wat er vanuit de media wordt gezegd, dat pedofielen ook automatisch misbruikers zijn bijvoorbeeld. Ze vonden het lastig om zichzelf te accepteren. Het interne stigma zorgde bij andere respondenten ervoor dat ze lang ontkenden tegen zichzelf dat ze pedofiele gevoelens hadden en bij één respondent hielp dit niet bij zijn onzekerheid:

‘Gelukkig heb ik niet zo veel last van zelfhaat om die specifieke reden, maar het helpt mijn onzekerheid niet. Ik maak me al heel gauw druk dat mensen het door hebben, als ik ook maar een halve seconde naar een mooi meisje probeer te kijken. Ik was altijd al wel onzeker, maar

dit helpt er niet bij. Daarnaast is er natuurlijk de overweldigende haat van mensen naar het woord/idee van 'pedofilie'. Mensen gaan uit van de 'waarheid' van de media. Daar kan ik ook nog wel eens treurig van worden. Wat dat betreft denk ik er steeds vaker aan, om mijn Twitter te verwijderen. Zo veel haat daar en onbegrip. - *Mike*

De media en de algemene houding van de maatschappij ten opzichte van pedofilie kan het interne stigma versterken en als dit niet het geval is, laat dit de respondenten alsnog moedeloos en gediscrimineerd voelen. Twee respondenten werden toen ze uit de kast kwamen over hun gevoelens in verband gebracht met pedoseksualiteit. Dit maakte ze boos, vooral omdat ze zelf fel tegen kindermisbruik zijn en kinderen nooit kwaad willen doen. Alle vijf de respondenten lopen door de maatschappelijke afkeuring en/of het interne stigma rond met een geheim, weinig of geen mensen in hun omgeving weten af van hun pedofiele gevoelens. Verder gaven ze aan dat ze zich eenzaam voelen en dat er een gemis is van een relatie of platonische vriendschap. Eén respondent sprong eruit als iemand die zijn pedofiele gevoelens snel had geaccepteerd en weinig last heeft gehad van het interne stigma in zijn jongere jaren:

‘Nee, ik heb mezelf voor die gevoelens niet geschaamd en ik heb ze ook zo gemakkelijk geaccepteerd eigenlijk.’ - *Apollo*

4.3 Welke wensen hebben jongeren met pedofiele gevoelens ten aanzien van het leren omgaan met hun seksuele geaardheid?

In deze paragraaf worden de wensen van pedofiele jongeren qua benadering en hulp in kaart gebracht. Deze wensen bevinden zich op de verschillende niveaus volgens het ecologische model van Bronfenbrenner (2009).

4.3.1 omgang en hulp op micro niveau

Vier van de vijf respondenten gaven aan dat ze acceptatie van hun geaardheid willen vanuit het gezin, dus dat directe gezinsleden zoals de ouders en broers/zussen begrijpen dat pedofilie een geaardheid is en dat mensen er niet voor kiezen om pedofiele gevoelens te hebben. Ze kiezen er wel voor om de seksuele component van deze gevoelens niet in de praktijk te brengen, daarom willen vier van de vijf respondenten dat hun gezinsleden ze blijven vertrouwen als ze hen zouden vertellen over hun pedofiele gevoelens:

‘Nou als ik het ze ooit zou vertellen dan zou ik gewoon willen dat ze eerst luisteren naar me zonder te oordelen. Dat ze open staan voor wat ik te zeggen heb en ook vooral de vragen stellen die ze hebben en dan luisteren naar wat ik daarop te antwoorden heb. En dat ze op de

langer termijn ook gewoon vertrouwen in mij hebben. Als ze iets niet zeker weten, dat ze dat dan vragen bijvoorbeeld.’ - *Lexi*

‘Ik denk dat het vooral belangrijk zou zijn voor me dat ze weten dat het een geaardheid is. en dat ze weten dat ik nooit wat verkeerd zal doen met kinderen. En ik denk dat het voor vele fijn is als ze daar met iemand over kunnen praten, bijv familie of vrienden.’ - *Bas*

‘Wat heel belangrijk is, is om ruimte te geven aan iemand met die gevoelens, zeker dit soort gevoelens die moeilijk te accepteren zijn of die in ieder geval niet binnen de heteronormale wereldbeeld passen, dus die ook niet passen in de samenleving die daarop gebouwd is. Dat je in ieder geval hun verhaal kan aanhoren van iemand die zoiets heeft, dat je gewoon luistert. En dat je iemand probeert te vertellen ‘ja dat is heel erg lastig, maar goed we proberen er gewoon het beste van te maken’. En ook het vertrouwen gunnen, niet persé in de richting van het juridisch vertrouwen, maar emotioneel vertrouwen, dat je weet dat je gesteund wordt, wat er ook gebeurt. Als je bijvoorbeeld een keertje iets op straat hebt, dat je kan komen met dat verhaal. - *Evert*

Het ondersteunen tijdens moeilijke momenten wordt vaker benoemd, drie van de vijf respondenten hebben dit benoemd tijdens de interviews. Verschillende scenario's kunnen voor jongeren met pedofiele gevoelens als moeilijk ervaren worden. Eén respondent vertelde dat ze zich aangetrokken voelde tot haar jongere broertje. Die kwam haar in de ochtend wakker maken, wat de respondent aandoenlijk vond, maar ook lastig. Als de respondent het aan haar ouders kon vertellen hoe moeilijk zij het hier mee had, hadden zij en haar ouders hier makkelijker afspraken over kunnen maken. Een andere respondent gaf aan dat pedofiele jongeren het zich ernstig kunnen aantrekken wat er in de media wordt gezegd over pedofilie. Ze kunnen zich hier zodanig veel van aantrekken dat ze dreigen uit het leven te stappen. Hij vindt het daarom belangrijk dat ouders met hun kind blijven praten. Wat verder als de gewenste benadering werd benoemd door respondenten is een open houding tegenover het onderwerp pedofilie, dat er veel vragen gesteld worden, begrip wordt getoond, dat er ruimte wordt gegeven en er geluisterd wordt naar suggesties. Eén respondent noemde een voor hem idealistische suggestie, namelijk dat hij meer betrokken zou willen worden bij de jonge familieleden zoals zijn nichtjes, zodat hij toch zijn emotionele aantrekking zou kunnen uiten.

Wat alle vijf de respondenten aangaven was dat ze betere voorlichting willen op scholen over het onderwerp.

‘Wat pedofielen al heel lang roepen is om er bij de seksuele voorlichting of desnoods maatschappijleer aandacht aan het onderwerp wordt geschonken.’ - *Apollo*

‘Voor scholen lijkt het mij belangrijk dat ze in het seksuele onderwijs mee nemen dat er ook een pedofiele geaardheid is EN, dat dit dus niet erg is!’ - *Mike*

Eén respondent voegde daaraan toe dat het voorwaardelijk is dat scholen dan eerst seksuele voorlichting an sich gaan accepteren, omdat er volgens hem te weinig scholen zijn die aandacht besteden aan seksuele educatie:

‘Laten er vooral voor zorgen dat het Nederlandse onderwijs klaar is om seksuele voorlichting te accepteren. Als ik bijvoorbeeld kijk naar het Rutgers bijvoorbeeld, die hebben hele mooie programma’s daarvan en ik hoor uiteindelijk hoe vaak die op scholen niet gebruikt worden omdat scholen van ouders problemen horen over dat ze dat niet willen en hun kinderen thuis gaan houden. Of dat ze het niet doen omdat ze het binnen hun eigen school, zeg maar het christelijke onderwijs, niet vinden passen. Dan denk ik laat ze eerst een keer beginnen met het accepteren van een brede vorm en een open vorm van seksuele voorlichting.’ - *Evert*

Een andere respondent had over haar gevoelens verteld in de kerk waar ze geregeld diensten bijwoonde. Haar vrienden van de kerk reageerden begripvol en ondersteunend. Ook gaven ze haar het vertrouwen, ze zeiden dat zij voor hen nog gewoon Lexi was, aangezien ze wel eens oppaste bij gezinnen van dezelfde kerk. Ze wilde zelf liever niet meer oppassen en zat met een dubieus gevoel, aan de ene kant vond ze het zeer prettig dat ze haar nog vertrouwden, aan de andere kant vond ze het lastig dat zij niet begrepen hoe moeilijk zij het had in de buurt van kinderen.

4.3.2 omgang en hulp op exo niveau

Op het gebied van jeugdhulp voor pedofiele jongeren, noemden vier van de vijf respondenten dat er opvoedingsondersteuning moet komen die kennis heeft van pedofilie, waar zowel de ouders als de pedofiele jongere terecht kunnen voor vragen en steun:

‘[...] dat er toegankelijke loketten zijn waar de jongeren en eventueel hun familie naartoe kunnen gaan. Dus dat ze onafhankelijk en deskundig wordt verteld wat het nu precies is.’ - *Apollo*

‘Ja zeker, maar ik denk dat het ook belangrijk is dat de ouders er dan over kunnen praten met iemand die daar ervaring mee heeft. En ze dingen uit kan leggen.’ - *Bas*

Drie van de vijf respondenten voegen daar aan toe dat hulp voor pedofiele jongeren niet alleen binnen het juridische kader moet plaatsvinden, zo zeiden twee respondenten over de hulplijn Stop it Now! het volgende:

‘maar voor de mensen met pedofiele gevoelens die ook romantische gevoelens hebben, en die niet zozeer bang zijn voor het kind te misbruiken is die hulplijn niet geschikt denk ik. Daar mag nog wel verbetering in komen.’ - *Lexi*

‘Wat je nu hebt is SIN waarvoor dan wat reclame gemaakt wordt. Maar dat is vooral vanuit de forensische kant van de zaak opgestart. Dat zou je verder kunnen uitbouwen met een zuster organisatie. Stop it Now klinkt ook niet zo lekker als je gewoon over je pedofiele gevoelens wilt praten.’ - *Apollo*

Eén respondent vertelde ook dat jongeren met pedofiele gevoelens, niet terecht kunnen bij de jeugdzorg voor hulp. Hij ziet dit graag veranderen. Deze respondent vond het ook jammer dat de oplossing te snel in de vorm is van medicatie:

‘Ja het is altijd heerlijk als je ergens terecht komt voor hulp en dat ze dan zeggen ze altijd ‘oh maar we hebben ook medicijnen die jou kunnen castreren hoor, dus dat is geen probleem’. Die kunnen ze zo verstrekken en dan denk ik ‘daar kom ik voor?!’. Ik kom hier voor een heel ander verhaal.’ - *Evert*

Twee andere respondenten hadden juist veel baat bij het gebruik van medicatie, zij vonden het prettig dat hun antidepressiva een libido-verlagend effect hadden. Eén van deze twee respondenten had ook een hulpverleningstraject achter de rug dat ze via Stop it Now! had gekregen toen ze zelf nog een jongere was. Ze vond het waardevol dat ze anoniem kon blijven, dat haar vertrouwen werd gewonnen, dat ze ondersteunende gesprekken kon voeren en dat ze in contact kwam met gevoelsgenoten. Bij haar was er ook sprake van comorbiditeit en de hulp sloot daarbij aan.

Eén respondent vindt dat de hulpverlening zich bewuster moet worden van hun manier van communiceren. De communicatie verloopt volgens hem vanuit een vrij heteronormatief perspectief en hij vindt dat er meer dialoog moet zijn zodat er minder sprake is van miscommunicatie. Hij wil ook hulp en advies bij lastige situaties, bijvoorbeeld bij verliefdheid of als een kind zelf het initiatief neemt om intimiteit op te zoeken.

Verder werd er door verschillende respondenten individueel of door minder dan drie het volgende benoemd: de massamedia moet het beeld van pedofilie veranderen, er moet meer toegankelijke literatuur komen over pedofilie die niet al te wetenschappelijk is,

(pedagogische) hulpverleners moeten het verschil tussen pedofiele gevoelens en pedoseksualiteit erkennen en snappen dat juist pedofiele personen erg betrokken zijn bij kinderen.

4.3.3 Omgang en hulp op macroniveau

Alle vijf de respondenten maakten verschillende suggesties en wensen kenbaar voor de Nederlandse regering. Mensen met pedofiele gevoelens hebben net als ieder ander mensenrechten en moeten net als andere seksuele minderheden wettelijk beschermd worden tegen discriminatie. Wat de politiek hier aan kan doen is het volgende:

‘Wat ze moeten doen is hun kop uit het zand halen en niet gaan voor de gemakkelijke stem. Natuurlijk is het heel makkelijk om over de rug van anderen extra stemmen te winnen, maar als ze zich in plaats daarvan nu eens aan de grondwet zouden houden en discriminatie ECHT zouden verbieden op elke grond, dan zouden we ook niet van die onnodige toevoegingen hoeven maken voor LGBT mensen. De grondwet zei al dat ELKE groep bestaansrecht heeft, door uitzonderingen/toevoegingen te maken, sluit je juist mensen uit!’ - *Mike*

Twee van de vijf respondenten vonden dat opwindingsregulatie alternatieven zoals virtuele kinderporno en sekspoppen niet verboden moeten worden. Er zou juist meer onderzoek gedaan moeten worden naar de voordelen van deze alternatieven. Eén respondent voegde daar aan toe dat discriminatie en het afnemen van alternatieven er toe kan leiden dat pedofiele personen het gevoel krijgen dat ze niks te verliezen hebben:

‘Het probleem is dan dat wij dan abnormaal aangepakt worden. En dan zeker als we de richting gaan in waar Amerika en Engeland dat het mensen met onze gevoelens, gewoon totaal onmogelijk wordt gemaakt. Alle alternatieven worden ontnomen. We kunnen dan op een gegeven moment niks meer. En dan krijg je op een gegeven moment dat je in een psychische staat komt van ja ‘fuck the state’ ik doe waar ik zin in heb. En dat is niet netjes.’ - *Evert*

Twee van de vijf respondenten vonden dat de regering actiever campagne moet voeren over pedofilie, ondanks de maatschappelijke afkeuring:

‘En de overheid.. dat vind ik lastig om te zeggen, want ik kan wel zeggen, zet campagnes op voor het gebruik van het woord pedofiel..’ - *Lexi*

‘Het zou mooi zijn als de overheid een informatieve campagne over pedofilie zou starten. Maar dan vrees ik dat de rapen gaar zijn’ - *Apollo*

Hierdoor zou de maatschappij misschien meer begrip hebben voor mensen met pedofiele gevoelens, wat wenselijk is volgens de meeste respondenten. Een voorwaarde is dat de regering zelf ook begrijpt wat pedofilie inhoudt en welke verantwoordelijkheden dat met zich meebrengt:

‘Laat de overheid, na al die onderzoeken, dan ook de media aanspreken op hun irritante gebruik, om overal maar pedofiele ringen in te zien en verkrachters van kinderen, standaard ook pedofiel te noemen, terwijl dit in 80% van de gevallen niet eens zo is. Maar ja, dat het bijna altijd een bekende is, is natuurlijk veel te beangstigend, om als feit te accepteren, dus is het voor de geestelijke gesteldheid fijner om een zondebok te hebben.’ - *Mike*

‘Ik denk dat de overheid heel veel daarin kan betekenen door bijvoorbeeld alleen die voorlichting al als verplicht te stellen. Wel zullen ze eerst zelf voorlichting moeten krijgen denk ik?’ - *Bas*

4.4 Welke opvoedvragen hebben ouders van jongeren met pedofiele gevoelens?

In deze paragraaf komen de opvoedvragen die ouders hebben gesteld via online forums of interviews aan bod. Ook opvoedvragen waarvan pedofiele respondenten denken dat ouders deze aan hen of aan professionals zouden willen stellen, zijn hierin meegenomen. Niet elke respondent begreep de insteek van het bedenken van vragen die ouders zouden hebben over pedofilie, zij gaven eerder advies en antwoorden op zulks. Toch zullen de resultaten van de adviezen en antwoorden aan bod komen. De bedachte vragen komen dus maar van één respondent.

4.4.1 Opvoedvragen

Hieronder een tabel met opvoedvragen en de bronnen waaruit deze afkomstig zijn. Sommige vragen die inhoudelijk hetzelfde zijn komen uit verschillende bronnen en omgekeerd.

Tabel 1. Overzicht van opvoedvragen van ouders met een pedofiele jongere

Opvoedvraag	Bron
Ik vraag mij af of hij ooit gelukkig zou worden?	Interview in tijdschrift https://www.libelle.nl/mensen/interviews-2/elises-zoon-pedofiel/
Ik heb na zijn coming out veel vragen gesteld. Over hoe het voelt om pedofiel te zijn en over seksualiteit.	Interview op website https://www.pedofilie.nl/node/8486
Eén van de eerste vragen die ik stelde was of hij seksueel praktiserend was of zou worden.	Interview op website https://www.pedofilie.nl/node/8486
Heeft mijn kind ooit iets gedaan?	Respondent Lexi
Is it a sin?	Internet forum https://www.christianforums.com/threads/my-

Is he really a pedophile?	son-is-a-pedophile.2900929/
What should I do, should we get treatment or something?	
Heeft therapie zin? Zo ja, wat voor een therapie?	https://www.pedofilie.nl/node/465
Should I trust him around my friend's kids anymore?	Internet forum https://www.christianforums.com/threads/my-son-is-a-pedophile.2900929/
Is mijn kind nog te vertrouwen?	Respondent Lexi
What would you do if you found out that your child is a pedophile?	Internet vragenforum https://www.quora.com/What-would-you-do-if-you-find-out-that-your-child-is-a-pedophile
Hoe moet een ouder zich voelen?	Internet forum https://www.pedofilie.nl/node/465
Hoe moet een ouder zich opstellen?	
Hoe ontstaat het?	Respondent Lexi
Gaat het ooit nog over?	
Komt het door ons?	
Hoe kan ik mijn kind helpen en ondersteunen?	
Mijn dochter van 9 jaar is verliefd op een jongen van 18 (en omgekeerd). Wat moeten we daarmee?	Vraag ingestuurd op website met opvoedkundig advies https://www.ouders.nl/vraagbaken/mijn-dochter-van-9-jaar-is-verliefd-op-een-jongen-van-18-en-omgekeerd-wat-moeten-we

4.4.2 Antwoorden en adviezen op opvoedvragen

Als een ouder zich afvraagt of hun tiener echt een pedofiel is of wat pedofilie inhoudt willen vier van de vijf respondenten dat de ouder weet dat het een geaardheid is:

‘Dat ze in ieder geval wordt uitgelegd dat het een geaardheid is waarmee je wordt geboren. En dat het bestrijden hiervan averechts werkt, eigenlijk onmenselijk is. En ja, dat ze het uiteindelijk moeten accepteren als ze echt achter hun kind staan.’ - *Apollo*

‘Misschien denk ik nu dat dit te veel voor de hand ligt, maar pedofilie is een geaardheid. Het gaat dus niet over. Conversietherapie is bullshit. Dat moeten ouders ook weten. Er zijn nog steeds mensen die zulke therapieën proberen te volgen en diep ongelukkig worden, met als gevolg, dat ze juist gevaarlijker zijn voor zichzelf en hun omgeving.’ - *Mike*

Eén respondent vond het belangrijk dat onderwerpen zoals zelfbeheersing en omgang met pedofiele gevoelens bespreekbaar moet zijn:

‘De eerste vraag die de meesten waarschijnlijk zullen hebben is dezelfde als die mijn ex mij stelde. 'Wat als'... Hoe veilig ben je in het bijzijn van kinderen die je mooi vindt? Het is dan heel erg van belang dat men weet dat dat geen probleem hoeft te zijn en zo wel, dat er dan middelen aangereikt worden om met die gevoelens om te gaan. Ik heb zelf nog nooit in die situatie gezeten dat ik een kind iets aan zou willen doen, maar als dat er wel is, moet er een

uitweg zijn. Je moet weten dat je niks met een kind kan doen. De meesten weten dit ook wel, maar weten dan niet wat ze met die gevoelens en bijkomende frustratie aan moeten, wat al gauw zal leiden tot depressie. Eventueel is medicatie dan ook een optie en een bijkomend voordeel van mijn antidepressiva is wel, dat mijn libido sterk verminderd is.' - Mike

4.5 Wat is bekend over instellingen die op een adequate manier jongeren met pedofiele gevoelens benaderen?

In deze paragraaf worden de zorgprofessionals en hun organisatie of praktijk geïntroduceerd. Er zal toe worden gelicht waarom zij besloten te werken met mensen die pedofiele gevoelens hebben, op welke manier zij hen benaderen en wat hun visie is op hulp voor pedofiele jongeren.

4.5.1 Debby haar benadering en visie

Na jaren in de jeugdhulpverlening te hebben gewerkt, schoolde Debby zich om als psychosociaal therapeut. Voor de opleiding moest ze stage lopen en chatten met anonieme mensen die een hulpvraag hadden. Tijdens een informatieavond van deze stage werd er gevraagd met welke doelgroep je absoluut niet zou willen chatten. Een medestudent was stellig en zei niet te willen werken met pedofielen. Debby vond dit een bijzondere instelling en is zich hierdoor juist meer gaan verdiepen in pedofilie. Door haar onderzoekende houding ging ze na of haar eigen veronderstelling klopte:

‘Eerder dacht ik ‘Ja dat zijn gewoon oude mannetjes die kinderen misbruiken of als ze dat niet doen, dan hebben ze in ieder geval de intentie om te misbruiken.’ En toen bedacht ik mij, klopt dit wel? Ik ben het gaan uitzoeken.’

Op Twitter kwam ze in contact met Ben Kirssen en sindsdien is ze actief als therapeut in de chat van Pedofilie.nl. Debby zal als therapeut vragen naar de specifieke hulpvraag van de cliënt, wie dat ook mag zijn. Haar hulp is niet alleen gericht op personen met pedofiele gevoelens, maar ook op hun omgeving. Opvoedvragen die met pedofiele gevoelens bij jongeren te maken hebben weet Debby te beantwoorden, ondanks dat ze terughoudend is in het geven van pedagogisch advies. Als therapeut heeft ze nu namelijk een andere rol dan als jeugdhulpverlener. Door haar achtergrond heeft zij wel kennis over de mogelijke problemen in het persoonlijke leven van een pedofiele jongere. Vrienden zijn belangrijk in het leven van een puber, hun mening kan een zware impact hebben op hun zelfbeeld. Zo kwam Debby een pedofiele jongere tegen op de chat die nog in de kast was en waarvan zijn vrienden zeiden dat ze een pedofiel dood zouden trappen als ze die tegenkomen. Debby zei hierover:

‘Ik vond dat zo’n heftige...die realisatie van je hebt dus een geaardheid, je kan er niks mee, je hebt het en je hebt er maar mee te dealen terwijl de vrienden om jou heen zo over jou denken. Ze hebben het niet over die enge man in de bosjes, ze hebben het over jou en ze zitten gewoon naast je. En dat maakte het dat ik dacht, ze moeten gewoon een plek hebben, waar ze kunnen praten zonder dat mensen standaard denken ‘oh maar dan ben jij een gevaar, dan ga jij dus ooit een keer..’ maar dat is helemaal niet zo.’

Pedofiele jongeren verdienen volgens Debby dus een veilige plek waar het bespreken van hun gevoelens mogelijk is, zonder dat ze meteen vanuit het forensische oogpunt benaderd worden. Debby benadert pedofiele jongeren daarom pedagogisch, empathisch en met oog op de feiten en klachten. Mocht ze signalen opvangen dat jongeren toch dreigen de grens over te gaan, dan zal ze directief zijn en duidelijk uitleg geven over de Nederlandse wetgeving.

4.5.2 Erik zijn benadering en visie

Erik is seksuoloog, klinisch psycholoog, cultuurfilosoof en systeemtherapeut. Hij kreeg in zijn praktijk mensen met uiteenlopende seksuele problemen. Daar zaten dan weer mensen tussen met een afwijkende seksuele voorkeur, waaronder mensen met pedofiele gevoelens. Hij vond dat geen enkel probleem om deze mensen te helpen, in tegenstelling tot sommige collega’s. Hij had juist met deze mensen te doen en probeert via de media het grote publiek betere informatie te geven over pedofilie. Erik is er heel duidelijk over dat mensen met pedofiele gevoelens niet uit de maatschappij geweerd kunnen worden:

‘Nou de maatschappij kan het niet maken om dit weg te drukken. Dat is mijn visie.’

Erik is zich heel erg bewust van de problemen in het persoonlijke leven van pedofiele jongeren, ze lopen rond met een geheim en moeten leren leven met hun pedofiele gevoelens. Eriks hulp is er daarom vooral op gericht dat de persoon zichzelf leert te accepteren. Hij vindt het belangrijk dat mensen met pedofiele gevoelens niet worden behandeld als tikkende tijdbommen:

‘kijk als mensen bij mij komen, ik weet natuurlijk nooit wat ze gedaan hebben, maar ik moet ze geloven op hun woord. En als ik geen aanwijzingen heb dat mensen de fout in zijn gegaan of dat ze dat in de toekomst van plan zijn, dan ga ik daar ook niet van uit. Ik krijg ook wel eens verwijzingen vanuit de forensische hoek, dat mensen wel veroordeeld zijn. Dan is het ook wel heel duidelijk dat er ook wat gebeurd is, maar goed ik kan niet echt goed een forensische behandeling doen want dan is er veel meer controle. Ik ben geen justitieel behandelaar.’

4.5.3 Frans zijn benadering en visie

Frans heeft pedofiele gevoelens, is een gepensioneerd forensisch orthopedagoog die werkzaam was als hoofddocent op de Radboud Universiteit te Nijmegen. Momenteel leidt hij zelfhulpgroepen voor mensen met dezelfde gevoelens als hij. Dit begon toen hij zich in de jaren 80 na zijn scheiding aanmeldde bij de Nederlandse Vereniging voor Seksuele Hervorming werkgroep pedofilie. Binnen een jaar was hij coördinator van de werkgroep.

Frans richt zijn hulp in de eerste plaats op zelfacceptatie en merkt op dat dit bij pedofiele jongeren makkelijker gaat dan bij pedofiele volwassenen en ouderen. Voor jongeren is dat een groot voordeel. Soms moet Frans in zijn bejegening wat leidend en directief zijn, vooral bij mensen die een vastgeroeste rancuneuze houding hebben ontwikkeld jegens de samenleving. Frans vindt dat na zelfacceptatie, de pedofiele jongere zich moet richten op het accepteren van de samenleving en de wetgeving. Hij kijkt liever naar de mogelijkheden, in plaats van wat allemaal niet mag:

‘Dan krijg je het lastige punt, maar ‘ik mag tegenwoordig ook geen plaatjes meer kijken, ZE hebben alles van mij afgenomen, en ik houd niks over’ daar moet je ook een weg in vinden. Die weg kan bijvoorbeeld zijn: zoek nou leuke legale filmpjes op, beelden met sterretjes die liedjes zingen of een jongen die laat zien dat hij van de duikplank durft te duiken, zoiets. Dat zijn leuke beelden voor mensen met deze gevoelens, terwijl ze wel legaal zijn.’

Verder waakt Frans er binnen de zelfhulpgroepen voor dat er ruimte is voor ieders verhaal. Hij vindt het belangrijk dat er in de groepen geen oordeel is over de ander, wat volgens Frans ook de eerste stap is naar het reduceren van zelfbeoordeling:

‘Een goed luisterend empathisch oor hebben en het hebben van geduld is belangrijk. Het verhaal kwijt kunnen is primair.’

4.5.4 Overeenkomsten en verschillen in visie over pedofiele jongeren en hulp

Alle drie de professionals waren het er over eens dat het grootste verschil tussen pedofiele volwassenen en jongeren is dat jongeren kwetsbaarder zijn. Ze laten zich makkelijker beïnvloeden door de mening van vrienden of door social media, aldus Frans en Debby. Volgens Erik komt de kwetsbaarheid omdat ze minder kilometers hebben gelopen in het leven. Daar voegen Erik en Frans wel aan toe dat jongeren ook weer flexibeler zijn. Frans merkte bijvoorbeeld dat pedofiele jongeren hun gevoelens makkelijker accepteren dan pedofiele ouderen die een langere tijd in ontkenning hebben geleefd.

Over verbetering qua hulp hebben alle drie de professionals verschillende suggesties gegeven, die soms wat overlap hebben. Ze vinden alle drie dat Stop it Now! niet aansluit bij

de hulpvraag die veel pedofiele jongeren hebben. Debby en Erik vinden dat de insteek van hulp niet gericht moet zijn op het voorkomen van kindermisbruik. Frans vindt dat Stop it Now! te snel doorverwijst naar de forensische hulpverlening van de Waag. Debby vindt dat Stop it Now! meer zou kunnen betekenen voor een bredere doelgroep, dus ook voor mensen met pedofiele gevoelens die geen gevaar voor kinderen vormen. Stop it Now! zouden daarom ook hun naam kunnen veranderen, omdat het suggereert dat men moet stoppen met hands-on of hands -off kindermisbruik, terwijl dit niet bij iedereen speelt die naar de hulplijn belt. Op macroniveau wil Erik dat de regering onderzoeken faciliteert over alternatieve opwindingsregulatie zoals virtuele kinderporno.

4.6 Welke primaire en secundaire interventies worden ondernomen ten aanzien van jongeren met pedofiele gevoelens?

In deze paragraaf vertellen de professionals over de interventies die zij als werkend achten voor jongeren met pedofiele gevoelens. Ook gaan zij dieper in op hoe hulp verbeterd kan worden.

4.6.1 Primaire interventies

Alle drie de zorgprofessionals beginnen met een intakegesprek en probleemverheldering. Dan wordt de hulpvraag duidelijk en kan bepaald worden welke interventie passend is. Frans heeft altijd een persoonlijk gesprek met de jongere of persoon alvorens deze mee gaat doen met de hulpgroep. Hij peilt altijd in hoeverre de persoon zichzelf heeft geaccepteerd omdat dat volgens hem stap één is. Daarna wordt er gekeken of de samenleving en de wetten geaccepteerd worden, zoals eerder besproken ziet Frans dat sommige pedofiele jongeren een zeer pessimistische houding hebben ontwikkeld tegenover de samenleving. Als laatste gaat Frans in op de levensstijl van de persoon, waar bestaat de dagbesteding uit, wat wordt er wel of juist niet gedaan? Dan kan er gekeken worden naar of bepaalde gewoontes wel bevorderend zijn voor een gezond eet- en slaappatroon. In de hulpgroep krijgt de jongere de kans om kennis te maken met gevoelsgenoten. Binnen de hulpgroep van Frans is er geen speciale jongerenafdeling, maar participeren mensen van verschillende leeftijden. Erik vindt het goed dat de leeftijden gemengd zijn in de groepen, jongeren krijgen dan de gelegenheid om advies te vragen aan de volwassen groepsleden.

Alle drie de zorgprofessionals vinden dat er een betere voorlichting moet komen over pedofilie. Op de vraag hoe dit vorm gegeven kan worden, vond Debby dat voorlichting over seksuele diversiteit moet passen bij de ontwikkelingsfase van het kind. Als kinderen van de basisschoolleeftijd vragen hebben, moet je die vragen kort en bondig beantwoorden zonder

informatie te geven waar ze nog niet aan toe zijn. Als een kind bijvoorbeeld vraagt wat een ‘pedo’ is, dan kun je vertellen dat het iemand is die verliefd wordt op kinderen, maar dat verkering hebben er niet in zit. Frans vindt dat kinderen op de basisschool in ieder geval verteld moet worden over seksuele minderheden, zodat kinderen op jonge leeftijd al kennis maken met seksuele diversiteit. Erik vindt het vreemd dat de ‘p’ van pedofilie niet bij de LGBTQI+ wordt benoemd tijdens lessen over seksuele diversiteit, terwijl andere seksuele minderheden wel de ruimte innemen. Hij denkt dat er veel te halen valt qua voorlichting op het middelbare onderwijs, tijdens het vak maatschappijleer bijvoorbeeld. Hij voegt er ook aan toe dat laagdrempelige gezondheidsorganisaties zoals de huisarts en maatschappelijk werk beter voorgelicht moeten worden over waar pedofiele jongeren naartoe verwezen kunnen worden. Debby merkt dat het soms nodig is om de persoon of de jongere zelf voor te lichten over hun geaardheid. Deze interventie wordt psycho-educatie genoemd. Bij jongeren kan het zo zijn dat hier langer bij wordt stil gestaan, omdat het ontdekken van de pedofiele gevoelens voor hun vrij nieuw is en ze er in het begin een negatieve invulling aan geven.

4.6.2 Secundaire interventies

Erik zet cognitieve gedragstherapie in als de jongere het maatschappelijke oordeel heeft geïnternaliseerd, dat kan zijn dat ze zichzelf een slecht mens vinden of dat ze niet deugen. Erik vindt dat je bij jongeren rekening moet houden met radicale overtuigingen, bijvoorbeeld de overtuiging dat ze als een Robert M door het leven moeten. Die overtuigingen kunnen erg wisselen en zwart-wit zijn, ze verschillen wat dat betreft niet veel van niet-pedofiele jongeren. Erik is ervan overtuigd dat daarom het aantal pedofiele jongeren dat zelfmoord pleegt hoger is dan het aantal pedofiele ouderen, ze zijn jong en moeten nog iemand worden. Hun identiteit is nog sterk in ontwikkeling. Debby gebruikt een wat modernere variant van de cognitieve gedragstherapie, namelijk de Acceptance and Commitment Therapy. Verder gebruikt Erik ook EMDR therapie als zijn cliënten erg dwangmatig bezig zijn met hun seksuele fantasieën. EMDR kan de emotionele spanning laten afnemen, zodat deze fantasieën zich minder dwangmatig opdringen.

5 Conclusie en discussie

In dit hoofdstuk zal per deelvraag van het veldonderzoek een conclusie getrokken worden. Er wordt ook antwoord gegeven op de hoofdvraag. Vervolgens zullen de sterke kanten en de beperkingen van het onderzoek besproken worden. Ten slotte worden enkele aanbevelingen gedaan.

5.1 Veldvraag 1: Wat zijn kenmerken van pedofiele gevoelens bij jongeren?

Uit het veldonderzoek komt naar voren dat pedofiele gevoelens bestaan uit verschillende componenten. Zo heb je emotionele aantrekking, dit is de voorkeur voor karaktereigenschappen die kinderen bezitten zoals onschuld en spontaniteit. Deze twee karaktereigenschappen werden veel benoemd door respondenten en zijn terug te vinden in de literatuur (Möller, 1983; Houtepen, Sijtsema & Bogaerts, 2015; Shields, et al., 2020; Mundy, 2020). Wat niet terug te vinden is in de bestaande literatuur, is dat respondenten ieder hun eigen voorkeur hebben qua karaktereigenschappen, dus dat deze onderling erg verschillend kunnen zijn. Dit geldt ook voor de component fysieke aantrekking: de enige overeenkomst tussen alle respondenten en die terug te vinden is de literatuur, is de voorkeur voor het ontbreken van de secundaire geslachtskenmerken (Houtepen, Sijtsema & Bogaerts, 2015; Shields, et al., 2020; Mundy, 2020). Verder hadden alle respondenten hun eigen voorkeur voor bepaalde uiterlijke kenmerken, zoals kapsel, kleding, huidskleur en vorm van de ledematen. Seksuele aantrekking is de derde component en deze is het meest terug te vinden in de literatuur. Seksuele aantrekking uit zich in het voelen van opwindning en het beleven van dromen en fantasieën (Möller, 1983; Houtepen, Sijtsema & Bogaerts, 2015; Shields, et al., 2020; Mundy, 2020). Hoewel in de meeste literatuur over pedofilie de nadruk ligt op deze seksuele aantrekking tot kinderen, met name in de literatuur met een forensische steekproef, wordt er in het veldonderzoek ook gesproken over verliefde gevoelens. Dit soort verliefde gevoelens en ook emotionele aantrekking zijn terug te vinden in de literatuur die juist een niet-forensische steekproef heeft (Houtepen, Sijtsema & Bogaerts, 2015; Shields, et al., 2020; Mundy, 2020). Niet alle componenten hoeven aanwezig te zijn, soms ervaren jongeren de ene component meer dan de andere of juist helemaal niet. Ook het ervaren van stigma of het internaliseren van stigma is niet altijd aanwezig bij pedofiele jongeren, dit is echter eerder een uitzondering dan een regel (Houtepen, Sijtsema, & Bogaerts, 2015). Eén van de respondenten had de overtuiging dat alleen al het hebben van de gevoelens iets kwaadaardigs is en iets wat naar eigen zeggen ‘nooit gelegaliseerd mag worden’. Hij bezat niet de kennis dat er een verschil was in het hebben en het praktiseren van pedofiele gevoelens welk verschijnsel is

terug te vinden in literatuur (Shields, et al., 2020). Er kan geconcludeerd worden dat pedofiele gevoelens complexere kenmerken hebben dan alleen seksuele aantrekking tot pre-puberele kinderen. Er komt ook romantische en emotionele aantrekking bij kijken. Wetende dat deze gevoelens niet gepraktiseerd kunnen worden en hoe de maatschappij tegen pedofilie aankijkt over het algemeen, kan dit sterke negatieve gevoelens met zich mee brengen zoals verdriet, boosheid, zelfhaat, walging en moedeloosheid.

5.2 Veldvraag 2: Welke wensen hebben jongeren met pedofiele gevoelens ten aanzien van het leren omgaan met hun seksuele geaardheid?

Op microniveau blijkt dat pedofiele jongeren van hun ouders, opvoeders en andere naasten acceptatie willen. Ze kiezen er niet voor om gevoelens te hebben voor kinderen en willen kinderen ook geen pijn doen. Pedofiele jongeren kunnen zich voorstellen dat ouders met vragen zitten en willen dan ook dat ouders die vragen aan hen stellen. Een open houding tegenover het onderwerp pedofilie en het verhaal van de jongere, is erg gewenst vanuit de pedofiele respondenten. Ouderlijke steun is een belangrijke beschermende factor voor pedofiele jongeren. Bij homoseksuele en biseksuele jongeren is er bijvoorbeeld een direct verband gevonden tussen gebrek aan ouderlijke steun en psychische welzijn van de jongere: de jongeren hebben meer depressieve klachten, suïcidale gedachten en grijpen sneller naar verdovende middelen (Davis, Saltzburg, & Locke, 2009). Als ouders deze ouderlijke steun verlenen, kan dit voor pedofiele jongeren een ingang geven om te praten over situaties die voor hen als lastig worden ervaren. Zo kunnen pedofiele jongeren zich het maatschappelijke stigma dat ze meekrijgen via het nieuws of social media heel erg aantrekken, wat ook wordt bevestigd door de literatuur (Shields, et al., 2020). Het kan voor de jongeren kennelijk moeilijk zijn als ze te lang in de buurt zijn van minderjarige familieleden of kennissen, niet dat ze een direct gevaar vormen voor de kinderen, maar dat de ouder het snapt als de jongere zich dan onttrekt aan de situatie. Opvallend wat uit het veldonderzoek kwam, was dat omgekeerde ook voorkomt. Sommige jongeren willen het emotionele aspect van de pedofiele gevoelens graag uiten door meer betrokken te worden bij bijvoorbeeld neefjes, nichtjes of buurkinderen. Volgens Mulder (2019) is dit mogelijk, op voorwaarde dat de jongere de grenzen in het contact met kinderen heeft geaccepteerd en de eigen pedofiele gevoelens een plek heeft gegeven. Door zelfacceptatie, zelfkennis en de steun van ouders/verzorgers, wordt gegarandeerd dat die grenzen gerespecteerd worden (Mulder, 2019). Respondenten gaven aan dat vertrouwen de sleutel is. Vertrouwen vanuit jongeren om hun ouders te vertellen waar ze het moeilijk mee hebben en vertrouwen vanuit de ouders dat hun kind geen andere kinderen

pijn wil doen en een verantwoord leven wil leiden. De laatste behoefte op microniveau is de wens om goede voorlichting over pedofilie. Dit kan in de klas tijdens maatschappijleer of in de vorm van toegankelijke boeken en folders. De literatuur bevestigt deze behoefte aan voorlichting (Davis, Saltzburg, & Locke, 2009; Oliver, 2005; Shields, et al., 2020).

Op exoniveau blijkt dat pedofiele jongeren het fijn vinden dat zij zelf of met hun ouders terecht kunnen bij jeugdhulporganisaties die verstand hebben van pedofilie. Toch zijn Stop it Now! en JON de enige organisaties die uitdragen mensen met pedofiele gevoelens te helpen. Omgaan met een pedofiele jongere kan een lastige opvoedopgave zijn die de steun verdient van professionals die begrijpen waar ouder en kind nu doorheen gaan. Toen men bijvoorbeeld in Duitsland het ‘Just dreaming of them’ preventieprogramma lanceerde, waren het in beginsel vooral de ouders/verzorgers, familieleden en jeugdhulporganisaties die hulp zochten, ondanks dat de campagne alleen gericht was op de jongere (Beier, et al., 2016). Hoewel het doel van ‘Just dreaming of them’ vooral het voorkomen van kindermisbruik is, laat het programma wel zien dat door campagne te voeren, je aandacht kan trekken van ouders en jeugdhulporganisaties. Uit het veldonderzoek blijkt dat er vraag is naar ondersteuning en hulp zonder forensische insteek, dan is het gewenst dat de campagne dat ook uitdraagt. Bij bijvoorbeeld Stop it Now! is er veel terrein te winnen op dit vlak, de organisatie heeft kennis over pedofilie, nauw contact met Pedofilie.nl en er bellen soms mensen die wel pedofiele gevoelens hebben, maar geen forensische hulpvraag hebben. Volgens Stop it Now! is het een goed dat mensen met pedofiele gevoelens de hulpijn weet te vinden, maar is dit ook een teken dat de hulpverlening tekort schiet. Mensen met pedofiele gevoelens zijn (terecht) bang voor onbegrip en stigmatisering vanuit de hulpverlening en een dergelijke houding zou pedofiele jongeren niet goed doen (Expertisebureau Online Kindermisbruik, 2021; Mulder, 2019).

Op macroniveau vinden de respondenten dat de regering pedofiele jongeren en volwassenen niet moeten uitsluiten binnen de anti-discriminatie wetgeving. Pedofilie wordt door de massamedia en door politici nog steeds als synoniem gebruikt voor kindermisbruik. Zo sprak bijvoorbeeld minister Grapperhaus in zijn voortgangsbrief over ‘de aanpak online seksueel kindermisbruik en zeden’ over het verbod op het ‘pedohandboek’ (Grapperhaus, 2021). Het pedohandboek is een zogeheten gids die tips en trucs geeft voor het seksueel misbruiken van kinderen, die werd verspreid op forums voor kindermisbruikers. De naam van het boek, suggereert dat pedofilie en kindermisbruik het zelfde zijn. Respondenten hebben al aangegeven dat ze het stigmatiserend vinden als het woord pedofiel en kindermisbruik als synoniemen worden gebruikt. Een naam zoals ‘Kindermisbruikboek’ of iets dergelijks, is dan

meer op zijn plaats dan pedohandboek, aangezien zo'n 80% van de kindermisbruikers geen pedofiele voorkeur heeft (Nationaal Rapporteur Mensenhandel en Seksueel Geweld tegen Kinderen, 2014). Maatschappelijk stigma gaat niet verdwijnen als politici, met de goede bedoelingen om kindermisbruik te bestrijden, mee gaan stigmatiseren. Het geeft pedofiele jongeren namelijk de boodschap dat ze gedoemd zijn om te gaan misbruiken. Het toe-eigenen van dit 'monsterlabel' heeft een slechte invloed op de psychische gesteldheid van pedofiele jongeren (Shields, et al., 2020). Gelukkig heeft Stop it Now! als voornemen om aandacht te vragen voor de juiste termen (Expertisebureau Online Kindermisbruik, 2021). Respondenten pleiten ervoor dat opwindingsregulatie alternatieven die geen echt bestaand kind betrekken, zoals sekspoppen of virtuele kinderporno, niet verboden moeten worden door de regering. Ze willen dat de regering onderzoek naar deze alternatieven financiert. Minister Grapperhaus maakt zich juist zorgen om kindersekspoppen die het land binnenkomen. Hij is bang dat het gebruik van deze poppen een subcultuur in beweging zet, die het seksueel misbruik van kinderen normaliseert (Grapperhaus, 2021). Toch is er geen bewijs dat het gebruik van deze sekspoppen schadelijk is en of ze ingezet kunnen worden voor therapeutisch gebruik wordt nog bediscussieerd (Döring, Mohseni, & Walter, 2020).

5.3 Veldvraag 3: Welke opvoedvragen hebben ouders van jongeren met pedofiele gevoelens?

Uit het deskresearch kan worden geconcludeerd dat ouders van pedofiele jongeren opvoedvragen stellen die een redelijke overeenkomst hebben met de opvoedvragen van ouders met LHBT-jongeren. Hieronder een overzicht van de vragen die met elkaar overeenkomen:

Tabel 2: Overeenkomende opvoedvragen.

Soort vraag	Vragen van ouders met LHBT jongeren	Vragen van ouders met pedofiele jongeren	Bron
Opvoedvraag over de inhoud van de geaardheid van het kind	How can I tell? How can I tell whether my child is really gay?	Is he really a pedophile?	Internet forum https://www.christianforums.com/threads/my-son-is-a-pedophile.2900929/
Opvoedvraag over het ontstaan van de geaardheid van het kind	Why did it happen? Why is my child gay? Is it my fault? Has my child always been gay?	Hoe ontstaat het? Gaat het ooit over? Komt het door ons?	Respondent Lexi
Opvoedvraag over of de geaardheid behandeld kan worden en/of welke	Can it be treated?	should we get treatment or something? Heeft therapie zin? Zo ja,	Internet forum https://www.christianforums.com/threads/my-son-is-a-pedophile.2900929/

behandeling het beste is		wat voor een therapie?	https://www.pedofilie.nl/node/465
Opvoedvraag over de mentale en/of fysieke gezondheidsrisico's van de geaardheid van het kind	What about risks to health? Will this affect my child's health?	Ik vraag mij af of hij ooit gelukkig zou worden?	Interview met ouder in tijdschrift https://www.libelle.nl/mensen/interviews-2/elises-zoon-pedofiel/
Opvoedvraag over welke actie een ouder moet ondernemen na het ontdekken van de geaardheid of genderidentiteit van het kind	What do you do when you first find out that your child is gay, lesbian, bisexual or transgender?	What would you do if you found out that your child is a pedophile?	Internet forum https://www.quora.com/What-would-you-do-if-you-find-out-that-your-child-is-a-pedophile
Opvoedvraag over het theologische perspectief over de geaardheid van het kind	But my religion teaches that homosexuality is wrong?	Is it a sin?	Internet forum https://www.christianforums.com/threads/my-son-is-a-pedophile.2900929/
Opvoedvraag over hoe de ouder hun kind het beste kan ondersteunen	Now what? How can I support my child?	Hoe kan ik mijn kind helpen en ondersteunen?	Respondent Lexi

Sommige opvoedvragen zijn echter pedofilie specifiek, het kunnen vragen tussen ouder en kind zijn of vragen aan professionals:

- Should I trust him around my friend's kids anymore?
Is mijn kind nog te vertrouwen?
- Eén van de eerste vragen die ik stelde was of hij seksueel praktiserend was of zou worden.
- Hoe moet een ouder zich voelen?
- Hoe moet een ouder zich opstellen?
- Ik heb na zijn coming-out veel vragen gesteld. Over hoe het voelt om pedofiel te zijn en over seksualiteit.
- Mijn dochter van 9 jaar is verliefd op een jongen van 18 (en omgekeerd). Wat moeten we daarmee?

Het is opvallend dat de eerste drie vragen te maken hebben met pedoseksualiteit en kindermisbruik. Ouders willen weten of hun kind nog te vertrouwen is met andere jongere kinderen. De twee vragen daarna gaan over de ouder zelf, hoe het is om het proces te ervaren na een coming-out van een kind voor zijn pedofiele gevoelens en hoe de ouder hier tegenover

moet staan. De zesde vraag gaat over vragen die de ouder aan zijn kind heeft gesteld na een coming-out. De laatste vraag betreft een vraag over een pedofiele jongere in de directe omgeving. Er kan geconcludeerd worden dat ouders met veel opvoedvragen, maar ook met algemene vragen zitten omtrent het onderwerp pedofilie.

5.4 Veldvraag 4: Wat is bekend over instellingen die op een adequate manier jongeren met pedofiele gevoelens benaderen?

Alle drie de zorgprofessionals blijken pedofiele jongeren te bejegenen op een manier die overeenkomt met de Zorgstandaard (GGZ Standaarden, 2021). Er is in andere literatuur terug te vinden hoe zorgprofessionals het beste mensen met pedofiele gevoelens kunnen benaderen (Levenson, Grady, & Morin, 2019). De respondenten handelen ieder vanuit een andere professionele achtergrond: Debby als psychosociaal therapeut, Frans als forensisch orthopedagoog / ervaringsdeskundige en Erik als seksuoloog. Deze respondenten hebben kennis van ontwikkelingspsychologie en ontwikkelingsopgaven van jongeren. Gecombineerd met hun kennis over pedofilie, begrijpen ze welke psychische klachten en persoonlijke knelpunten de jongere heeft. Hoewel de respondenten in de eerste plaats geen pedagogisch advies geven, kunnen ze vragen die ouders hebben over hun pedofiele jongere beantwoorden. De zorgprofessionals dragen verder uit dat ze pedofiele jongeren en volwassenen zonder forensische hulpvraag willen helpen, dit doen ze via hun eigen website of omdat ze aangesloten zijn bij de chat van Pedofilie.nl. In de literatuur is terug te vinden dat het een obstakel is voor pedofiele jongeren en volwassenen zonder forensische hulpvraag om de juiste hulp te vinden. Dit komt omdat zorgprofessionals niet openlijk uitdragen dat ze bereid zijn om deze doelgroep te helpen (Parr & Pearson, 2019). Net als de pedofiele respondenten vinden de zorgprofessionals dat Stop it Now! een goede preventieve functie heeft tegen kindermisbruik, maar dat het niet geschikt is voor niet-forensische hulpvragen. Zo is terug te vinden in de literatuur dat organisaties zoals Stop it Now! en Prevention Project Dunkelfeld met hun naam de suggestie wekken dat mensen met pedofiele gevoelens ten aller tijden ‘geholpen’ moeten worden om niet te gaan misbruiken, in plaats van dat ze ondersteund worden bij het psychische proces van het hebben van deze gevoelens. Pedofiele personen kunnen daardoor hulp gaan vermijden (Lievesley, Harper, & Elliott, 2020). Ook blijkt dat één van de hulpverleners pleit voor onderzoek naar opwindingsregulatie alternatieven zoals virtuele kinderporno.

5.5 Velvraag 5: Welke primaire en secundaire interventies worden ondernomen ten aanzien van jongeren met pedofiele gevoelens?

Er kan geconcludeerd worden dat wat betreft primaire interventie zowel de pedofiele respondenten als de zorgprofessionals, betere voorlichting willen over pedofilie. Niet alleen voor jongeren op de middelbare school, maar ook voor maatschappelijk werkers, jeugdwerkers en huisartsen. Psycho-educatie wordt dan weer ingezet door zorgprofessionals om de pedofiele jongere zelf voor te lichten, het gebruik van psycho-educatie voor mensen met pedofiele gevoelens is terug te vinden in de literatuur (Levenson, Grady, & Morin, 2019). Dat zorgprofessionals betere voorlichting willen op scholen, maar ook door middel van campagne voor het brede publiek, is ook terug te vinden in de literatuur (Parr & Pearson, 2019). Verder is het blijkbaar ook gewenst dat zelfhulpgroepen meer verspreid zitten door het land. Dit wordt bevestigd door de literatuur, omdat peer-contact als een zeer prettige vorm van laagdrempelige hulp wordt beschouwd (Houtepen, Sijtsema & Bogaerts, 2015; Jacobson, 2013).

In het veldonderzoek kwam naar voren dat zorgprofessionals die affiniteit hebben met pedofilie, verschillende therapievormen inzetten. Welke therapieën ze inzetten is afhankelijk van de hulpvraag. Zo kan de cognitieve gedragstherapie worden ingezet, mits het niet gebruikt wordt met het oogmerk om pedofiele gevoelens weg te nemen. In de literatuur is namelijk terug te vinden dat de cognitieve gedragstherapie vooral werd ingezet om de manier van denken en doen van pedofiele mensen te veranderen, wat weinig effect had (Cash, 2016). Cognitieve gedragstherapie kan het beste worden ingezet om de jongere zichzelf te leren accepteren (Levenson, Grady, & Morin, 2019). In de literatuur is terug te vinden dat Acceptance and Commitment Therapy zich hiervoor ook goed leent, omdat het werkt met het idee dat de problemen van mensen beginnen als ze pijnlijke gevoelens vermijden en onderdrukken (Lievesley, Harper, & Elliott, 2020). Dit sluit aan op het veldonderzoek, pedofiele respondenten gaven aan dat ze pas op volwassen leeftijd hun pedofiele gevoelens erkenden, omdat ze het al die tijd hadden ontkend en onderdrukt. Onderzoeker had niet verwacht dat EMDR-therapie soms ook wordt ingezet om cliënten meer grip te geven op hun fantasieën, het was ook niet terug te vinden in de literatuur.

5.6 Eindconclusie

De hoofdvraag luidde:

‘Wat is een adequaat preventief antwoord van ervaringsdeskundigen en zorgprofessionals op de wensen van jongeren met pedofiele gevoelens en hun ouders?’

Pedofiele respondenten die net jongere af zijn of die al de rijpere volwassen leeftijd hebben bereikt, hebben duidelijk aangegeven wat zij hebben gemist in hun jongere jaren. Het onderwerp pedofilie moet uit de taboesfeer worden gehaald en er moet betere voorlichting over gegeven worden voor een breed publiek. Wat van deze twee als eerste moet gebeuren, lijkt een kip of het ei kwestie, maar beide kunnen elkaar bekrachtigen. Wensen voor laagdrempelige hulp voor pedofiele jongeren bestaat naast voorlichting uit deskundig pedagogisch advies voor zowel de jongere als de ouders, therapeutische interventies gericht op zelfacceptatie en de vermindering van secundaire klachten, en contact met gevoelsgenoten. Respondenten met een zorgprofessionele achtergrond pleiten voor meer opties dan alleen forensische hulp, betere faciliteiten voor peer contact en financiering voor onderzoek naar alternatieven voor opwindingsregulatie. Aan deze wensen kan voldaan worden, mits jeugdhulporganisaties, maatschappelijk werkers en psychologen kennis nemen van de Zorgstandaard en de regering bereid is om subsidies te verlenen voor verder onderzoek of uitbreiding van organisaties zoals Stop it Now!.

5.7 Discussie

5.7.1 Sterke kanten van het onderzoek

Onderzoeker is erg de diepte in gegaan wat betreft het leren kennen van de pedofiele en hebefiele gemeenschap die tegen seksuele relaties is tussen kinderen en volwassenen. In Engelse terminologie worden zij no-MAPs genoemd (no contact- minor attracted person). Netnografisch onderzoek heeft ervoor gezorgd dat onderzoeker vertrouwd raakte met het jargon dat werd gebruikt door de doelgroep, wist wat er zich afspeelde bij deelnemers in de chat en de mogelijkheid kreeg om een band op te bouwen met sommige deelnemers. Vanwege deze vertrouwensband en de optie van deelnemers om anoniem via de chat geïnterviewd te worden, zullen deelnemers minder snel geneigd zijn geweest om sociaal wenselijke antwoorden te geven. Dit is expliciet teruggegeven door één van de respondenten.

Onderzoeker heeft een uitgebreide literatuurstudie gedaan naar het onderwerp pedofilie en is ver gegaan om diverse onderzoeksrapporten in handen te krijgen. Er is met verschillende auteurs contact gezocht en deze stuurden hun stukken gratis op. Onderzoeker heeft ook meerdere podcasts beluisterd met experts die hun bevindingen delen over de no-MAP gemeenschap, om zo een completer beeld te krijgen.

5.7.2 Zwakkere kanten van het onderzoek

Hoewel het onder kwalitatieve onderzoekers nog steeds een discussie is wat de gewenste omvang van de steekproeftrekking is voordat het saturatiepunt bereikt wordt, is het aantal

deelnemers laag in vergelijking met kwalitatieve onderzoeken die zijn geciteerd in het literatuuronderzoek (Baarda, 2009; Mason, 2010). Zo bestaat het aantal respondenten in het onderzoek van Houtepen, Sijtsma en Bogaert (2015) uit 28 personen en het onderzoek van Shields et al (2020) uit 15 personen. Het aantal respondenten (N=8) in dit onderzoek is beperkt, omdat een afstudeerscriptie zich niet leent voor een groter aantal respondenten. Bovendien waren respondenten niet eenvoudig te werven, maar was dit een tijdrovende kwestie. Hierdoor zijn de resultaten van dit onderzoek in mindere mate te generaliseren.

Respondenten waren van tevoren op de hoogte van de onderzoeksvragen, maar niet van de interviewvragen die gesteld zouden worden. Toen er werd gevraagd of de pedofiele respondenten vragen konden bedenken die ouders van pedofiele jongeren zouden willen stellen aan zorgprofessionals, was er maar één respondent die de insteek van de vraag begreep. Onderzoeker had de rest van de respondenten de vraag beter doen begrijpen als zij voor het inplannen van alle interviews, een proefafname had gedaan om te toetsen of de interviewvragen duidelijk genoeg waren (Baarda, 2009). Ook heeft onderzoeker verzuimd te vragen na elk interview of de respondent zelf nog iets te vertellen had, wat wellicht extra resultaten had opgeleverd.

5.8 Aanbevelingen voor beleid en verder onderzoek

Meer jeugd- en zorgprofessionals zouden zich moeten verdiepen in het hebben van pedofiele gevoelens, omdat het hebben van deze gevoelens ten grondslag ligt aan het hebben van secundaire psychische klachten en het ontdekken van deze gevoelens meestal begint in de tienerjaren. Na deze verdieping, zouden professionals kunnen uitdragen dat ze bereid zijn om pedofiele jongeren en hun ouders te helpen en ze een veilige plek te bieden, omdat het stigma ervoor zorgt dat jongeren niet eerlijk durven te vertellen over hun pedofiele gevoelens en welke uitdagingen dit met zich meebrengt. Voorlichting over pedofilie is daarom cruciaal voor meerdere doelgroepen: voorlichting voor professionals om pedofiele jongeren met een niet-forensische hulpvraag te kunnen helpen, voorlichting voor jongeren om zo hun eigen pedofiele gevoelens te herkennen en voorlichting voor ouders zodat ze hun kind kunnen steunen. Voorlichting maakt het onderwerp bespreekbaar en beter te begrijpen. Vanwege de Zorgstandaard valt er veel te winnen, omdat in principe iedere zorginstelling of jeugdhulporganisatie advies hiervan kan inwinnen. Als laatste is het belangrijk om te weten dat het doel van dit onderzoek niet was om te kijken hoe we het beste kunnen voorkomen dat pedofiele jongeren kinderen seksueel gaan misbruiken, maar dat de preventie van seksueel

kindermisbruik een automatisch bijproduct is als we de algemene psychische gezondheid van pedofiele jongeren verbeteren.

Voor verder onderzoek is het interessant om te kijken in hoeverre jeugdhulporganisaties een visie hebben gecreëerd over pedofilie en het helpen van pedofiele jongeren. Het was namelijk eerst de insteek om jeugdhulpverleners te interviewen over wat de juiste hulp is voor pedofiele jongeren, maar nadat vijf potentiële respondenten aangaven er geen verstand van te hebben of er geen tijd voor te hebben, werd de keuze gemaakt om zorgprofessionals te benaderen die al affiniteit hadden met het onderwerp. Er was dus geen tijd voor een grootschalig kwantitatief onderzoek naar meerdere jeugdhulporganisaties met de vraag of ze bereid zijn om pedofiele jongeren te helpen of überhaupt het verschil weten tussen het hebben van pedofiele gevoelens en het plegen van seksueel kindermisbruik. Wat verder onderzocht kan worden, is hoe voorlichting vorm gegeven kan worden. Respondenten gaven daar al deels antwoord op, maar omdat dit op grote schaal zal moeten gebeuren voor meerdere doelgroepen, maakt dit de vraag ingewikkelder. De verkenning om voorlichting vorm te geven zou eventueel in samenwerking kunnen met Rutgers en Pedofilie.nl.

Bibliografie

- American Psychiatric Association. (2013). *Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders (5de versie)*. Washington: American Psychiatric Association.
- B4U-ACT. (2014, January 4). *our mission*. Retrieved March 10, 2019, from b4uact: <http://www.b4uact.org/about-us/our-mission/>
- B4U-ACT. (2015, November 4). *peer support*. Retrieved March 10, 2019, from b4uact: <https://www.b4uact.org/attracted-to-minors/peer-support/>
- B4U-ACT. (2018, July 31). *join our list of therapists* . Retrieved March 10, 2019, from b4uact: <https://www.b4uact.org/gallery-2-columns-filter/join-our-list-of-therapists/>
- B4U-ACT. (2019, January 01). *spring 2019 workshop*. Retrieved March 29, 2019, from b4uact: https://www.b4uact.org/?event=spring-2019-workshop&event_date=2019-04-13
- Baarda, B. (2009). *Dit is onderzoek!* Groningen/Houten: Noordhoff Uitgevers.
- Beier, K. M., Neutze, J., Mundt, I. A., Ahlers, C. J., Goecker, D., Konrad, A., & Schaefer, G. A. (2009). Encouraging Self-Identified Pedophiles and Hebephiles to Seek Professional Help: First Results of the Prevention Project Dunkelfeld (PPD). *Child Abuse and Neglect*, 545-549.
- Beier, K. M., Neutze, J., Mundt, I. A., Ahlers, C. J., Goecker, D., Konrad, A., & Schaefer, G. A. (2009). Encouraging Self-Identified Pedophiles and Hebephiles to Seek Professional Help: First Results of the Prevention Project Dunkelfeld (PPD). *Child Abuse and Neglect* , 545-549.
- Beier, K. M., Oezdemir, U. C., Schlinzig, E., Groll, A., Hupp, E., & Hellenschmidt, T. (2016). “Just dreaming of them”: The Berlin Project for Primary Prevention of Child Sexual Abuse by Juveniles (PPJ). *Child Abuse & Neglect*, 1-10.
- Beier, K., Grundmann, D., Kuhle, L., Scherner, G., Konrad, A., & Amelung, T. (2015). The German Dunkelfeld project: A pilot study to prevent child sexual abuse and the use of child abusive images. *Journal of Sexual Medicine.*, 12: 529-549.
- Benders, L. (2014, September 19). *Validiteit in je scriptie*. Retrieved from Scribbr: <https://www.scribbr.nl/onderzoeksmethoden/validiteit-van-scriptieonderzoek/>
- Blanchard, R., Lykins, A. D., Wherrett, D., Kuban, M. E., Cantor, J. M., Blak, T., . . . Klassen, P. E. (2009). pedophilia, Hebephilia, and the DSM-V. *Archives of Sexual Behavior*, 38, pages 335–350.
- Bronfenbrenner, U. (2009). *The ecology of human development*. Cambridge, MA: Harvard University Press.
- Brouwer, L. (2010). Netnography. Doing ethnographic research online. *Kwalon*, 71-74.

- Cash, B. M. (2016). *SELF-IDENTIFICATIONS, SEXUAL DEVELOPMENT, AND WELLBEING IN MINOR-ATTRACTED PEOPLE: AN EXPLORATORY STUDY*. Ithaca: Cornell University.
- Conley, C. L. (2011). Learning About a Child's Gay or Lesbian Sexual Orientation: Parental Concerns About Societal Rejection, Loss of Loved Ones, and Child Well Being. *Journal of Homosexuality*, 58:1022–1040.
- Craeynest, P. (2013). *Psychologie van de levensloop, inleiding in de ontwikkelingspsychologie*. Leuven: Uitgeverij Acco.
- Davis, T. S., Saltzburg, S., & Locke, C. R. (2009). Supporting the emotional and psychological well being of sexual minority youth: Youth ideas for action. *Children and Youth Services Review*, 1030-1041.
- Devin, N., & Edwards, E. (2012, June 29). *welcome to virtuous pedophiles*. Retrieved March 10, 2019, from virtuous pedophiles: <https://virped.org/>
- Devin, N., & Edwards, E. (2017, July 9). *for young pedophiles*. Retrieved March 10, 2019, from virtuous pedophiles: <https://virped.org/giving-getting-help.html>
- Doef, S. v. (1994). *Kleine mensen grote gevoelens. Kinderen en hun seksualiteit*. Amsterdam: de Brink.
- Döring, N., Mohseni, M. R., & Walter, R. (2020). Design, Use, and Effects of Sex Dolls and Sex Robots: Scoping Review. *Journal of medical Internet research*, 22(7), e18551.
- Elise. (2017, May 11). Elise's zoon (25) is pedofiel: 'Ik vraag me af of hij ooit gelukkig zal zijn'. (Libelle, Interviewer)
- Encyclo. (n.d.). Retrieved January 09, 2019, from Encyclo, Nederlandse encyclopedie: www.encyclo.nl/begrip/jongere
- Expertisebureau Online Kindermisbruik. (2021). *EOKM Jaarverslag 2020*. Amsterdam: Expertisebureau Online Kindermisbruik.
- Fortune, C.-A. (2018). The Good Lives Model: A strength-based approach for youth offenders. *Aggression and Violent Behavior*, 21-30.
- Freimond, C. M. (2013). *Navigating the Stigma of Pedophilia: The Experiences of Nine Minor-Attracted Men in Canada*. Vancouver: Simon Fraser University.
- GGZ Standaarden. (2020, April 30). *Parafiele en hyperseksuele stoornissen*. Retrieved May 21, 2020, from ggzstandaarden: https://www.ggzstandaarden.nl/uploads/pdf/project/project_d05c0a73-7d1b-4091-859a-77a36465410b_parafiele-en-hyperseksuele-stoornissen__authorized-at_04-11-2018.pdf

- GGZ Standaarden. (2021, April 13). *Parafiele en hyperseksuele stoornissen*. Retrieved May 21, 2020, from ggzstandaarden:
https://www.ggzstandaarden.nl/uploads/pdf/project/project_08aca35f-c18d-42fc-b2ab-89ace8ca2c26_parafiele-en-hyperseksuele-stoornissen__authorized-at_04-11-2018.pdf
- Gieles, F. (2013, March 17). *NVSH werkgroep Jon*. Retrieved February 3, 2019, from jorisoost: <http://www.jorisoost.nl/index.html>
- Gilbert, P. (2009). Introducing compassion-focused therapy. *Advances in Psychiatric Treatment*, 15(3):199-208.
- Grapperhaus, F. (2021, February 16). *Voortgangsbrief aanpak online seksueel kindermisbruik en zeden*. Retrieved from Rijksoverheid:
<https://www.rijksoverheid.nl/binaries/rijksoverheid/documenten/kamerstukken/2021/02/16/tk-voortgangsbrief-aanpak-online-seksueel-kindermisbruik-en-zeden/TK+Voortgangsbrief+aanpak+online+seksueel+kindermisbruik+en+zeden.pdf>
- Hatzenbuehler, M. L. (2009). How does sexual minority stigma “get under the skin”? A psychological mediation framework. *Psychological Bulletin*, 135:707-730.
- Houtepen, J. A., Sijtsema, J. J., & Bogaerts, S. (2015). Being Sexually Attracted to Minors: Sexual Development, Coping With Forbidden Feelings, and Relieving Sexual Arousal in Self-Identified Pedophile. *Journal of Sex & Marital Therapy*.
- Jacobson, D. (2013). *Pedofiele jongeren : een onderzoek naar ervaringen van pedofiele jongeren bij het zoeken naar informatie en hulp*. Amsterdam: HBO-Kennisbank.
- Jahnke, S., Imhoff, R., & Hoyer, J. (2015). Stigmatization of people with pedophilia: Two comparative surveys. *Archives of Sexual Behavior*, 44(1), 21-34.
- Kaufman, M. (1991). Answering Parents' Questions About Homosexuality, Helping parents to accept their child's sexual orientation. *Canadian Family Physician*, 37:1197-201.
- Kirrsen, B. (n.d.). *About Ben Kirrsen*. Retrieved July 13, 2020, from Pedofieltweets:
<https://pedofieltweets.wordpress.com/about-ben-kirrsen/>
- Kreulen, E. (2012, October 29). *Virtuele pedoporno als remedie*. Retrieved from Trouw:
<https://www.trouw.nl/nieuws/virtuele-pedoporno-als-remedie~bac3f948/>
- Krul, A. (2014, April 24). *Hoe doe je deskresearch?* Retrieved from Scribbr:
<https://www.scribbr.nl/scriptie-structuur/hoe-doe-je-deskresearch/>
- Letourneau, E. J., Schaeffer, C. M., Bradshaw, C. P., & Feder, K. A. (2017). *Preventing the Onset of Child Sexual Abuse by Targeting Young Adolescents With Universal Prevention Programming*. Bethesda: National Institute of Child Health and Human Development of the National Institutes of Health.

- Leusink, P., & Ramakers, M. (2014). *Handboek seksuele gezondheid: probleemgeoriënteerd denken en handelen*. Assen: Koninklijke Van Gorcum BV.
- Levenson, J. S., Grady, M. D., & Morin, J. W. (2019). Beyond the “Ick Factor”: Counseling Non-offending Persons with Pedophilia. *Clinical Social Work Journal*, 48, pages380–388 (2020).
- Lievesley, R., Harper, G. A., & Elliott, H. (2020). The Internalization of Social Stigma Among Minor-Attracted Persons:. *Archives of Sexual Behavior*, 49:1291–1304.
- Marshall, W. L., & Marshall, L. E. (2010). Attachment and intimacy in sexual offenders: an update. *Sex & Relationship Therapy*, 25, 86-90,.
- Mason, M. (2010). Sample Size and Saturation in PhD Studies Using Qualitative Interviews. *Methods for Qualitative Management Research in the Context of Social Systems Thinking*, 11(3).
- McLeod, S. A. (2019, January 11). *Cognitive behavioral therapy*. Retrieved July 28, 2019, from simplypsychology: <https://www.simplypsychology.org/cognitive-therapy.html>
- Möller, M. (1983). *Pedofiele relaties*. Deventer: Van Loghum Slaterus.
- Morris, A. (2015). *A Practical Introduction to In-Depth Interviewing* . Londen: SAGE Publications Ltd.
- Mulder, J. (2019). *Pedofielen en misbruikplegers: Voorkeur, gedrag en preventie van seksueel geweld*. Amsterdam: Uitgeverij SWP.
- Mundy, C. L. (2020). *Pedophilia as Age Sexual Orientation: Supporting Seto's (2012) Conceptualization*.
- Nationaal Rapporteur Mensenhandel en Seksueel Geweld tegen Kinderen. (2014). *Op goede grond. De aanpak van seksueel geweld tegen kinderen*. Den Haag: Nationaal Rapporteur.
- Nationaal Rapporteur Mensenhandel en Seksueel Geweld tegen Kinderen. (2020, September 4). *Vormen van seksueel geweld tegen kinderen*. Retrieved from Nationaal Rapporteur Mensenhandel en Seksueel Geweld tegen Kinderen: <https://www.nationaalrapporteur.nl/seksueel-geweld-tegen-kinderen/vormen-van-seksueel-geweld>
- Needham, B. L., & Austin, E. L. (2010). Sexual Orientation, Parental Support, and Health during the Transition to Young Adulthood. *Journal of Youth and Adolescence*, 1189-1198.
- Oliver, B. E. (2005). Thoughts on Combating Pedophilia in Non-Offending Adolescents. *Archives of Sexual Behavior*, 3-5.

- Oudhof, M., de Wolff, M., de Ruiter, M., Kamphuis, M., L'Hoir, M., & Prinsen, B. (2013). *Opvoedingsondersteuning- voor hulp bij opvoedingsvragen en lichte opvoedproblemen (samenvatting)*. Utrecht: Nederlands Centrum Jeugdgezondheid.
- Pardoen, J. (2017, September 23). *filosofische praktijk*. Retrieved November 15, 2018, from website van vraagjustine: <http://vraagjustine.nl/filosofische-praktijk/>
- Parr, J., & Pearson, D. (2019, September 19). Non-Offending Minor-Attracted Persons: Professional Practitioners' Views on the Barriers to Seeking and Receiving Their Help. *Journal of Child Sexual Abuse*, pp. 28:8, 945-967.
- pedofilie.nl. (2003, October 4). *Over deze site*. Retrieved November 12, 2018, from website van pedofilie.nl: <https://www.pedofilie.nl/site>
- pedofilie.nl. (2016, February 29). *Hulpverlening: Discussies over hulpverlening aan pedofielen*. Retrieved November 14, 2018, from website van pedofilie.nl: <https://www.pedofilie.nl/node/8442>
- Pedofilie.nl. (2018, September 29). *Hoe een pedofiel van 16 zijn eigen leven én dat van 10 kinderen verwoestte* . Retrieved Oktober 20, 2018, from Nieuws: <https://www.pedofilie.nl/node/10613>
- PFLAG. (2009, October 9). *About*. Retrieved September 5, 2020, from website van PFLAG: <http://www.pflagnyc.org/about>
- PFLAG. (2010, July 8). *Answers to Parents Questions about Lesbian, Gay, Bisexual and Transgender People*. Retrieved September 10, 2020, from website van PFLAG: <http://www.pflagnyc.org/support/parentsquestions>
- RTL nieuws. (2016, August 14). *Buitenland*. Retrieved from RTL nieuws: <https://www.rtlnieuws.nl/buitenland/artikel/462786/australie-treedt-op-tegen-sekspoppen-die-op-kinderen-lijken>
- Ryan, C., Russel, S. T., Huebner, D., Diaz, R., & Sanchez, J. (2010). Family Acceptance in Adolescence and the Health of LGBT Young Adults. *Journal of Child and Adolescent Psychiatric Nursing*, 205-213.
- Schaefer, G. A., Mundt, I. A., Feelgood, S., Hupp, E., Neutze, J., Ahlers, C. J., Beier, K. M. (2010). Potential and Dunkelfeld offenders: Two neglected target groups for prevention of child sexual abuse. *International Journal of Law and Psychiatry*, 154-163.
- Seto, M. C. (2012). Is Pedophilia a Sexual Orientation? *Archives of Sexual Behavior*, 231-236.
- Seto, M. C. (2017). The Puzzle of Male Chronophilias. *Archives of Sexual Behavior*, 46, 3–22.

- Shields, R. T., Murray, S. M., Ruzicka, A. E., Buckman, C., Kahn, G., Benelmouffok, A., & Letourneau, E. J. (2020). Help wanted: Lessons on prevention from young adults with a sexual interest in prepubescent children. *Child Abuse & Neglect*, 104416.
- Smits, L. (2019, October 8). *Transcriberen van een interview*. Retrieved from Scribbr: <https://www.scribbr.nl/onderzoeksmethoden/interview-transcriberen/>
- Soethout, P., & Becker, A. (2017, November 21). *pedofilie vs pedoseksualiteit*. Retrieved December 8, 2018, from onderzoeksredactie: <http://www.onderzoeksredactie.fhj.nl/onderzoek/pedofilie-vs-pedoseksualiteit/>
- Stop It Now België. (2017, May 19). *FAQ*. Retrieved June 17, 2020, from Wat is het verschil tussen pedofilie en pedoseksualiteit?: <https://stopitnow.be/faq>
- StopitNow. (2016, June 23). *Wie zijn wij?* Retrieved July 10, 2019, from Stop it Now: <https://gevoelens.stopitnow.nl/wie-zijn-wij/>
- Tang, Y., & Hew, K. F. (2019). Emoticon, Emoji, and Sticker Use in Computer-Mediated Communication: A Review of Theories and Research Findings. *International Journal of Communication*, 2457–2483.
- TEDMED. (2019, September 12). *Child sex abuse is preventable, not inevitable* [video] YouTube. <https://www.youtube.com/watch?v=h2iV3Gf0lVA>
- TEDx Talks. (2018, April 13). *Let's be mature about pedophilia* [video] YouTube. <https://www.youtube.com/watch?v=egiBgmvv8wA>
- the Institute for Work & Health. (2015). What researchers mean by primary, secondary and tertiary prevention . *AtWork*, 2.
- Tieleman, M. (2011). *Levensfasen. De psychologische ontwikkeling van de mens*. Den Haag: Boom Lemma Uitgevers.
- Ullerstam, L. (1967). *The Erotic Minorities: A Swedish view*. Londen: Calder & Boyars.
- Van Beemen, L., & Beckerman, M. (2018). *Ontwikkelingspsychologie*. Groningen: Noordhoff Uitgevers.
- van Gelder, N. (2016, June 21). *Blog: Pedofilie verzwegen thema in seksuele voorlichting*. Retrieved July 16, 2019, from zorgwelzijn.nl: <https://www.zorgwelzijn.nl/blog/blog-pedofilie-is-een-verzwegen-thema-in-seksuele-voorlichting/>
- van Hoeck, K. (2015). Preventieve hulp voor mensen met pedofiele gevoelens. *Tijdschrift Klinische Psychologie*, 45. 167-174.
- van IJzendoorn, M., & de Frankrijker, H. (2005). *Pedagogiek in beeld: een inleiding in de pedagogische studie van opvoeding, onderwijs en hulpverlening*. Houten: Bohn Stafleu Van Loghum.

- Ward, T., & Siegert, R. J. (2002). Towards a comprehensive theory of child sexual abuse: A theory knitting perspective. *Psychology, Crime & Law*, 8:4, 319-351.
- Wolpe, J. (1969). *The practice of behavior therapy*. New York: Pergamon Press.
- Ybarra, M. L., Mitchell, K. J., Palmer, N. A., & Reisner, S. L. (2015). Online social support as a buffer against online and offline peer and sexual victimization among U.S. LGBT and non-LGBT youth. *Child Abuse & Neglect*, 123-136.

Bijlagen

Bijlage 1: Operationalisatietabel

Wat zijn kenmerken van pedofiele gevoelens bij jongeren?

Begrip	dimensies	indicatoren	Vragen in vragenlijst
Pedofiele gevoelens – seksuele en/of romantische gevoelens voor kinderen tussen de vier en twaalf jaar (Seto, 2012).	Positieve gevoelens en gedachten	• Verliefd zijn • Vertederd zijn • Iemand leuk vinden • Bij iemand willen zijn • Fantaseren over vriendschap of een romantische relatie • Fantaseren over intimiteit (Möller, 1983).	• Kun jij je gevoelens beschrijven in de breedste zin van het woord? (wanneer heb je ze ontdekt?) • Wat zijn de positieve aspecten van deze gevoelens (voor kinderen)? • Wat zijn de negatieve aspecten van deze gevoelens (voor kinderen)?
	Negatieve gedachten en gevoelens	• Verdrietig zijn • Liefdes verdriet hebben • Interne stigma ervaren • Onbegrepen voelen • Schaamte voelen • Eenzaamheid voelen (Möller, 1983; Houtepen, Sijtsma, & Bogaerts, 2015)	

Welke wensen hebben jongeren met pedofiele gevoelens ten aanzien van het leren omgaan met hun seksuele geaardheid?

Begrip	dimensies	Indicatoren	Vragen in vragenlijst
wensen van pedofiele jongeren ten aanzien van het omgaan met hun seksuele geaardheid – suggesties van hoe de buitenwereld die bestaat uit verschillende dimensies, het beste om kan gaan met pedofilie en pedofiele jongeren (Oliver, 2005; Jacobson, 2013)	Omgang binnen het gezin	• Accepteren • Respecteren • Begrijpen • Ondersteunen • Vertrouwen • Vragen stellen	• Hoe zou je willen dat je ouders en andere gezinsleden met je om zouden gaan? • Hoe kan je gezin jou ondersteunen met het omgaan met je gevoelens? • Hoe zou jouw directe omgeving om moeten gaan met jouw gevoelens? • Wat zou school/de kerk/je sportclub kunnen betekenen voor je met betrekking tot omgaan met jouw gevoelens? • Welke vragen van ouders zouden beantwoord moeten worden door professionals over pedofilie? • Wat zou de maatschappij en de politiek moeten doen met betrekking tot het omgaan met jouw gevoelens?
	Omgang binnen de directe omgeving	• Hulp aanbieden • Een vertrouwenspersoon aanbieden • Praatgroepen faciliteren • Voorlichting aanbieden op school • Meer informatie/literatuur aanbieden vanuit school • De gelegenheid om met een oudere peer te kunnen praten • Hulp voor vragen van ouder	
	Omgang vanuit de politiek en de maatschappij	• Hulp aanbieden op gezinsniveau • Investeren in hulp en (bij) scholing van professionals • Mee denken over praktische oplossingen. • Luisteren naar oplossingen omtrent kindermisbruik.	

‘Wat is bekend over instellingen die op een adequate manier jongeren met pedofiele gevoelens benaderen?’

Begrip	dimensies	Indicatoren	Vragen in vragenlijst.
Adequate manier van benaderen van jongeren met pedofiele gevoelens – Specifieke sensitiviteit van de zorgverlener die vanuit een niet-oordelende houding, met expliciete en eenduidige vragen, probeert een helder beeld te krijgen van de aard van de gepresenteerde problemen (GGZ Standaarden, 2020).	Bejegening (GGZ Standaarden, 2020)	• Empathische houding • Focus op feiten en klachten • Pedagogisch	• Sinds wanneer en waarom begon u te werken met mensen met pedofiele gevoelens? • Welke visie heb je op de juiste hulp, ondersteuning of coaching voor mensen met deze gevoelens? • Op welke wijze verschilt uw benadering jegens jongeren in vergelijking met volwassenen? • Zou u de vragen van ouders van pedofiele jongeren kunnen beantwoorden?
	Kennis zorgverleners (GGZ Standaarden, 2020)	• Over secundaire klachten • Over mogelijke problemen in het persoonlijke leven van de jongere • Over de maatschappelijke mogelijkheden en knelpunten van de jongere	
	Hulp voor persoonlijke situatie (GGZ Standaarden, 2020)	• Hulp gericht op de daadwerkelijke hulpvraag van de jongere • Hulp gericht op omgang met seksuele gevoelens, toekomstplannen en/of alternatieve emotionele en seksuele uitlaatkleppen • Hulp gericht op het vinden van een maatschappelijk verantwoorde manier om met pedofiele gevoelens om te gaan	

	Hulp voor directe omgeving	• Hulp gericht op steun bij <u>coming-out</u> en verantwoord uiten van gevoelens • Hulp gericht op de omgang met maatschappelijk stigma rond de parafilie • Hulp gericht op de directe omgeving van de hulpzoekende	
	Visie	• Op pedofilie in het algemeen • Op rol van ouders • Op voorlichting • Op verschil ouderen en jongeren met pedofiele gevoelens • Op politieke invloed	

‘Welke primaire en secundaire interventies worden ondernomen ten aanzien van jongeren met pedofiele gevoelens?’

begrip	dimensies	indicatoren	
<i>Primaire en secundaire interventies- Handelingen om de ontwikkeling van het kind een duw in de goede richting te duwen (van IJzendoorn & de Frankrijker, 2005). Primaire om problematiek en psychische klachten te voorkomen, secundaire om de impact van problematiek en psychische klachten te reduceren (the Institute for Work & Health, 2015).</i>	primaire	• Probleemverheldering / intake. • Voorlichting • Hulpgroepen • Chatgroep • Gesprekken met ouders	• Welke interventies zet u in voor mensen met pedofiele gevoelens? • Hoe zou voorlichting gevormd kunnen worden
	secundaire	• Cognitieve gedragstherapie • Exposure therapie • Compassiegerichte therapie • ACT	

Bijlage 2: interviewopzet

Alvorens het interview is het doel van het onderzoek uitgelegd en heeft de respondent inzage gekregen in de deelvragen.

Interviewvragen voor respondenten met pedofiele gevoelens

1. Kun jij je misschien voorstellen? Met je nickname en leeftijd?
2. Kun jij je gevoelens beschrijven in de breedste zin van het woord? (wanneer heb je ze ontdekt?)
3. Wat zijn de positieve aspecten van deze gevoelens (voor kinderen)?
4. Wat zijn de negatieve aspecten van deze gevoelens (voor kinderen)?
5. Hoe zou je willen dat je ouders en andere gezinsleden met je om zouden gaan?
6. Hoe kan je gezin jou ondersteunen met het omgaan met je gevoelens?
7. Hoe zou jouw directe omgeving om moeten gaan met jouw gevoelens?
8. Wat zou school/de kerk/ je sportclub kunnen betekenen voor je met betrekking tot omgaan met jouw gevoelens?
9. Stel je voor, jij kan je ouders vertellen over jouw pedofiele gevoelens. Welke vragen denk je dat je ouders hebben voor jou of voor hulpverleners?
10. Wat zou de maatschappij en de politiek moeten doen met betrekking tot het omgaan met jouw gevoelens?

Interviewvragen voor respondenten met een achtergrond als zorgprofessional

1. Sinds wanneer en waarom begon u te werken met mensen met pedofiele gevoelens?
2. Welke visie heeft u op de juiste hulp, ondersteuning of coaching voor mensen met deze gevoelens?
3. Op welke wijze verschilt uw benadering jegens jongeren in vergelijking met volwassenen?
4. Zou u de vragen van ouders van pedofiele jongeren kunnen beantwoorden?
5. Hoe ontstaat het?
6. Komt het door ons?
7. Is mijn kind nog te vertrouwen?
8. Hoe kan ik mijn kind ondersteunen?
9. Welke interventies zet u in voor mensen met pedofiele gevoelens?
10. Hoe zou voorlichting gevormd kunnen worden?
11. Wat zou de politiek kunnen betekenen voor pedofiele jongeren?

Bijlage 3: Codeboom

Kleurenlegenda Evert – Apollo – Lexi – Bas – Mike

Selectieve code	Axiale code	Aantal keer genoemd
<i>Wat zijn kenmerken van pedofiele gevoelens bij jongeren?</i>		
Aantrekking tot kinderen	Seksuele aantrekking	X X X X X
	Fysieke aantrekking	X X X X X
	Emotionele aantrekking	X X X X
Internaliserende negatieve gevoelens	Moeizame acceptatie pedofiele gevoelens	X X X
	Minderheid binnen een minderheid	X
	Met een geheim moeten rondlopen	X X X X X
	Wanhoop	X
	Zelfhaat	X X
	Eenzaamheid	X X X
	Geen verliefde gevoelens kunnen ervaren	X
	Liefdesverdriet	
	Het besef om nooit een romantische relatie te kunnen hebben	X X
	Het besef om nooit bepaalde intimiteit te kunnen ervaren	X X X
	Zich geassocieerd voelen met pedoseksualiteit	X X
	Zich schuldig voelen als je met kinderen werkt	X
Maatschappelijk stigma ervaren	Zich gediscrimineerd voelen	X
	Hypocrisie ervaren	X
	Zich gehaat voelen	X X

	Geassocieerd worden met misbruik	X X
	Zich ergeren aan de media	X X
	Zich ergeren aan hoe de maatschappij pedofilie niet snapt	X X
<i>Welke wensen hebben jongeren met pedofiele gevoelens ten aanzien van het leren omgaan met hun seksuele geaardheid?</i>		
Omgang en hulp op <u>micro-niveau</u>	Begrip vanuit het gezin	X X
	Vertrouwen vanuit het gezin	X X X X
	Erkenning vanuit het gezin	X X
	Accepteren als een geaardheid	X X X X
	Het verschil tussen misbruik en pedofilie kennen	X
	Luisteren naar het verhaal	X X X
	Ruimte geven	X
	Ondersteunen tijdens moeilijke momenten	X X X
	Voorlichting vanuit school	X X X X X
	Veilig schoolklimaat creëren, kinderen acceptatie aanleren	X
	Niet oordelen	X
	Vragen stellen	X X
	Open stellen	X X
	Openheid	X
	Luisteren naar suggesties	X

	Begrip vanuit de kerkgemeenschap	X
	Vertrouwen vanuit de kerkgemeenschap	X
	Meer betrokken zijn bij jonge familieleden	X
Omgang en hulp op exo -niveau	Opvoedingsondersteuning met kennis over pedofilie	X X X X
	Jeugdzorg moet open staan voor jongeren met pedofiele gevoelens	X
	Het probleem niet meteen oplossen met medicatie	X
	Jeugdhulpverlening buiten het juridisch kader beschikbaar stellen	X X X
	Het dialoog aan gaan	X
	Heteronormativiteit erkennen	X
	Literatuur aanbieden over pedofilie	X
	Campagne voeren over pedofilie	X X
	Anoniem hulp kunnen krijgen	X
	Algemene accepterende en open houding vanuit de hulpverlening	X X
	Ondersteunende gesprekken met een professional	X
	Contact met gevoelsgenoten	X
	Media moet het beeld van pedofilie veranderen	X X

	Het verschil tussen geaardheid en daad erkennen	X X
	Medicatie aanbieden als het kan	X X
	Pedagogische werkvelden moeten juist snappen dat pedofielen meer betrokken zijn bij kinderen	X
	Hulp voor comorbiditeit	X
Omgang en hulp op <u>macro-niveau</u>	Mensenrechten van pedofielen erkennen	X X
	Eenzaamheid tegen gaan	X
	Discriminatie tegen gaan	X X
	Onschadelijke alternatieven niet ontnemen	X X
	Proberen te voorkomen dat iemand niks te verliezen heeft	X
	Begrip vanuit de maatschappij	X X X
	Snappen wat pedofilie is	X X
	Onderzoeken realiseren over onschadelijke alternatieven	X
	Campagne voeren	X X

<i>Wat is bekend over instellingen die op een adequate manier jongeren met pedofiele gevoelens benaderen?</i>		
Bejegening	focus op feiten en klachten	X
	niet-adviserend alleen als er om wordt gevraagd	X
	Directief	X X
	Empathisch	X X X
	Pedagogisch	X X
	Onderzoekend	X
	Leidend	X
Kennis zorgverleners	mogelijke problemen in het persoonlijke leven	X
	Over de maatschappelijke mogelijkheden en knelpunten	X X X
	Over secundaire klachten	X X
Hulp voor de persoonlijke situatie	Hulp moet gericht zijn op acceptatie van jezelf als persoon die pedofiele gevoelens heeft en jezelf ruimte te geven om te zijn wie je bent	X X
	Hulp gericht op de daadwerkelijke hulpvraag van de jongere	X X
	Hulp gericht op omgang met seksuele gevoelens, toekomstplannen en/of alternatieve emotionele en seksuele uitlaatkleppen	X X
	In gaan op de opvoeding van jongeren	X
Hulp directe omgeving	Hulp gericht op steun bij coming-out en verantwoord uiten van gevoelens.	X
	duidelijk maken dat steun	X

	belangrijk blijft tot hoge leeftijd	
Visie	Jongeren zijn kwetsbaar Jongeren zijn makkelijk beïnvloedbaar Jongeren moeten een plek hebben Jongeren moeten niet behandeld worden als tikkende tijdbommen Bij jongeren langer stilstaan over wat pedofilie is Vragen van jonge kinderen (over seksualiteit) beantwoorden en het daarbij laten Voorlichting moet passen bij de ontwikkelingsfase van het kind Peergroepen moeten makkelijker bereikbaar zijn Minder stigmatiserend doen over peergroepen Stop it Now! zou meer kunnen doen Stop it Now! sluit niet aan bij de hulpvraag Mensen met pedofiele gevoelens niet weren uit de maatschappij Conversie therapie werkt niet Jongeren zijn meer flexibel	X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X X

	Voorlichting geven tijdens maatschappijleer	X
	Laagdrempelige organisaties moeten beter geïnformeerd worden over pedofilie	X
	Oudere pedofielen kunnen jongere pedofielen adviseren	X
	Jeugdzorg moet beter geïnformeerd worden	X
	Paniek vergroot juist de kans op misbruik	X
	Rol van ouders bij primaire en secundaire interventies	X X X
	Regering moet meer onderzoeken faciliteren voor onschadelijke alternatieven	X
	Volwassene pedofielen meer vastgeroest	X
	Jongeren zijn gevoelig voor stigma	X
	Pessimistische houding moet je ombuigen	X
	Voorlichting over seksuele diversiteit al op het basisonderwijs	X
	Regering moet subsidie verlenen waar nodig	X

<i>‘Welke primaire en secundaire interventies worden ondernomen ten aanzien van jongeren met pedofiele gevoelens?’</i>		
Primaire	Intake/probleemverheldering	X X X
	Voorlichting met pedofilie als onderdeel van seksuele diversiteit	X X
	Voorlichting voor professionals	X
	Psycho-educatie	X
	Hulpgroepen	X
Secundaire	Cognitieve gedragstherapie	X
	EMDR	X
	ACT	X

Bijlage 4: Interview met Lexi + codering

S: hoi ik heb je uitgenodigd voor een interview voor dit onderzoek, mijn naam is Sanury Sar dan weet je meteen mijn volledige naam. Ik studeer pedagogiek en ik doe dit onderzoek voor mijn afstudeer scriptie. Zou jij je in het kort kunnen voorstellen?

E: Ja ik gebruik nu even de nickname Lexi, ik ben 23 jaar. Wat wil je nog meer weten? Ik ben achter mijn pedofiele gevoelens gekomen vier jaar geleden zo'n beetje. Toen heb ik eigenlijk ook meteen hulp gezocht ook.

S: dus toen je 19 was en je kwam er achter, heb je meteen hulp gezocht?

E: Ja.

S: Zou je deze pedofiele gevoelens kunnen beschrijven in de breedste zin des woords?

E: het zijn seksuele gevoelens, ik hoor andere mensen met pedofiele gevoelens ook praten over verliefde gevoelens en dat is bij mij niet of nog niet aan de orde gekomen. Het is eigenlijk voor mij **alleen een seksuele aantrekking.**

S: Dus als ik het goed begrijp heb jij **fantasieën** over intimiteit met jonge kinderen?

E: Ja en dat zijn kinderen van 3 a 4 jaar tot ongeveer 10 jaar. Jongens en meisjes.

S: Beiden geslachten en van 3 tot 10 jaar ongeveer en de fantasieën gaan over intimiteit.

E: Ja

S: Wat zijn de positieve aspecten van deze gevoelens? Want als jij fantaseert over intimiteit met iemand, dan vind je iemand aantrekkelijk. Wat vind jij precies aantrekkelijk?

E: Dit heb ik in het begin van de behandeling uitgebreid besproken met mijn therapeut, die wou helemaal het naadje van de kous weten, maar uiteindelijk is daar uitgekomen dat ik **het lichaam van die kinderen aantrekkelijk vind zoals ik het lichaam van een volwassen vrouw aantrekkelijk vind.** Ik kan niet precies definiëren wat daar nou precies aantrekkelijk aan is voor mij. Maar het gaat dus echt om het lichaam.

Opmerking [S1]: intieme aantrekking

Opmerking [S2]: intieme aantrekking-fantasieën

Opmerking [S3]: Fysieke aantrekking: vorm

S: het lichaam, dus de vorm?

E: Ja **de vorm** en niet zozeer het karakter of de band die ik opbouw met ze ofzo.

S: Heb jij ook een voorkeur bij kinderen? Dus misschien de kleur haar of ogen? Wat vind jij het allermooiste?

E: *lacht* Weetje dat ik daar eigenlijk nog nooit over heb nagedacht eigenlijk? **Ik heb sowieso een voorkeur voor jongens boven meisjes.** Qua haar niet echt, het is meer de lichaamsbouw. Misschien ook meer **de tint van het lichaam, dus wat meer bruinig.** Wat donkerder zeg maar en slank, dus niet dik.

S: en wat maakt jongens precies mooier dan meisjes?

E: Een hele goede vraag.. vind ik echt een lastige die ik niet kan beantwoorden.

S: dat is niet erg, misschien een vraag om later over na te denken. Wat is de keerzijde van deze gevoelens? Wat zijn de negatieve gevoelens die erbij komen?

Opmerking [S4]: Fysieke aantrekking: vorm

Opmerking [S5]: Voorkeur voor jongens

Opmerking [S6]: Fysieke aantrekking: getinte huidskleur en slanke lichaamsbouw

E: voor mij best aardig wat. Het is heel lastig om te accepteren gewoon überhaupt dat je die gevoelens hebt. Ik zie bijvoorbeeld bij andere pedofiele mensen als ik met ze praat dat ze ook verliefde gevoelens hebben en dan ben ik mij er heel erg van bewust 'hey dat is bij mij niet zo'. Dat vind ik ook heel erg moeilijk omdat je het dan toch op een andere manier ervaart. Op één of andere manier denk ik dat dat niet word gezien als iets goeds als alleen het seksuele op de voorgrond staat. En ja.. je loopt met een geheim rond, je kan het niet zomaar aan iemand vertellen. Je moet altijd kijken of iemand te vertrouwen is.

Opmerking [S7]: Internaliserende negatieve gevoelens - moeite met zelfacceptatie

Opmerking [S8]: Internaliserende negatieve gevoelens - anders zijn dan andere pedofiele personen

Opmerking [S9]: Internaliserende negatieve gevoelens - rondlopen met een geheim

S: en de gevoelens die meer naar jezelf gekeerd zijn? Zou je die kunnen beschrijven, de negatieve gevoelens naar jezelf toe door deze gevoelens voor kinderen?

E: In het begin was het echt zelfhaat. Echt elke keer als ik er maar aan dacht dat ik mijzelf haatte en verdriet; 'waarom ik nou?'. En een beetje wanhoop, gewoon een hele mengeling van negatieve gevoelens eigenlijk. En dat is nu eigenlijk wel gedimd, maar ik zie het nog steeds niet als iets goeds. Ik zie het als een soort handicap of iets dergelijks, waarmee je opgezadeld zit, waar ik mee moet leren leven dan iets wat mijn leven verrijkt. Misschien ook wel omdat het alleen seksuele gevoelens zijn en geen verliefde gevoelens.

Opmerking [S10]: Internaliserende negatieve gevoelens - zelfhaat

Opmerking [S11]: Internaliserende negatieve gevoelens - wanhoop

Opmerking [S12]: Internaliserende negatieve gevoelens - geen verliefde gevoelens ervaren

S: je had liever gehad dat als je dan deze gevoelens had, dat verliefdheid er dan bij zat.

E: Ja misschien wel! Omdat je dan ook toch meer kan relateren aan de andere pedofielen. Ook omdat de mensen die ik heb gesproken privé, toen ik in de chat zei 'ik heb geen verliefde gevoelens' toen werd ik door een aantal mensen privé gemessage en die zeiden 'joh dat heb ik ook' en die zijn nu niet echt actief in de chat, maar die doen zich ook niet anders voor dan ze zijn ofzo. Dat was voor mij een openbaring, maar elk van die mensen die dat dus mij berichtte, bekenden allemaal dat ze wel dingen hadden gedaan met kinderen. Toen had ik zoiets van kut..

Opmerking [S13]: Internaliserende negatieve gevoelens - anders zijn dan andere pedofiele personen

Opmerking [S14]: Internaliserende negatieve gevoelens - associatie met pedoseksualiteit.

S: ooh.. dat is wel echt heel erg vervelend..

E: Ja.. Ook omdat ik denk 'dus iedereen die dus geen verliefde gevoelens heeft, die gaat blijkbaar dus toch sneller de grens over. Tenminste dat is dan wat ik dan snel concludeer en ja dat maakt dan dat ik over mijzelf er ook niet goed over voel..

Opmerking [S15]: Internaliserende negatieve gevoelens - associatie met pedoseksualiteit

S: Kan het zo zijn dat je die verliefde gevoelens niet hebt omdat je het nooit een kans hebt gegeven? Dat die gelegenheid zich nooit voor deed?

E: Nee ik denk gewoon dat het niet bestaat bij mij. Ik heb dat ook uitgebreid weer besproken met mijn therapeut. Kijk, er zijn wel een aantal jongens die ik heel erg knap vind en aantrekkelijk, maar nooit zo dat ik verliefd op ze word, dat ik ze kadootjes wil geven of wil verwennen. Het is gewoon zo dat ik ze alleen heel aantrekkelijk vind.

Opmerking [S16]: Intieme gevoelens - seksuele aantrekking.

S: dan gaan we nu verder met het volgende deel: Dit zal vooral gaan over hoe jouw omgeving, je vrienden en familie, om met je zouden gaan. Ook hoe de instellingen waar je naar toe gaat buiten huis, zoals school, sport, de kerk, met je om zouden moeten gaan. En wat de politiek, de maatschappij zouden moeten doen of weten zodat wij het makkelijker kunnen maken voor mensen met dezelfde gevoelens zoals jij. Je hebt net verteld voordat we het interview startten, dat jij je ouders het nog niet hebt verteld en ik weet niet of je broers of zusjes hebt.. Ja je had volgens mij een jonger broertje?

E: Ik heb twee broertjes, drie zusjes en een zus. Dus in totaal zeven.

S: Je bent de middelste dus?

E: De tweede. Maar die weten het allemaal niet.

S: Nee, maar stel je voor je kan het ze vertellen, hoe zou je willen dat ze met je omgaan? Met betrekking tot jouw gevoelens.

E: Hoe hun eerste reactie is en hoe het ook daarna zou gaan?

S: Ja! Wat zou voor jou de ideale manier zijn?

E: Nou als ik het ze ooit zou vertellen dan zou ik gewoon willen dat ze eerst luisteren naar me zonder te oordelen. Dat ze open staan voor wat ik te zeggen heb en ook vooral de vragen stellen die ze hebben en dan luisteren naar wat ik daarop te antwoorden heb. En dat ze op de langer termijn ook gewoon vertrouwen in mij hebben. Als ze iets niet zeker weten, dat ze dat dan vragen bijvoorbeeld.

S: dus dat er openheid is?

E: Dat er openheid is en dat het niet iets is wat verzwegen word.

S: En hoe zouden je kunnen ondersteunen met betrekking tot het omgaan met jouw gevoelens? Bijvoorbeeld op momenten dat je het moeilijk hebt?

E: Naja toen ik nog thuis woonde, had ik best wel een aantal moeilijke momenten. Ik voel mij heel erg aangetrokken tot mijn broertje en die voelde zich gewoon heel erg op zijn gemak bij mij. In de ochtend kwam hij bijvoorbeeld naar boven om mij wakker te maken en dat was harstikke lief maar dat was voor mij niet echt handig om dan alleen met hem te zijn, dus dat was dan best wel moeilijk. Dus op zulke momenten hadden mijn ouders mij kunnen helpen als ze het wisten, door op te letten dat hij niet zelf naar boven ging, maar beneden bleef om op mij te wachten. Want nu zorg ik er voor dat ik niet te lang alleen met hem in één ruimte ben voor een lange tijd. Dat kan ik prima, dus het lukt mij prima maar het is handig als ik soms wat hulp erbij heb.

Opmerking [S17]: Omgang vanuit gezin-

- Luisteren
- Niet oordelen
- Open staan
- Vragen stellen
- Vertrouwen hebben

Opmerking [S18]: Omgang van uit gezin - openheid

Opmerking [S19]: Omgang van uit gezin- ondersteunen in moeilijke tijden en luisteren naar suggesties

S: Dus de afspraken die je nu met jezelf hebt gemaakt met betrekking tot het omgaan met je broertje, had je graag gewild dat jouw ouders die afspraken met je hadden gemaakt.

E: Ja dat ze mij daar in hadden kunnen ondersteunen laat maar zeggen. En dan op initiatief van mij, dus niet dat ze zelf iets aandragen zoals 'we willen niet meer dat', maar dat ik zeg ik wil graag dat jullie mij helpen hier in.

S: Omdat jij je grenzen zelf heel goed kent en toen je er achter kwam was je in middels al volwassen dus dat ze vertrouwen in je hadden als volwassen persoon die zelf heel goed wist wat kon en wat niet kon.

E: Ja!

S: Welke vragen denk je dat je ouders hebben voor jou of voor hulpverleners?

E: Hoe het kan dat zoiets kan gebeuren, hoe het kan dat iemand zulke gevoelens heeft, of het ooit weer over gaat, of zij hier aan hebben bijgedragen op één of andere manier. Waarschijnlijk ook vragen of ik nou nog wel te vertrouwen ben, en ze zullen in het eerste gesprek hierover ook wel vragen of ik ooit iets schimmigs gedaan. En vast ook wel 'hoe kunnen we je ondersteunen, hoe kunnen wij je helpen?'.)

Opmerking [S20]: Omgang van uit gezin- ondersteunen in moeilijke tijden en luisteren naar suggesties

Opmerking [S21]: Vragen die ouders kunnen hebben

- Hoe ontstaat het?
- Gaat het ooit over?
- Komt het door ons?
- Is mijn kind nog te vertrouwen?
- Heeft mijn kind ooit iets gedaan?
- Hoe kan ik mijn kind helpen en ondersteunen?

S: Hoe zou je directe omgeving met jou om kunnen gaan het beste? Dus jouw school, werk, de kerk bijvoorbeeld waar je naar toe gaat. Alles waar je buiten je gezin en vrienden contact mee hebt.

E: De mensen die het weten daarmee gaat het eigenlijk heel goed, dat is dat groepje vrienden van de kerk waar ik het nu over heb. Die hebben het gewoon geaccepteerd, toen ik het ze heb verteld waren ze er erg open over en hebben ze best een hoop vragen gesteld, om gewoon beter te kunnen weten hoe het precies zat voor mij. Wat voor mij fijn was geweest, of zou zijn is dat ze nu nog wat opener zouden zijn om er over te praten, want als ik er nu over begin, dan vinden ze het een beetje ongemakkelijk en dan willen ze eigenlijk snel weer over iets anders praten. Dat snap ik ook wel omdat het gaat over een seksuele aantrekkingskracht van mij dan.

S: dus in het begin ging het vrij goed? Maar momenteel lijkt het vrij stroef te gaan omdat het voor hun een afgesloten hoofdstuk lijkt te zijn, wat het voor jou niet is.

E: Ja. Ik heb er in het begin goed over kunnen praten, ik ben ook nog gebeld door de leider van dat groepje, want het wordt echt georganiseerd. En toen zeiden ze van 'kunnen we hier nog iets mee? We vinden het wel belangrijk om hier iets mee te doen' maar dat is eigenlijk nog nooit van de grond gekomen. Om er iets mee te doen bedoeld ze dan mee ondersteunen, door samen te bidden ofzo weetje. Nou dat is dus niet van de grond gekomen, maar wat ze wel hebben gedaan is toen ik het vertelde vroeg ik of ze mij liever niet meer willen vragen om op te passen, toen zeiden ze 'wil je dat we het niet meer vragen of wil je dat we het vragen met het vertrouwen dat jij gewoon Lexi bent? Dat we je kunnen vertrouwen zeg maar'. Dus dat was wel een fijne opmerking.

S: Ondanks dat jij je gevoelens hebt geopenbaard, hadden ze alsnog het vertrouwen in je dat dat nooit zou doen bij kinderen.

E: Ja, ze stonden er nog steeds open voor.

S: Ja want ze kennen je al langer dan vandaag.

E: Ja en dat was wel heel fijn.

S: Doordat zij dat aanboden en dus dat vertrouwen nog in je hadden, 'Ik denk niet dat ze dat zou doen bij onze kinderen' vergrootte dat dan niet het vertrouwen in jezelf?

Opmerking [S22]: Steun op micro

niveau:

- Steun van uit kerkgenootschap
- Open praten
- Vragen stellen

Opmerking [S23]: Steun op micro

niveau

- Vertrouwen hebben

E: Deels, maar aan de andere kant maakte het voor mij moeilijker om dan op dat gebied om dan nogmaals hulp te vragen, omdat het voor mij moeilijk was om dit te zeggen 'joh, kunnen jullie mij alsjeblieft niet vragen?'. Ik heb het daar moeilijk mee omdat eigenlijk het liefste wel wil kunnen doen, maar ik weet dat het gewoon niet verstandig is voor mij. Wat ik toen tegen mijn therapeut zei was 'ze lijken niet helemaal te begrijpen hoe moeilijk het kan zijn, dat ze dat nog vragen of aanbieden, maar tegelijkertijd vond ik het wel heel fijn om te horen dat ze vertrouwen in mij hadden'.

S: Het enige wat je jammer vond is dat ze je eigen grens daarin en de manier hoe jij jezelf kent, dus niet begrijpen.

E: Ja, maar ook goed dat ze dus om verduidelijking vragen.

S: Je hebt meteen hulp gezocht. Kun je misschien meer vertellen over de hulp die je krijgt?

E: Ik heb hulp gezocht via Stop It Now! Ik zocht via google naar 'pedofiele gevoelens' en toen kreeg ik op een gegeven moment die Stop It Now website onder ogen en toen heb ik ze gebeld een paar

keer. Die vrouw heette Eva en die heeft mij in contact gebracht met Herman, met hem heb ik de eerste 3 maanden anoniem gesprekken gevoerd.

S: Anoniem aan de telefoon.. of..?

Opmerking [S24]: Steun op micro

niveau: luisteren naar suggesties

Opmerking [S25]: Steun op exo

niveau: anoniem hulp kunnen krijgen.

E: Eerst een keer anoniem aan de telefoon en toen zonder dat ik mij hoefde in te schrijven daar. Ze bieden een soort service aan zodat alle mensen die via Stop It Now binnen komen (alle tijd en kansen krijgen om zich op hun gemak te voelen en om te besluiten of ze verder willen gaan.)

Opmerking [S26]: Steun op exo niveau- vertrouwen winnen

S: dus je hebt zelf helemaal niks te hoeven betalen, het was gewoon gefaciliteerd.

E: Ja klopt! Dus ik ben gesprekken aangegaan met Herman, dat is nu vier jaar geleden en daar hoefde ik ook niks voor te betalen, dat gaat allemaal via de verzekering. Dat is wel heel erg prettig. De hulp was in de eerste instantie op de pedofiele gevoelens, maar toen zei Herman al snel tegen mij dat ik de borderline persoonlijkheidsstoornis heb. Dat was toen aan de volle gang, en hij vroeg zich af of die pedofiele gevoelens daar aan gelinkt waren. Toen gingen we kijken of het mogelijk was dat als die borderliner verminderd werd of weg ging...

S: Dat de scherpe randjes er van af gaan..

E: Ja en of dan die pedofiele gevoelens dan verminderen of weg gaan. We hebben ons toen daar twee of drie jaar op gefocust eigenlijk en is de borderliner weg maar zijn die pedofiele gevoelens er nog steeds. Dan kan ik eigenlijk wel concluderen dat het in de basis zit.

S: Kan het zo zijn dat de combinatie van die twee het heel erg moeilijk maakt om er mee om te gaan..

E: Ja..

S: Om je gedachtes dan op orde te zetten, om je emoties te beheersen..

E: (Ja zeker, nee dat was niet lekker en toen ben ik ook aan de medicijnen gegaan voor mijn depressie. Dat was Escitalopram en die zorgde er ook voor dat mijn libido wat verlaagd werd. Dus dat heeft ook een hoop geholpen, vooral in het begin om het te reguleren. En daar zit ik nog steeds aan en dat zal ook wel een tijdje blijven omdat ja ik voel me goed.)

Opmerking [S27]: hulpverlening- hulp voor comorbiditeit

S: wel heel erg fijn dat jij je stuk beter voelt.

E: ja zeker.

S: en wat vond je fijn aan Herman zijn benadering jegens jou?

E: (Dat hij open stond voor wat ik had te zeggen, ik kon alles zeggen. Juist de dingen die ik niet wilde zeggen wilde hij weten, details die ik zelf niet eigenlijk niet wou weten zei hij over dat het juist goed was om die te bespreken. Dus hij stond heel erg open, hij was heel erg acceptierend. Hij was heel erg kalm en van het 'prima, vertel maar!'. Hij gaf mij de ruimte, ik heb er echt wel zes maanden á twaalf maanden er over gedaan om hem te vertrouwen en dat vond hij prima.)

Opmerking [S28]: Hulpverlening-
•Openstaan
•Accepteren
•De ruimte geven

S: Dat is fijn, kun je misschien therapieën of interventies die hij heeft..

E: Wij hebben voor de borderline heel erg hard met schematherapie gewerkt, ik weet niet of je het kent?

S: Ja

E: We hebben dus imaginaties gedaan en..weet je wat dat is?

S: Het lijkt op 'imagination' dat woord?

E: Ja, je hebt dus bepaalde herinneringen uit je verleden, die gewoon rot herinneringen zijn. Daar ga je naar terug, je doet je ogen dicht en je gaat die herinnering navertellen alsof je er zelf weer in bent als klein kind. De therapeut helpt je dan om je daarin om dat te vertellen enzovoorts en als je dan op het hoogtepunt bent, dan stapt de therapeut in en die zorgt er dan voor dat het anders gaat lopen het 'rescripting' eigenlijk van een herinnering.

S: dus eigenlijk hoe je zou willen reageren of willen handelen.

E: Ja en dat er wel iemand is die voor je vecht.

S: Waren er nog andere therapieën of methodes die echt betrekking hadden tot jouw pedofiele gevoelens? Kun je die ook benoemen?

E: Met dat was het vooral praten.

S: ondersteunende gesprekken en het in contact brengen met lotgenoten.

E: Ja

S: Je benoemde voor het interview dat wat je werk beter had kunnen doen, kun je daar iets over vertellen?

E: Ik werk in een apotheek, en we hebben dan af en toe van die levensgrote posters weet je wel van bepaalde merken. Er was één keer een enorme poster van een jongentje in een onderbroek (lacht)

S: jaaa...

E: en daar moest ik dan de hele dag tegen aan kijken! Dat was voor mij niet zo geweldig. En toen had ik een suggestie om die er af te halen, maar dat vonden ze niet nodig..

S: Ze wisten natuurlijk niet van je..

E: Nee klopt..

S: Maar dit slaat dan wel weer op wat jij de maatschappij mee zou willen geven met betrekking tot jouw gevoelens, want als wij nou gewoon naar je hadden kunnen luisteren op dat moment, wij als in mensen op je werk. Dan hadden ze jouw suggestie gewoon begrepen.

E: ja, als zij de motivatie erachter kunnen zien dan hadden ze gesnapt waarom ik het zei.

S: en wat zou school hier in kunnen qua voorlichting? Wat kan de politiek doen om het allemaal makkelijker te kunnen maken?

E: school zou voorlichting kunnen geven aan jongeren om aan te geven 'dit is er ook'. Want het enige beeld wat ik had tot mijn 19de van pedofilie was dat ze allemaal kinderen misbruiken en die zitten allemaal in de gevangenis als ze dan gepakt zijn. Dus voorlichting dat het een geaardheid is en geen daad. Dat lijkt mij een goed begin punt en gewoon openheid; zoiets als dit komt voor zoveel procent voor en als je hiermee worstelt, vraag gerust of je hier met iemand over kan praten. En de overheid..

Opmerking [S29]: Exo niveau: Hulpverlening- ondersteunende gesprekken
In contact brengen met lotgenoten

Opmerking [S30]: Steun op macroniveau
•begrip

Opmerking [S31]: steun op exo niveau- voorlichting beeld van de media klopt niet geaardheid, geen daad

dat vind ik lastig om te zeggen, want ik kan wel zeggen zet campagnes op voor het gebruik van het woord pedofiel..

S: hebben ze in Duitsland wel gedaan op die manier..

E: Ja? En heeft het geholpen

S: Ja daar kan ik je na het interview meer over vertellen. Maar in jouw geval, als het gaat om hulpverlening, is het best goed verlopen ook financieel gezien.

E: Ja zeker,

S: Je hebt geluk gehad dat je anoniem naar Herman toe kon, dat je gelijk via Stop it Now naar de juiste therapeut bent door verwezen en dat de financiën jou niet hebben gestopt, je kon gewoon anoniem blijven.

E: wat dat betreft ben ik heel erg gelukkig geweest. Dus ik ben daar heel erg positief over, gewoon dat die hulplijn er is, omdat het voor mij de uitkomst was want ik had wél last van seksuele gevoelens en ik kon naar die hulppijn.

S: Ja precies

E: maar voor de mensen met pedofiele gevoelens die ook romantische gevoelens hebben, en die niet zozeer bang zijn voor het kind te misbruiken is die hulplijn niet geschikt denk ik. Daar mag nog wel verbetering in komen.

S: Dus tijd voor mensen die ook romantische gevoelens hebben, meer therapeuten zoals Herman..

E ja..

S en de gelegenheid om anoniem therapie te kunnen nemen.

E: Ja, maak de drempel zo laag mogelijk.

Opmerking [S32]: hulpverlening- hulp die niet gericht is op het voorkomen van misbruik

Bijlage 4: Interview met Erik + codering

S: Nou Erik, wij hebben een afspraak gemaakt om jou te interviewen over jouw visie op laagdrempelige hulp voor pedofiele jongeren en eventueel hun ouders. Ik heb begrepen dat je een seksuoloog bent. Sinds wanneer besloot je om te werken met mensen die pedofiele gevoelens hadden?

E: Ik ben sinds 2008 seksuoloog, ik begon toen gewoon mensen te helpen met allerlei seksuele problemen. Op de een of andere manier kwamen daar ook mensen met afwijkende seksuele voorkeuren op af en daar zaten ook wat pedofielen tussen en ik vond dat geen enkel probleem. Ik had wel te doen met die mensen. Het waren dan mensen met de gevoelens maar niet het gedrag laat maar zeggen en misbruik in het verleden maar die daar wel mee worstelen. Ja ik kwam er eigenlijk achter, dat die groep, er zijn heel veel seksuele minderheden, minderheidsgroepen. Maar deze groep staat eigenlijk helemaal onderaan, wordt eigenlijk door niemand zeg maar gesupport. Als jij je sterk maakt voor pedofielen dan roep je het al snel op je af dat je ook niet te vertrouwen bent. Dat je geen gevoel van rechtvaardigheid hebt, dat je tegen kinderen bent.. het roept zoveel emoties op, ik denk dat veel van mijn collega's hun handen er ook niet aan willen branden, maar mij maakt het niet zoveel uit.

Opmerking [S1]: Bejegening-
Empathische houding

S: Het is wel heel mooi om te horen dat je er zelf niet zoveel van aantrekt. Wat de maatschappij eigenlijk vind van dit onderwerp en van de mensen met deze gevoelens.

E: Nou de maatschappij kan het niet maken om dit weg te drukken. Dat is mijn visie.

Opmerking [S2]: Visie – mensen met pedofiele gevoelens niet weren uit de maatschappij

S: Welke visie heb je op de juiste hulp, ondersteuning of coaching voor mensen met deze gevoelens?

E: Nou ja vaak komen ze met de vraag 'ik wil van mijn pedofiele gevoelens af, want ik heb daar last van, help mij daarbij.' Naja dat is eigenlijk bijna niet mogelijk, tegen iemand homoseksueel is zeggen we ook niet ga maar in therapie dan wordt je weer hetero. Het is veel geprobeerd, maar nooit echt gelukt. Het leidt er over het algemeen toe dat mensen juist ongelukkiger worden en misschien alsnog uit het leven stappen, die het heel erg proberen weg te drukken. Maar, voor een pedofiel betekend het wel dat hij met een geheim leeft en dat hij er niet met iedereen persoonlijk over kan praten en dat is wel een opgave. En wat je eigenlijk behandeld is niet zo zeer de voorkeur, maar wel de secundaire klachten zoals depressie, de angsten en soms de suicidaliteit die op de voorgrond staan. En dat je eigenlijk iemand probeert te helpen om zijn situatie zoals hij eenmaal is, je kiest niet voor je geaardheid, die ontdek je op een bepaalde manier gewoon, om die situatie zoals hij is te accepteren en daar zo goed mogelijk mee te leven.

Opmerking [S3]: Visie – Conversie therapie werkt niet.

Opmerking [S4]: Kennis - Over de maatschappelijke mogelijkheden en knelpunten van de jongere

Opmerking [S5]: Kennis – secundaire klachten

Opmerking [S6]: Hulp voor persoonlijke situatie - Hulp moet gericht zijn op acceptatie van jezelf als persoon die pedofiele gevoelens heeft en jezelf ruimte te geven om te zijn wie je bent

S: Worden er dan bepaalde methodes ingezet of vormen van therapie met als gedachte 'dit zijn secundaire klachten'.

E: Ja dus meestal cognitieve gedragstherapie, mensen hebben vaak aannames of overtuigingen over zichzelf bijvoorbeeld 'ik ben een slecht mens' of 'ik deug niet' of 'de maatschappij veroordeeld mij' en dat ze dat maatschappelijke oordeel geïnternaliseerd hebben zodat ze zichzelf ook nog eens veroordelen. Het is altijd wel helpend om mensen te laten voelen dat dat nodeloos moeilijk is om zo te leven.

Opmerking [S7]: Secundaire interventie – Cognitieve gedragstherapie

S: Maar dan moet je wel als therapeut de juiste instelling hebben denk ik, in de zin van hoeverre je hun pedofilie accepteert..

E: Ja ja, je moet niet alleen bezig zijn met 'je blijft toch wel van kinderen af hè' want dat is namelijk helemaal niet de insteek.

Opmerking [S8]: Hulp voor persoonlijke situatie - Hulp gericht op de daadwerkelijke hulpvraag van de jongere

S: Ja want zo kan cognitieve gedragstherapie ook vormgegeven worden, op een malafide manier..

E: Maar dan zit je...kijk als mensen bij mij komen, ik weet natuurlijk nooit wat ze gedaan hebben, maar ik moet ze geloven op hun woord. En als ik geen aanwijzingen heb dat mensen de fout in zijn gegaan of dat ze dat in de toekomst van plan zijn, dan ga ik daar ook niet van uit. Ik krijg ook wel eens verwijzingen vanuit de forensische hoek, dat mensen wel veroordeeld zijn. Dan is het ook wel heel duidelijk dat er ook wat gebeurd is, maar goed ik kan niet echt goed een forensische behandeling doen want dan is er veel meer controle. Ik ben geen justitieel behandelaar.)

Opmerking [S9]: Visie – Jongeren niet benaderen als tikkende tijdbommen

S: Je hebt geen forensische achtergrond? Als seksuoloog ben je in de eerste plaats een klinisch psycholoog toch?

E: Ja, een klinisch psycholoog

S: Zijn er nog meerdere methodieken of vormen van therapie die je hebt gegeven aan mensen die gevoelens.

E: Kijk je kunt niet je geaardheid veranderen, maar je kunt wel misschien iets doen aan de intensiteit waarmee je fantasieën beleeft en als je daar dan last van hebt. Er zijn pedofielen...de meeste pedofielen hebben niet zo'n hele hoge drang ofzo om met seks bezig te zijn, maar sommigen wel en die kunnen daar ook echt last van hebben, want eigen veroordelen ze zichzelf maar dat ook weer niet kunnen onderdrukken. En soms helpt dan een EMDR behandeling, wel eens van gehoord?)

Opmerking [S10]: Hulp voor persoonlijke situatie - Hulp gericht op omgang met seksuele gevoelens, toekomstplannen en/of alternatieve emotionele en seksuele uitlaatkleppen

Secundaire interventie - EMDR

S: Ja, ik ken EMDR.

E: Om laat maar zeggen de lading van die fantasieën te verminderen en dan kan het soms helpen om het meer onder controle te krijgen.

S: Dus je zou bijna kunnen denken dat de fantasieën traumatisch zijn..

E: Nou dan is het niet zozeer een trauma aanpak, maar dan is het meer dat heet dan het verslavingsprotocol, het is natuurlijk geen verslaving..

S: meer opdringende gedachtes?

E: Ja iets compulsiefs waar ze veel last van hebben.

S: Nog meer therapieën? Of alleen EMDR en CBT.

E: Bij sommige personen is het ook echt zinvol om uit te diepen waar is dit gevoel ontstaan, waar is deze geaardheid ontstaan in welke situatie en hoeverre speelt de opvoeding daarbij een rol. En bij anderen is dat helemaal niet nodig of die zien dat helemaal niet. Dus soms is het gewoon je moet ook een beetje kijken waarin moet je onderzoek gaan.)

Opmerking [S11]: Hulp voor persoonlijke situatie – In gaan op de opvoeding van jongeren

S: over dat ene, 'waar is het ontstaan', heb je het dan over wanneer ze beseften pedofiele gevoelens te hebben?

E: Ja en nog daarvoor. Je hebt een latente periode in de ontwikkeling van kinderen waar in zeg maar als het ware de seksuele richting van gevoel en objecten wordt vastgelegd maar dat is bij kinderen een onbewust proces. Dat is wel afhankelijk van allerlei elementen in de omgeving van het kind, dus ook zeg maar de sfeer in huis, werd er vroeger veel ruzie gemaakt, kreeg je veel straf? Kijk al die heftige emoties zoals plezier, genot en ontlading, maar ook angsten, zelfveroordeling, angst voor straf die kunnen allemaal een soort fusie aangaan met elkaar. In sommige gevallen kan dat ook de seksuele gevoelens gaan beïnvloeden. Dus dan kan dat invloed hebben op de geaardheid van pubers.

S: dus bij, dan wil ik weer even aansluiten op jongeren. Ik heb het dan over jongeren en ik zeg dan mensen met pedofiele gevoelens omdat we vanuit de volwassenen ook veel kunnen leren over wat we zouden kunnen doen voor de jongeren. Dus die benadering verschilt dus omdat je bij jongeren wat dieper in gaat op de gezinsdynamiek?

E: dat is geen oorzakelijk verband, maar dat zijn meer factoren die een rol kunnen spelen.

S: (ook in hoe mensen kunnen coöperen met hun secundaire klachten.)

Opmerking [S12]: Primaire interventie - probleem verheldering

E: Precies.

S: Waarin zou onze benadering bij jongeren iets anders moeten zijn dan bij volwassenen.

E: Bij jongeren zijn aan de ene kant veel meer mogelijkheden, zijn ze flexibeler. Aan de andere kant zijn ze misschien ook wat kwetsbaarder, omdat ze minder kilometers hebben gemaakt in het leven. Daarom denk ik dat suïcide cijfer ook veel hoger is bij jongere pedofielen dan bij oudere pedofielen. Dat komt ook omdat als je jong bent, moet je nog iemand worden en ben je heel erg met je identiteit bezig en dat is nog niet zo stevig. Als je dan een soort overtuiging krijgt 'ik zal altijd als een Robert M door het leven moeten' dat is niet te doen.

Opmerking [S13]: Visie – jongeren zijn meer flexibel maar ook kwetsbaarder

S: Nee precies..

E: Dus je moet er heel erg op letten bij het behandelen van jongeren op dat soort radicale overtuigingen en hoe dat kan wisselen. Dat het heel zwart-wit kan zijn.

Opmerking [S14]: Visie - pedagogisch

S: Ja dat heeft natuurlijk te maken met hun ontwikkeling.

E: In die zin verschillen pedofiele jongeren niet van andere jongeren.

S: Hoe zouden wij voorlichting vorm kunnen geven op bijvoorbeeld het middelbare onderwijs. Want als we het hebben over pedofilie, het onderwerp komt eigenlijk alleen voor op het hoger onderwijs met name in de forensische kring en tijdens psychologie, een klein beetje zelfs maar. Maar mijn respondenten die zijn echt voor voorlichting. Ze zeggen 'als ik het veel eerder had geweten omdat er hier op school over werd gepraat, dan had ik waarschijnlijk veel beter om kunnen gaan met mijn gevoelens en het veel eerder kunnen accepteren.' Dus hoe zouden we het kunnen vormgeven op het voortgezet onderwijs.

E: Ik denk dat dat bij de lessen over diversiteit lhbtqi + en de p staat daar nooit bij. Dat vind ik heel raar, want dat is ook een groep die er bestaat. Dat heeft echt te maken met dat minderheden worden dood geknuffeld, die mogen allemaal meer ruimte krijgen, want het is zo zielig voor ze dat ze weinig ruimte krijgen. We mogen niet discrimineren enz. en alle minderheidsgroepen claimen ook recht op..

Opmerking [S15]: Visie- voorlichting over pedofilie als onderdeel van seksuele diversiteit

S: Maar dan zijn ze wel een beetje hypocriet, dat ze van die p dan afstand doen.

E: Nee maar onderling is dat sowieso, er is een hele grote concurrentie hè. Dus het COC, de homobeweging, de pedofiele vereniging MARTIJN was daar vroeger een onderdeel van. Maar toen gingen de homo's meer emanciperen, die kregen de wind mee, maar die pedo's kregen helemaal niet die erkenning en waren niet populair dus hebben ze op een gegeven moment van hun afgeschud.

S: Ja maar misschien ook wel omdat,, ik begrijp die vijandelijkheid ook wel omdat homo's vaak ook wel worden beschuldigd, vooral vanuit de kerkelijke kringen.

E: Omdat er vaak leeftijdsverschil is..

S: Ja bijvoorbeeld, maar ik zie het als demoniseren, nou weet je wat we beschuldigen je van de meest verachte groep in de maatschappij. Als je gay bent, ben je ook een beetje pedo.

E: maar dan vind ik het aan homo organisaties om duidelijk uit te maken wat het verschil is en niet om maar mee te roepen met de maatschappij dat pedo's maar opgesloten moeten worden.

S: ja daar ben ik het volledig mee eens..

E: en ik denk dat op middelbare scholen, dat daar echt wel een kans ligt. Of bij biologie les of bij maatschappijleer. Ik denk dat maatschappijleer het juiste zou zijn.

Opmerking [S16]: Visie- voorlichting tijdens maatschappijleer

S: omdat het gaat om een stigma vanuit de maatschappij..

E: Ja het is een stigma, een heel makkelijk stigma. Pedofielen zullen echt niet luidkeels roepen op het moment.

S: Nee ze willen dat niet, juist die groep waar ik contact mee heb.

E: Ze durven het niet, en die paar die het wel doen die zijn zo erg geradicaliseerd, die kunnen beter hun mond houden.

S: ja de groep waar ik contact mee heb die doet dan ook afstand van hun.

E: ja maar dat vind ik ook wel goed

S: ja ik ook hoor, alleen uhm bijvoorbeeld voormalig pedoseksuelen buiten sluiten is volgens mij ook niet helemaal de bedoeling. Want het kan zo zijn dat non-offending pedophiles een soort voorbeeld functie voor hun kunnen hebben, toch?

E: je bedoelt voormalig pedoseksuelen?

S: ja dus mensen die vroeger hebben misbruikt maar die er veel spijt van hebben en er mee willen stoppen.

E: Ja maar het gaat niet om wat mensen in het verleden hebben gedaan, maar wat ze eigenlijk zeggen, want zij zeggen nog steeds 'ja nou de wet zou veranderd moeten worden..'

S: ja, ja.. dus echt een groep die radicaal is..

E: dat is wat de meeste pedofielen helemaal niet willen. Die zijn helemaal niet maatschappij handig, het is een beetje andersom.

S: inderdaad, dus voorlichting in de vorm van, tijdens seksuele diversiteitslessen en dat kan dan tijdens biologie en maatschappij lessen. Wat zou er verbeterd kunnen worden aan peer support? Voor pedofiele jongeren en volwassenen.

E: Ik denk meer dat bijvoorbeeld bij de huisarts, bij maatschappelijk werk, die laagdrempelige gezondheidsorganisaties, dat daar meer informatie is over waar pedofiele jongeren heen kunnen. Ook online. Voor het geval ze het zelf nog niet gevonden hebben. En ik denk dat ze daar heel goed werk doen, met die chat groepen en ontmoetingsgroepen. Kijk ik ken eigenlijk geen online peer support

jongeren organisatie voor pedofielen, het zijn eigenlijk allemaal gewone volwassenen organisaties zonder jongeren afdeling.

S: maar waar jongeren wel welkom zijn

E: Ik weet nou niet of dat een probleem is, volgens mij niet, want volgens mij is het ook goed dat er ouderen aanwezig zijn om te adviseren.

S: in Amerika hebben ze dit gescheiden, want je hebt dan virtuous pedophiles en daar mag je dan alleen aan mee doen als je 18 jaar bent omdat de mensen die al in die groep zitten eventueel een voorkeur kunnen hebben voor die jongeren.. want hebefilie en pedofilie overlapt elkaar soms. Dat schijnt tricky te zijn, ik heb het er nog niet met ze over gehad van hoe dat nou zit, maar is dus wel een afdeling voor mensen onder de 18.

E: oke

S: wat zou verbeterd kunnen worden voor laagdrempelige hulp? Ik heb net mijn verhaal verteld over jeugdzorg..

E: Dat de jeugdzorg ook beter geïnformeerd moet worden. Die zitten natuurlijk vooral op de kant van de bescherming van kinderen tegen misbruik en het begeleiden van gezinnen waar dat heeft plaats gevonden. Maar ik denk dat dader hulpverlening ook slachtoffer hulpverlening is. Je moet tegen elke prijs paniek voorkomen. Als ze in paniek raken dan gaan ze allemaal verschrikkelijke dingen doen. En dan heb ik het niet over de pedofielen, maar over de omgeving.

S: Dat snap ik, dit sluit dan weer heel erg mooi op de vragen die ouders zouden kunnen hebben: een vraag zou kunnen zijn 'hoe ontstaat het?'. Jij en ik weten dat daar nog geen antwoord op is.

E: Voor een deel is het genetisch, voor een deel kan het ook een stukje opvoeding zijn, het zijn de hersenstructuren die vlak voor en vlak na de geboorte in ontwikkeling komen. Echt mooier kun je het niet hebben. Dus het is een stukje prenataal en een stukje postnataal. Er schijnt ook een genetische aanleg te zijn, dat het in bepaalde families meer voorkomt. Maar goed dan krijg je dat hele stuk ethiek genetica en is zeg maar dat milieu omstandigheden die bepalen voor een groot deel hoe genen worden uitgeleest.

S: maar we hebben ook geen controle over de omgeving altijd.

E: Nee precies!

S: Je kunt het niet terug traceren, zo van 'waar begon het?!'. Ouders zeggen dan soms 'komt het door ons?', wat voor antwoord zou je daar op geven dan?

E: Nou dat is zelden zo, dat door opvoeding iemand pedofiel wordt. Ja dan krijg je zo'n romantische theorie 'ja ik wil eigenlijk kind blijven, ik wil niet volwassen worden, want als ik zo kijk naar mijn vader en moeder, dan blijf ik gewoon klein. Ik blijf dan wel in een volwassen lijf maar dan wil ik toch met kinderen omgaan.'

S: Ja, gelukkig heeft niet elke pedofiel dat Peter Pan syndroom.

Opmerking [S17]: Visie - laagdrempelige organisaties moeten beter voorgelicht worden

Opmerking [S18]: Visie - Oudere pedofielen kunnen jongeren adviseren

Opmerking [S19]: Visie - jeugdzorg moet beter geïnformeerd worden

Visie - Omgeving moet paniek voorkomen, paniek vergroot de kans op misbruik

Opmerking [S20]: Antwoord op opvoedvraag - Hoe ontstaat het

Opmerking [S21]: Antwoord op opvoedvraag - Komt het door ons

E: Nee dat klopt, maar het is een romantisch idee dat veel bestaat. Nee er zijn weinig pedofielen met dat syndroom.

S: en dit zijn misschien vragen waarbij we de paniek moeten proberen te voorkomen, sommige ouders zijn dan meteen van 'is mijn kind nog te vertrouwen?.'

E: Gevoelens hebben is iets heel anders dan er aan toegeven. We weten dat het allergrootste deel van de pedofielen niets doet en dat ook 80 % van degene die wel kinderen misbruikt, dat die niet pedofiel zijn. Dus als je je echt zorgen maakt, moet jij je niet blind staren op de groep pedofielen.)

Opmerking [S22]: Antwoord op opvoedvraag – Is mijn kind nog te vertrouwen?

S: Nee precies, misbruik komt ook nog eens het meest voor in de familie kring en dat dit in de directe omgeving is, terwijl kinderen eigenlijk worden gewaarschuwd voor de vreemde man. De volgende vraag van een ouder kan zijn 'hoe kan ik mijn kind helpen en ondersteunen?'

E: Nou door met hem te praten. Ook wel door te praten over wat wel kan en wat niet kan, maar ook door te luisteren naar zijn worstelingen. Eventueel door te verwijzen naar lotgenoten contacten of instanties. Kijk ouders gaan daar heel zorgvuldig mee om, die gaan dat ook niet van de daken schreeuwen.)

Opmerking [S23]: Antwoord op opvoedvraag – Hoe kan ik mijn kind ondersteunen

S: Want ze schamen zich natuurlijk..

E: die schamen zich ook en ik denk dat ouders ook steun moeten zoeken want dan kunnen ze hun kind ook beter begeleiden.

S: en dan steun bij mensen zoals?

E: Nou steungroepen...er zijn bij Stop it Now! wel een paar familie steungroepen.

S: Maar alleen voor slachtoffers van misbruik of mensen die zelf hebben misbruikt hebben. Ik zocht het op en het was vooral voor..

E: oh dan is dat op dit moment misschien nog zo, maar ze zijn het wel aan het uitbreiden.

S: ja ik hoop dat wel sowieso maar tot toe is het dan alleen als je kind zelf al de mist is ingegaan. Maar niet voor hoe steun je je kind..

E: Oh ik heb nog maar 5 minuten.

S: ah oke, het is bijna klaar. Welke rol hebben ouders in die primaire en secundaire interventies ook als je kind bijvoorbeeld suïcidale gedachten heeft om zijn pedofiele gevoelens, of depressie..

E: laat blijken aan je kind dat je van hem houdt en hem accepteert ook met zijn gevoelens en dat met gevoelens niks mis is. Ook van uit het idee dat de grootste kans is dat iemand de grens over gaat is door hem af te wijzen.)

Opmerking [S24]: Visie- rol van ouders bij primaire en secundaire interventies

S: Oke, dus dat moet juist niet gedaan worden.

E: dat moet je niet doen

S: als laatste vraag: wat kan de regering betekenen voor jongeren met pedofiele gevoelens?

E: bijvoorbeeld onderzoeken faciliteren naar alternatieve opwindingsregulatie. Kinderporno is verboden en virtuele kinderporno is verboden, daar heb ik ook over geschreven. Maar het is niet hetzelfde en toch word het allebei even strafbaar geacht. Ik heb heel veel pogingen gedaan om daar onderzoek in te doen of om daar in ieder geval de toestemming daarvoor te krijgen. Dat is niet gelukt, de regering wil dat niet, justitie wil dat niet, die vinden dat te ingewikkeld. Dus nu is het eigenlijk zo

dat de emoties regeren. Iedereen zegt 'oh nee virtuele kinderporno en met poppen en robots dat is allemaal gevaarlijk, dat leidt tot!')

Opmerking [S25]: Visie – regering moet meer onderzoeken faciliteren voor onschadelijke alternatieven

S: ja ze zijn daar bang voor.

E: ja zo bang dat het niet onderzocht mag worden. Dat kun je niet maken!

S: Nee daar ben ik het volledig met je eens..

E: dat is echt onwetenschappelijk en onbeschaafd.

S: Ze vinden het te ongemakkelijk. Ik vind wel dat virtuele kinderporno gewoon legaal zal moeten

zijn, maar ik hoef het niet te zien en ik hoef er ook niet aan mee te werken. Maar ik denk dat er genoeg creatievelingen zijn die daar wel wat mee weten. Ik bedoel dat is hetzelfde als hele moordlustige schietspellen, maar dat leidt toch ook niet tot meer psychopaten ofzo?

E: nee, alleen bij diegenen die dat al in zich hebben.

S: die hebben niet veel redenen nodig om te snappen..

E: Porno kijken leidt vooral tot meer porno kijken.

S: ja het bizarre is juist dat in landen waar het meer getolereerd is, zoals in Japan, dat daar de minste zedendelicten zijn met kinderen.

E: ja

S: Dus het faciliteren van alternatieven, daar zou de regering een rol in kunnen spelen. Ook bijvoorbeeld in het voeren van campagne voor hulp?

E: (Ja dat gebeurt nu wel door Stop It Now! omdat het ook een overheidsfunctie heeft. Maar dat is vooral gericht op preventie van misbruik en dat is nou net niet het probleem.)

S: Heel erg bedankt voor dit interview!

Opmerking [S26]: Visie – S|N teveel gericht op preventie

¹ Admins zijn de beheerders achter de schermen van een site, forum of een ander digitaal platform. Zij controleren wat er geplaatst mag worden door bezoekers, berichten komen namelijk via hun binnen.

² Trolls of ook wel internet trollen genoemd zijn personen die anoniem en bewust onrust stoken op het internet. Het doel is om emotionele reacties uit te lokken en de intentie kan variëren van onschuldige treiterij tot kwaadaardig.

³ Chronophilia is de Engelse benaming voor de seksuele voorkeur gericht op leeftijd. Elke leeftijdsgroep heeft zijn naam: als men valt op baby's en kinderen tot vijf jaar dan valt dit onder 'infantophilia', valt men op kinderen tussen de vijf en elf jaar dan valt dit onder 'pedophilia', als men valt op kinderen tussen de elf en veertien jaar dan valt dit onder 'hebephilia' en als er een voorkeur is voor tieners tussen de veertien en negentien jaar dan valt dit onder 'ephebophilia' (Seto, 2017). Over de laatste twee termen is er discussie geweest om deze toe te voegen aan de DSM-5, in het onderzoek van Jacobson (2013) wordt hier uitvoerig over geschreven. Voor overige meerderjarige leeftijden bestaan er ook benamingen: teleiphilia voor als men op volwassenen valt, mesophilia als men valt op volwassenen van middelbare leeftijd en gerontophilia als men valt op ouderen (Seto, 2017).

⁴ De volgende tekst was te horen in het Duits in de reclamespot: 'Gisteren was je nog een kind. Enige tijd is je lichaam begonnen met veranderen. Je gevoelens ook. Ouder worden is niet gemakkelijk voor iedereen. Voor jou is dit extra moeilijk. Je vrienden worden verliefd op popsterren of op dat meisje van de parallelklas. Maar jij houdt van kinderen. Jij bent de enige die weet hoe het er uit ziet binnen jou. Maar dat betekent niet dat niemand jou kan helpen. Bij ons vind je hulp. Gratis en met geheimhoudingsplicht tussen cliënt en therapeut.'

⁵ Cognitieve gedragstherapie - een therapievorm waarbij de behandelaar de cliënt leert om vastgeroeste niet-helpende gedachten om te zetten in helpende (rationele) gedachten. De cliënt leert ook het verband te zien tussen gedachten, emoties en gedrag. Grondleggers voor deze therapie zijn Albert Ellis en Aaron Beck. De therapie wordt vooral ingezet als er sprake is van depressie of angststoornissen (McLeod, 2019).

⁶ Exposure therapie (Systematische desensitisatie) - een therapievorm waarbij de cliënt een hiërarchische lijst maakt van situaties of andere stimuli die de meeste angst oproepen. Grondlegger van deze vorm van exposure therapie is Joseph Wolpe. Jongeren met pedofiele gevoelens kunnen de angst hebben om kinderen te gaan misbruiken. Het is dan gepast dat de jongere dan afspraken met zichzelf maakt, door bijvoorbeeld niet alleen in Eén ruimte met een kind te zijn. Als deze angst een extreme vorm aanneemt waardoor de jongere niet meer naar buiten komt uit angst om kinderen tegen te komen, kan de jongere geïsoleerd raken met alle gevolgen aandoen. De behandelmethode bestaat uit drie stappen. Stap 1 is dat de gedachten en het gedrag in relatie met de angst in kaart wordt gebracht. Stap 2 is dat de therapeut de cliënt ontspanningstechnieken aanleert zoals mindfulness of meditatie. Deze technieken kunnen dan worden ingezet tijdens stressvolle situaties door de cliënt. Stap 3 is dat de cliënt langzaam blootgesteld wordt aan de angstige situaties of stimuli, in het geval van de pedofiele jongere, dat hij of zij begeleid wordt in het omgaan met kinderen op een alledaagse manier. De cliënt gebruikt dan de van te voren opgestelde hiërarchische lijst (Wolpe, 1969).

⁷ Compassiegerichte therapie – een therapievorm die zich richt om iemand zijn zelf-compassie te ontwikkelen. Pedofiele jongeren kunnen een laag zelfbeeld hebben door zeer kritisch te zijn naar hun eigen geaardheid. Hierdoor kunnen ze moeite hebben met het accepteren van de geaardheid en hun zelf. Met compassiegerichte therapie, leert de jongere om van zichzelf te houden. De therapie is ontwikkeld door Paul Gilbert en is theoretisch gebaseerd op de evolutionaire psychologie, Boeddhistische psychologie en neuropsychologie met de visie dat compassie geen luxe is, maar een levensbehoefte. De therapie heeft wat componenten van de cognitieve gedragstherapie en de oefeningen zijn er op gericht om de cliënt bewust na te laten denken waarom hij of zij zichzelf niet accepteert en hoe dit in het dagelijks functioneren in de weg zit (Gilbert, 2009)